

[Sri V. Ramaiah]

[3rd March 1965]

of loan instalments from the current fasli to fasli 1375 in the concerned taluks as given below:—

					Rs.
Nanguneri taluk	...	...	...	...	3,73,844
Kovilpatti taluk	...	...	...	...	3,28,566
Sankarankoil taluk	...	...	...	...	3,25,000

The above proposals are under examination in consultation with the Board of Revenue.

As regards the scarcity of drinking water, it is reported that no difficulty is felt in rural areas. As far as Kovilpatti town is concerned, there will be no scarcity of drinking water in view of the construction of the pipe water supply work at Thoppalam Urani. There is adequate water in all the public and private drinking water wells in Kovilpatti Division. However, the condition is being carefully watched by the Collector and if the situation warrants, action will be taken for the deepening of wells. I may, therefore, inform the House that the District authorities are taking all possible steps to grant remission to the extent permissible to the affected ryots in areas where there has been partial failure of monsoon, resulting in failure of crops.

VI.—GENERAL DISCUSSION ON THE BUDGET FOR 1965-66—cont.

* திரு. ரா. சுப்பிரமணியம் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற 1965-66-ம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையை ஆதரித்து நான் ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். 1965-66 ல் 697 லட்சம் ரூபாய் பற்றாக்குறை இருந்தபோதிலும் கூட வேறு எந்தப் புதிய வரியையும் விதிக்காமல் துண்டு விழக் கூடிய பணத்தை பழைய வரி பாக்கிகளை வசூலிப்பதின் மூலமாகவும், வரியிலிருந்து தப்புகிறவர்களை கண்டு பிடிப்பதின் மூலமாகவும், மோட்டார் வரி, விற்பனை வரி மின்சாரத் தீர்வை ஆகியவற்றின் மூலம் நாம் வசூலிக்கக் கூடிய பணத்திலிருந்து சரிகட்டிவிடலாம் என்ற அபிப்பிராயத்தோடு எந்தவித புது வரியும் விதிக்காமல் இருந்திருப்பது வரவேற்கத்தக்கது. அத்துடன் நான்காம் நிதிக் கமிஷனிடம் நம் நிதித் தேவையை எடுத்துச் சொல்லி அதிக அளவில் நிதியைப் பெறலாம் என்ற நம்பிக்கையையும் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். துண்டு விழும் எல்லாத் தொகையையுமே கூடுமான வரையில் மத்திய சர்க்காரிடம் எடுத்து வற்புறுத்தி அவர்களிடமிருந்து அதிகமான பணத்தைப் பெறுவதற்கு சர்க்கார் எல்லாவித முயற்சிகளும் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று இத்தருணத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன். மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் ஏற்கெனவே நாம் திட்டமிட்டது 291 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு. நாம் செலவழிக்க முற்பட்டது 340 கோடி ரூபாய். 49 கோடி ரூபாய் அதிகமாக செலவழிக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் நமக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த மாதிரி செலவாகும்போது அதிகப்பணத்தை எல்லாம் வளர்ச்சித் துறைக்கு முக்கியமாக செலவுசெய்து, மற்ற இனங்களிலுள்ள செலவை எல்லாம் கட்டுப்படுத்திக்கொண்டு திட்டமிட்டிருப்பது மிகவும் பாராட்டத்தக்க விஷயமாகும். அதிலும்

3rd March 1965] [திரு. ரா. சுப்பிரமணியம்]

தொழில் துட்ப நிர்வாக அமைப்பை நல்ல முறையில் செயல்படுத்துவதற்கான வழியில் நடவடிக்கை எடுத்திருப்பது மிகவும் பாராட்டுவதற்கு உரிய ஒன்றாகும். அத்துடன் கூட, மேலும் வருகின்ற ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 750 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு திட்டமிடுகிற நிலையில் நாம் இருக்கிறோம் என்றால் படிப்படியாக நாம் வளர்ந்து கொண்டிருப்பதைத்தான் இது காட்டுகிறது. அதற்கேற்ற முறையில் அரசாங்கம் பல திட்டங்களைப்போட்டு நிறைவேற்றிக் கொண்டு வருகிறது என்பதையும் நான் மகிழ்ச்சியுடன் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். ஆனால் நாம் இத்தகைய முறைகளில் எல்லாம் வேலைகளை நல்ல முறையில் வெற்றியுடன் செய்து வருகிறோம் என்றால் இதற்கு காரணம் இந்த நாட்டிலுள்ள அமைதியான சூழ்நிலை தான். கடந்த பத்து, பதினைந்து வருடங்களாக அமைதியான ஒரு சூழ்நிலையை நாம் உருவாக்கியிருப்பது தான் காரணம். இம்மாதிரியான அமைதியான சூழ்நிலையை வேறு எந்த நாட்டிலும் காண முடியாது. ஆனால் கடந்த இரண்டொரு மாதங்களாக இந்த அமைதிக்கு பங்கம் ஏற்படக்கூடிய வகையில் பல காரியங்கள் நடந்து வருகின்றன. பல ஆண்டுகளாக இருந்து வந்த அமைதியான சூழ்நிலையைக் குலைப்பதற்கு இந்தியின் பெயரால் போராட்டங்களும் வன்முறை செயல்களும் நடைபெற்றன. இருந்து வந்த அமைதிக்கு ஊறு விளைவிக்கக்கூடிய முறையில் மாணவர்களுக்கு இந்தியினால் கேடு விளையும் என்று அவர்களை போதிப்பித்து அவர்களை தவறான வழியில் இழுத்துச் சென்றார்கள். இதன் காரணமாக மாணவர்கள் உணர்ச்சி வசப்படுவது சகஜமாகிவிட்டது. அவர்களுடைய கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்வதற்கு ஊர்வலங்கள் நடத்துவதையோ அல்லது இதைப் பற்றி தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றி அனுப்புவதையோ சர்க்கார் அனுமதித்திருந்தார்கள். ஜனவரி 25-ம் தேதி ஊர்வலங்கள் நடத்தி தங்கள் கருத்துக்களை தெரிவித்தார்கள். அதன் பேரில் என்னென்ன செய்யலாம் என்பதைப்பற்றி சர்க்காரும் ஆலோசித்துக்கொண்டிருந்தார்கள். அந்த நேரத்தில் எந்தவிதமான இடையூறும் இல்லாமல் இருந்தது. ஆனால் மாணவர்களை சில சமூக விரோத சக்திகளும், பிரிவினை சக்திகளும் சேர்ந்து பயன்படுத்திக்கொண்டு வன்முறை செயல்களில் இறங்குவதற்கு முன்னோடியாக வைத்துக்கொண்டு, வன்முறை செயல்களில் தாங்கள் ஈடுபடுவதற்குப் பதிலாக மாணவர்களை கிளப்பிவிட்டு பல தகாத செயல்களில் எல்லாம் ஈடுபட்டார்கள். இதை நாம் வன்மையாக கண்டிக்கவேண்டும். அத்துடன் கூட அவர்களுடைய தேவை என்ன என்பதைப்பற்றி பார்க்கும்போது, வர வர இப்போது அதிகப்படுத்திக்கொண்டு போகிறார்கள். முன்னால், ஆட்சிமொழிச் சட்டத்தில் நேருவின் வாக்குறுதி காப்பாற்றப்படவேண்டும் என்று முதலில், சொன்னார்கள். அதன்பிறகு வாக்குறுதியை சேர்ப்பதற்காக மொழிச்சட்டத்தையே திருத்தவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அதற்குப்பின்னால் அரசியல் சட்டத்தையே இதற்காக மாற்றி அமைக்க வேண்டும் என்றும் சொன்னார்கள். கடைசியாக 17-வது அத்தியாயத்தையே எடுத்துவிட வேண்டும் என்று சொல்லி, ஆங்கிலம் தான் இருக்கவேண்டும் என்று அரசியல் சட்டத்தில் சொல்லியாக வேண்டும் என்று, படிப்படியாக டிமாண்ட்களை

[திரு. ரா. சுப்பிரமணியம்] [3rd March 1965]

அதிகப்படியாக கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இவர்களுக்கு உண்மையில் நல்ல சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தவேண்டும் என்பது நோக்கமல்ல, எப்படியாவது தகராறுகள் நடந்து கொண்டிருக்க வேண்டும், அமைதிக்கு பங்கம் ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்க வேண்டும் என்ற கெட்ட எண்ணத்தோடுதான் சமூக விரோத சக்திகள் எல்லாம் ஒன்று சேர்ந்து வேலை செய்து வருகின்றன. இவைகளில் எல்லாம் இனிமேலாவது மாணவர்கள் சிக்காமல் இருக்கவேண்டும் என்று தங்கள் மூலமாக கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதற்கடுத்தபடியாக, உணவு தானியத்தைப் பொறுத்த வரையில், கழிந்த ஆண்டு 53 லட்சம் மெட்ரிக் டன் என்று நிர்ணயிக்கப்பட்டது, இப்போது 60 லட்சம் டன் என்ற நிச்சயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. உணவு தானிய விஷயத்தில் நல்ல உரம், பொறுக்கு விதைகள் இவைகளை எல்லாம் மேலும் மேலும் நல்ல முறையில் விறியோகித்து வருவதால் நல்ல அபிவிருத்தியை கண்டிக்கிறோம் என்பதை நான் மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நாம் எதிர்பார்த்த அளவிற்கு உரம் கிடைக்கவில்லை என்றாலும் கூட, கிடைக்கின்ற உரத்தை முன்னால் கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்கள் மூலமாக மட்டும் விறியோகிப்பது என்கிற முறையை மாற்றி தனிப்பட்டவர்கள் மூலமாகவும் விறியோகிப்பது என்கின்ற முறையில் வந்தது விவசாயிகளுக்கு மிகவும் வசதியாக இருக்கிறது. விவசாயிகள் தேவைப்படும்போது வாங்கிக்கொள்வதற்கு வசதியாக தனிப்பட்ட வியாபாரிகளிடத்தில் மேலும் அதிகப்படியாக கொடுத்து, நல்ல முறையில் விறியோகம் செய்வதற்கு வழிவகை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். தஞ்சாவூர் ஜில்லாவைப் பொறுத்த வரை சுற்றுலா வண்டி மூலமாக உர விறியோகம் செய்திருப்பதாக தெரிவிக்கப்பட்டது. இது மட்டும் போதாது. மேஜர் பஞ்சாயத்துக்களுக்கு என்று மட்டும் இல்லாமல், தனிப்பட்டவர்களுக்கு கொடுப்பதில் இருக்கின்ற கட்டுப்பாடுகளையும் எடுத்து, விவசாயிகளுக்கு இவ்வுகுவில் உரம் கிடைப்பதற்கான வழியில் வசதிகளை செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இம்மாதிரியான ஒரு முடிவு எடுத்ததற்காக நான் அரசாங்கத்தை பாராட்டுகிறேன். அதோடு கூட எந்த விதமான பயிரை செய்தாலும் கூட இதற்கு வேண்டிய உரம், விதை இவைகளை எல்லாம் கொடுத்தும் கூட, கதிர் வருகின்ற நேரத்தில், பல தொல்லைகள் ஏற்பட்டு விடுகின்றன. ஒன்று, புயல் அடித்து பயிரை சேதப்படுத்திவிடுகிறது. அதே சமயத்தில் பூச்சித் தொல்லைகளும் ஏற்படுகின்றன. கடந்த இரண்டு, மூன்று வருடங்களாக தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் பூச்சித் தொல்லை அதிகமாக ஏற்பட்டு மகசூல்களை எல்லாம் பாதித்து வருகிறது. இந்த பூச்சி தொல்லை யானது தொத்து வியாதியைப் போன்று, அம்மை, காலரா போன்ற நோய்கள் பரவுவது போல் ஒரு வயலுக்கு வந்தால், உடனடியாக அடுத்த வயலுக்கு வரக்கூடிய நிலைமையில் தொல்லை தந்து கொண்டிருக்கிறது. இதைப் போக்குவதற்கு ஒவ்வொரு தனிப்பட்ட முறையில் பூச்சி மருந்து தெளிப்பது என்றால் மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. சீக்கிரமாக இந்த தொல்லை பரவிவிடுகிறது.

3rd March 1965] [திரு. ரா. சுப்பிரமணியம்]

ஆகவே பஞ்சாயத்துக்கள் அல்லது பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் மூலமாக பூச்சி மருந்தை தெளித்துவிட்டு, அதற்கான செலவை அந்தந் மிராசுதார்களிடமிருந்து வரியுடன் சேர்த்து வசூலிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அத்துடன் கூட, அமெரிக்கா, ரஷ்யா போன்ற நாடுகளில் எல்லாம் பூச்சிக்கொல்லி மருந்துகளை விமானம் மூலமாக தெளிக்கிறார்கள். இதைப் போன்று தஞ்சாவூர் ஜில்லாவைப் பொறுத்த வரையில் இங்கேயும் விமானம் மூலமாக தெளிக்கலாம், அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதற்கு சொல்லப்படுகின்ற தடை என்னவென்றால், மாங்கள் அதிகமாக இருக்கின்றன, ஆதலால், விமானம் மூலமாக தெளிக்க முடியாது என்று. ஆனால் மாங்கள் இல்லாத ஊரே நம் ராஜ்யத்தில் கிடையாது. ஆகவே தகுந்த முறையில் ஏதாவது சிறிய விமானம் மூலமாக இந்த பூச்சி மருந்தை தெளித்தால் இப்போது இருப்பதைவிட இன்னும் 10 சதவிகிதம் அதிகமாக விளைவை எதிர்பார்க்கலாம் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதற்கடுத்தபடியாக, விவசாயிகளுக்கு நல்ல ஊக்கம் தேவை. இப்போது பொதுவாக எல்லா இடங்களிலுமே விவசாயத்தை நல்லமுறையில் மேம்படுத்த வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் நல்ல முறையில் உரமிட்டு பயிரிட்டு வருகிறார்கள். இவ்வாறு எல்லாம் செய்தும், டிசம்பர் மாதத்தில் காற்று வந்ததும், எவ்வளவு வளர்ந்திருக்கிறதோ, அந்த அளவிற்கு காற்றடித்த சேதமடைந்து கீழே விழுந்து விடுகிறது. கதிரும் விடாமல் கெட்டுவிடுகிறது. இப்போது குறுவை நெல்லைப் பொறுத்த வரையில் ஏ.டி.டி. 27, இண்டிகோ ஜப்பானிகா என்ற நெல் ரகத்தை கண்டுபிடித்திருக்கிறார்கள். மா ஒன்றுக்கு 25 கலம் எங்கள் கலத்தில்—இங்கு என்றால் 12½ மூட்டை, 57 கிலோ மூட்டை அளவுக்கு இருக்கும்—விளையக் கூடிய முறையில் கண்டுபிடித்திருக்கிறார்கள். அதே மாதிரியாக நீண்ட காலப் பயிர், சம்பாப்பயிர், அதற்கும் ஒரு நெல் ரகம் கண்டுபிடித்து, இந்த மாதிரி காற்றினால் கீழே விழாமல் இருக்கக் கூடிய அளவுக்குக் கண்டுபிடித்துக் கொடுத்தால், தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் 9 லட்சம் ஏக்கருக்கு மேல் சம்பா பயிரிடப்படுகிறது, ஒரு போகம் பயிரிடப்படுகிறது, அவைகளிலிருந்து நல்ல மகசூலை அடையலாம் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அந்த விதத்தில் கவனம் செலுத்துமார்க் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக நெல் விலை பற்றி ஒன்று சொல்ல நான் ஆசைப்படுகிறேன். கடந்த ஆகஸ்ட்-செப்டம்பரில் முதன் முதலாக நெல்லுக்கு விலை கொண்டு வந்தபோது 25 ரூபாயாக இருந்தது. அதை அக்டோபரில் 22, 22½ ரூபாயாக மாற்றினார்கள். சம்பா அறுவடைக்கு 22 ரூபாய் 51 பைசாவாக இப்போது ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். ஆனால் இன்றும் நெல்லுக்குத்தான் கட்டுப்பாடு உண்டு. இந்த நெல்லை உற்பத்தி பண்ணுவதற்கு வேண்டிய மற்ற சாதனங்கள் எவைகளுக்குமே கட்டுப்பாடு கிடையாது. பிண்ணாக்குக்குக் கட்டுப்பாடு கிடையாது. உரத்துக்குக் கட்டுப்பாடு கிடையாது. மற்ற எந்த விதமான சாதனத்திற்கும் கட்டுப்பாடு இல்லாமல் நெல்லுக்கு மட்டும் கட்டுப்பாடு கொண்டு வந்திருப்ப

[திரு. ரா. சுப்பிரமணியம்] [3rd March 1965]

தால் விவசாயிகளுக்கு அதிகத் தொல்லை ஏற்படுகிறது. நெல்லுக்கு இந்த விலை நிர்ணயித்தது மிகவும் குறைவானது. சாதாரணமாக விவசாயிகளுடைய கணக்கை எடுத்துக் கொண்டு பார்த்தால் இந்த விலை மிகவும் குறைந்தது. முதலில் 25 ரூபாய் என்று போட்டிருந்ததை அடிப்படையாக வைத்து அதன்படி விற்பனை வரவு-செலவுக் கணக்குகளை ஏற்படுத்திக் கொண்டவர்களுக்குத் திடீரென்று 2½ ரூபாய் குறைந்திருப்பது கஷ்டமான காரியம். ரூபாய் 22.51 என்று இப்போது வைத்திருக்கிறது என்றாலும் இந்த ரூபாய் விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்கிறதா என்றும் பார்க்க வேண்டும். இன்றைக்கு விவசாயிகளுக்குக் கிடைப்பதெல்லாம் 21 ரூபாய்தான். 21 ரூபாய்க்கு மேல் தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் யாரும் விற்பனை கிடையாது. ஏன் இதைச் சொல்லுகிறேன் என்றால் அவர்களுக்கு இந்த 21 ரூபாய்க்கே வாங்குவதற்கு, வியாபாரிகள் தாங்கள் வாங்க முடியாது என்று சொல்லுகிறார்கள். முன்பெல்லாம் தஞ்சாவூர் ஜில்லாவிலிருந்து ஏராளமான நெல்லை வெளியூர் வியாபாரிகள் வந்து பிடித்துக் கொண்டு போவார்கள். இந்த வருஷம் வெளியூர் வியாபாரிகள் வராததால் உள்ளூர் வியாபாரிகள் மூலம் கொள்முதல் செய்ய வேண்டுமென்றிருப்பதால், அவர்கள் அங்கு இருக்கக் கூடிய நெல்லைப் பிடிக்கத் தயங்குகிறார்கள். அதனால் ஆங்காங்கு தேக்கம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. தேக்கத்தை உண்டியாக நிவர்த்திக்க வேண்டியதோடு கூட, நெல்லைத் தீவிரமாகப் பிடிக்க வழிவகை செய்யவேண்டும். இம் மாதிரி ரூ. 22.51 ஆக இருந்தாலும் கூட ரூ. 21-க்கு மேல் வேண்டாமென்று சொல்லுவதால் விவசாயிகளுக்கு நஷ்டம் ஏற்படுகிறது என்பதை இந்த தருணத்தில் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அத்துடன் கூட இந்த நெல் உற்பத்திக்கு வேண்டிய சாதனங்களாக உள்ள பிண்ணாக்கு, உரம் போன்றவைகளைக் கண்ட்ரோல் விலையில் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தை நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் தற்போது 2,000 கிணறுகள் வெட்டி, அதன் மூலமாகக் குறுவை சாகுபடியைக் கொஞ்சம் முன்னதாகச் செய்ய ஏற்பாடுகள் நடந்து கொண்டு வருவதாகத் தெரிகிறது. நான் இதை முழுமனதுடன் வரவேற்கிறேன். ஆனால் அதே சமயத்தில் தஞ்சாவூர் ஜில்லாவை எடுத்துக் கொண்டால் ஆறுகளெல்லாம் மேடிட்டிருக்கின்றன. ஆறுகள் மேடிட்டிருக்கின்றன என்றால், நடுவில் திட்டங்களும் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அத்தகைய திட்டங்களில் சில இடங்களில் ஊர்களே அமைந்திருக்கின்றன. அந்த அளவுக்கு ஆறுகள் மேடிட்டிருக்கின்றன. இவைகளைப் பற்றிச் சர்க்காருக்கு நாங்கள் அடிக்கடி எடுத்துச் சொல்லி வந்திருக்கிறோம். சென்ற தடவை கூட கனம் ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் 'இவைகளையெல்லாம் சீர்படுத்த 12 கோடி ரூபாயில் திட்டம் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது' என்று சொன்னார்கள். பன்னிரண்டு கோடி ரூபாய் என்பது கடலில் கரைத்த பெருங் காயமாகத் தான் இருக்கும். ஆனாலும், 12 கோடி ரூபாயில் தயாரிக்கப்பட்ட திட்டம் தஞ்சை ஜில்லாவிற்கு இந்த ஆண்டே வரும் என்று எதிர்பார்த்தோம். ஆனால் இது நான்காவது

3rd March 1965] [திரு. ரா. சுப்பிரமணியம்]

ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்குத் தள்ளி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி நான்காவது திட்டத்தில் வைத்தால் அது பலன் தருவதற்கு 5, 6 வருஷங்கள் ஆகும். ஆகையால் இந்த வருஷம் கால்வாய்ச் சீரமைப்புத் திட்டத்தைப் பற்றி எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுக்காமல் இருப்பது எங்களுக்கு ஒரு அதிர்ச்சியைக் கொடுக்கிறது என்பதை நான் தங்கள் மூலமாகத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆகையால் கூடுமான வரையில் இந்த வருஷத்திலேயே 12 கோடி ரூபாயில் தயாரிக்கப்பட்டத் திட்டத்தைத் துவக்க அதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதற்கு அடுத்தபடியாக, எங்கள் ஜில்லாவிலே ஏரிப் புறம் போக்குகள் நிறைய இருக்கின்றன. ஒரு ஏரி என்றால் ஆயிரம் ஏக்கர் அளவுக்கு இருக்கிறது. ஆனால் 150 ஏக்கர் அல்லது 200 ஏக்கரில்தான் தண்ணீர் இருக்கும். பாக்கி இடமெல்லாம் தண்ணீர் இல்லாமலேயே இருக்கும். சுமமா இருக்கும் இடங்களில் அநேகர் போய் அங்கு விவசாயம் செய்ய ஆரம்பித்து வருகிறார்கள். வருஷா வருஷம் தண்டத் தீர்வை போடுவதும், இவர்கள் மறுபடியும் போய் அங்கு விவசாயம் செய்வதும் இதே வேலையாக இருந்து வருகிறது. ஆகவே அங்கு உள்ள ஏரிகளைச் சர்வே செய்து, உண்மையில் தண்ணீரைத் தேக்கி வைக்க எவ்வளவு நிலம் வேண்டும் என்பதை ஒதுக்கிவிட்டு பாக்கி நிலங்களை யெல்லாம் ஆங்காங்குள்ள நிலம் இல்லாத ஏழை விவசாயிகளுக்குக் கொடுப்போமானால் இன்னும் அதிகமாக நெல் விளைவிக்க முடியும். இந்த விஷயத்தில் கவனம் செலுத்தும்படி சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதற்கு அடுத்தபடியாக, எங்களுக்குப் பயிர் பாதுகாப்புத் திட்டம் கண்டிப்பாக வர வேண்டும். என்ன காரணத்தினாலோ பயிர் பாதுகாப்புத் திட்டம் இன்னும் வராமல் இருக்கிறது. இப்போது சாதாரணமாக மற்ற இண்டஸ்ட்ரீஸை எடுத்துக் கொண்டால் அவர்களுக்கு எவ்வளவோ சலுகைகளைச் செய்கிறார்கள். இன்றைக்கு 5 கோடி ரூபாய்க்கு ஒரு இண்டஸ்ட்ரீஸ் ஏற்படுத்துகிறார்கள் என்றால் கையிலிருந்து 5 லட்சம் ரூபாய்தான் சொந்தப் பணம் செலவு செய்கிறார்கள். பாக்கிப் பணம், மற்ற எல்லா வழிவகைகளிலும் சர்க்காரே உதவி செய்கிறது. ஆரம்பிக்கக் கூடியவர்கள் கையில் இருக்க வேண்டியது 5 லட்சம் ரூபாய்தான். விவசாயிகளைப் பொறுத்த வரையில் அவர்களிடத்தில் வரி வாங்குவதைத் தவிர, காலா காலத்தில் மழை பெய்தால் தண்ணீரைத் திறந்து விடுவதைத் தவிர, பாக்கி எதுவும் நல்லது செய்வதாக எங்குப் புலப்படவில்லை. பயிர் பாதுகாப்புத் திட்டத்தையாவது கொண்டு வந்தால் விவசாயிகளுக்கு நன்மையாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, தஞ்சாவூர் ஜில்லாவைப் பொறுத்த வரையில் சென்ற மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலேயே கிழக்குக் கடற்கரை ரோடு போடவேண்டுமென்று முதன் முக்கியத்துவம் கொடுத்து இங்கிருந்து அனுப்பினோம். என்ன காரணத்தினாலோ

[திரு. ரா. சுப்பிரமணியம்] [3rd March 1965]

பிளானிங் கமிஷன் அதைத் தள்ளி விட்டார்கள். நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலாவது இதற்கு முதல் முக்கியத்துவம் கொடுத்து இந்த ரோடைப் போட் வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று மத்திய அரசாங்கத்தை வற்புறுத்த வேண்டுமென்று அமைச்சர் அவையைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். கிழக்குக் கடற்கரை ரோடு தேச முக்கியத்துவம் பெற்றது. ஏதோ சினக்காரர்கள் வடக்கேதான் தாக்குகிறார்கள், அங்கே தான் சண்டைக்கு வருவார்கள் என்று சொல்லுவதற்கில்லை. இப்போது சினக்காரர்கள் வடக்கில் தாக்குவார்களா அல்லது தெற்கிலிருந்து வருவார்களா என்ற ஐயப்பாடு இருக்கிறது. நம் தேசப் பாதுகாப்புக்குக் கடற்கரை ரோடை நல்ல முறையில் வைத்துக்கொள்வது மிகமிக அவசியமாக இருக்கிறது. ஆகையால் இந்த முக்கியத்துவத்தை நம் அமைச்சரவை பிளானிங் கமிஷனுக்காவது எடுத்துச் சொல்லி இந்த நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் இதைப் போட்டு முடித்து விடுவதற்கு எல்லா ஏற்பாடுகளையும் செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

10-10
a.m.

தஞ்சாவூர் ஜில்லாவைப் பொறுத்த வரையில், அங்கே வேறு எந்த விதமான பெரிய தொழிலும் கிடையாது. தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் பெரிய அளவில் ஒரு காகிதத் தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்கலாம் என்று அடிக்கடி நான் சொல்லிக்கொண்டு வந்திருக்கிறேன். காகிதத் தொழிற்சாலைக்கு வேண்டிய கரும்புச் சக்கை, வைக்கோல் மூங்கில் இவைகளெல்லாம் தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் நிரம்பக் கிடைக்கின்றன. நீங்கள் பார்த்தீர்களானால் பெரிய ஆறுகள் நிறைய இருக்கின்றன, சிறிய ஆறுகளும் இருக்கின்றன. ஆறுகளின் இரண்டு கரைகளிலும் நெடுக படுகைகளில் பார்த்தீர்களானால் நிரம்ப மூங்கில் இருக்கின்றது. நான் இதை அடிக்கடி மந்திரிகள் வரும்போதெல்லாம் சொல்லிக் கொண்டிருக்கின்றேன். அவ்வளவு வசதிகளும் இருக்கின்றன. வைக்கோல்பற்றிச் சொல்லவேண்டிய தில்லை, எங்கள் ஜில்லாவில் 13 லட்சம், 14 லட்சம் ஏக்கர் நிலங்களில் நெல் விளைவிப்பதைத் தவிர வேறு எந்த வழியும் இல்லை. காகிதத் தொழிற்சாலைபைப் பெரிய அளவில் துவக்குவதற்கு எல்லா வசதிகளும் அங்கு இருக்கின்றன. ஆகவே, எங்கள் ஜில்லாவில் ஒரு பெரிய காகிதத் தொழிற்சாலை ஆரம்பிப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எங்கள் தஞ்சாவூர் ஜில்லாவைப் பொறுத்தவரையிலே, ரயில்வே பணம் ஒரு கோடி அல்லது 1½ கோடி ரூபாய் இருக்கிறதென்று நாம் ஒவ்வொருவரும் ஏதேதோ சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறோம். நிச்சயம் ஒரு கோடிக்கு மேல் அதிகமான ரூபாய் இருக்கிறதாகத் தெரிகிறது. அதை நல்ல முறையில் பயன்படுத்தி, ஏதாவது ஒரு உருப்படியான காரியத்தைச் செய்வதற்கு சர்க்கார் முடிவு எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பஞ்சாயத்து யூனியன் சேர்மன்களைக் கேட்டோமானால், 'இந்தப் பணத்தைப் பிரித்துக் கொடுத்து விடுங்கள், நாங்கள் ஏதாவது வேலை செய்து கொள்கிறோம்' என்று சொல்வார்கள். ஒரு கோடிக்கும் அதிகமான பணத்தை நாங்கள் எந்த நேரத்திலும் சேர்க்கவே முடியாது.

3rd March 1965]

[திரு. ரா. சுப்பிரமணியம்]

ஹைஸ்கூல் ஏற்படுத்தினாலும் பணம் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள், காலேஜுக்கும் பணம் வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அங்கங்கே உள்ளவர்களிடம் போய் அதற்காக நாங்கள் பணம் வசூல் செய்து, ரொம்ப கஷ்டப்பட்டு இம்மாதிரி காரியங்களை யெல்லாம் செய்யவேண்டியிருக்கிறது. இம்மாதிரி யான நிலையிலே ஒரு கோடி ரூபாய் சேர்ப்பது என்பது எங்களால் முடியாத காரியம். ஆகவே, இந்தப் பணத்தை வைத்து ஏதாவது ஒரு நல்ல காரியம் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நாங்கள் 14 லட்சம் ஏக்கராவில் நெல் விளைவித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். இம்மாதிரி அதிகமாக விளைச்சல் ஏற்படக்கூடிய எங்கள் தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் இந்தப் பணத்தைக் கொண்டு ஒரு விவசாயக் கல்லூரியும், ஒரு என்ஜினியரிங் கல்லூரியும் ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று நான் மிகவும் பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்த முறையில் சர்க்கார் ஒரு நல்ல முடிவு எடுக்க வேண்டும். சர்க்கார்தான் இதுபற்றி முடிவு செய்யவேண்டும். ஏதோ பணம் இருக்கிறது, அதை கொடுக்கப் போகிறார்களோ அல்லது கொடுக்க மாட்டார்களோ என்ற ஐயப்பாடுகள் எழுந்து கொண்டிருக்கின்றன. இம்மாதிரி மொத்தமாக ஒரு தொகையை வைத்துக்கொண்டு, ஒரு நல்ல காரியமாக, நாங்கள் ரொம்ப நாட்களாகக் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிற விவசாயக் கல்லூரியையும், என்ஜினியரிங் கல்லூரியையும் எங்கள் ஜில்லாவில் ஆரம்பித்தால், எங்களுக்கு ரொம்பவும் திருப்தியாக இருக்கும் என்று சொல்லிக் கொண்டு என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. செ. மாதவன் : மதிப்பிற்குரிய துணைத் தலைவர் அவர்களே இந்த அரசாங்கம் சமர்ப்பித்திருக்கிற வரவு செலவுத் திட்டத் தைப்பற்றி என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். புதுமை இல்லாத ஒரு வரவு செலவுத் திட்டத்தை கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். மக்களுடைய உணர்ச்சியை அது பிரதிபலிக்கிறதா என்றால், அதுவும் இல்லை என்று கூறக்கூடிய நிலையில்தான் இருக்கிறது. அல்லது, இந்த அரசாங்கம் பேசி வருகிற சோஷலிச சமுதாயத்தை நிறுவுவதற்கு அந்த அடிப்படை உண்மையாவது இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தில் கிஞ்சித்தும் காணப்படுகிறதா என்றால், அதுவும் இல்லை தான். சோஷலிச சமுதாயத்தை அமைப்போம் என்று பல ஆண்டுகளாக வற்புறுத்தி வரக்கூடிய இந்த அரசாங்கம் வரவு செலவுத் திட்டத்தைத் தயாரிக்கும்பொழுது தங்களுடைய கொள்கைகளை நிறைவேற்றுவதற்கு வழிவகைகள் காணுவதுதான் முறையாகும். அந்த முறையிலே இந்த அரசாங்கம் தவறி வருகிறது என்பதைத்தான் நான் இங்கே சுட்டிக் காட்ட ஆசைப்படுகிறேன். சமதர்ம சமுதாயத்தைச் சிருஷ்டிக்க வேண்டுமானால், வரியற்ற வருமானத்தை இந்த அரசாங்கம் எப்படிப் பெருக்கப் போகிறது, அதன் மூலம் மக்களுக்கு புதிய நன்மைகளை எப்படிச் செய்யப் போகிறது என்பதைத் தெளிவாக்க வேண்டும். அதுவும் தெளிவாக்கப்பட்டதா, வரியற்ற வருமானத்தைப் பெருக்குவதற்கு வழிவகைகள் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதா என்றால், இல்லை. இருக்கிற

[திரு. செ. மாதவன்]

[3rd March 1965]

ஏற்றத்தாழ்வுகளை, சமுதாயத்திலே ஒரு பக்கமும் மற்றொரு பக்கமும் இருக்கக்கூடிய பொருளாதார வேறுபாடுகளைக் குறைப்பதற்கு இந்த அரசாங்கம் முயற்சி செய்திருக்கிறதா, அதற்காக இந்த பட்ஜெட்டில் ஏதாவது கூறப்பட்டிருக்கிறதா என்றால், அதுவும் இல்லை என்ற குற்றச்சாட்டைத்தான் நாம் கூறவேண்டிய வர்களாக இருக்கிறோம். அப்படிப்பட்ட நிலை ஏன் இந்த அரசாங்கத்திற்கு வர வேண்டும்? ஒரு நகராட்சி தான் தன்னுடைய வருமானத்தை எப்படி பெருக்கியிருக்கிறோம் என்பதை தன்னுடைய குடி மக்களுக்கு எடுத்துக் காண்பிக்கும். ஒரு நகராட்சி தான் தாங்கள் போட்டிருக்கக்கூடிய வரியை எப்படி வற்புறுத்தி வசூல் செய்திருக்கிறோம் என்று எடுத்துக் காண்பிக்கும். அந்த முறையிலே வருமானத்தை உயர்த்திக் காண்பித்திருக்கிறோம் என்று பெருமை பேசக்கூடியது நகராட்சி மன்றம்தான். சமதர்ம சமுதாயத்தை உருவாக்கக்கூடிய இந்த அரசாங்கம் செய்யக்கூடிய வேலை இதுதான் என்று எனக்குச் சந்தேகம் வருகிறது. அமைச்சர் அவர்களின் உரையை நான் படிக்கும்பொழுது, இதைப்பற்றித் தான் அவர்கள் விரிவாகக் கூறியிருக்கிறார்கள் என்பது தெரிய வருகிறது. 'நாங்கள் வருமானத்தைப் பெருக்கிக் காண்பித்திருக்கிறோம், வரியை வசூலித்துக் காண்பித்திருக்கிறோம், பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் இந்த அரசாங்கத்தினுடைய பட்ஜெட் இத்தனை கோடி ரூபாய், இன்றைக்கு இத்தனை கோடியாக உயர்த்திக் காண்பித்திருக்கிறோம்' என்று பெருமையாகப் பேசப்படுகிறதே ஒழிய, புதியதாக உருவாக்கக்கூடிய திட்டங்களைப்பற்றி, அவர்கள் சொல்லக்கூடிய கொள்கைகளை எப்படிச் செயல்படுத்தப் போகிறார்கள் என்ற விரிவான விளக்கங்கள் இந்த உரையிலே இல்லை என்பதையும் நான் கூற ஆசைப்படுகிறேன். பொதுவாக இந்த அரசாங்கம் எப்பொழுதும் தன்னுடைய பழைய கருத்துக்களைத் தான் கொண்டிருக்கிறது. வரக்கூடிய வருமானத்தைக் குறைவாக மதிப்பிடுவது, இப்படி மதிப்பிட்டுவிட்டால் பின்னாலே அதை ஈடு செய்துகொள்ளலாம் என்ற ஒரு அடிப்படைக் கருத்தை இந்த அரசாங்கம் தொடர்ந்து பின்பற்றி வருகிறது. அதிலும் புதுமையைக் காண முடியவில்லை. ஆனால், உரையிலே விரிவாகக் கூறியிருக்கிறார்கள், 'ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களை நல்ல முறையில் நிறைவேற்றி வருவதில் நாங்கள் பெருமைப்படுகிறோம்' என்று கூறியிருக்கிறார்கள். அதற்கு அவர்கள் காட்டியிருக்கிற காரணம் 'நாங்கள் அதிகக்கோடி ரூபாய் செலவழித்திருக்கிறோம்' என்று அதற்கு விளக்கம் தந்திருக்கிறார்கள். ரூபாய் அதிகமாகச் செலவழிக்கிறோம் என்ற அந்த அடிப்படையிலே பெருமைப்பட்டுக் கொள்கிறார்களே தவிர, சமதர்ம சமுதாயத்தை உருவாக்கக்கூடிய புதிய திட்டங்களை இந்த அரசாங்கம் கொண்டு வந்திருக்கிறதா என்றால், இல்லை என்றுதான் கூறவேண்டும். சோஷலிச சமுதாயம் என்ற அடிப்படையில் தேசியமயமாக்க வேண்டும் என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் ஒத்துக்கொள்ள வேண்டியதுதான். அதைப் பற்றி இந்த அறிக்கையில் ஏதாவது ஒரு வார்த்தை இருக்கிறதா என்றால், இல்லை. புதிய தொழில்களை இதுவரையில் அரசாங்கம் எடுத்து நடத்தவில்லை. இனிமேலாவது எடுத்து நடத்துவதற்கு முயற்சி செய்யப்போகிறோம் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறதா என்றால்

3rd March 1965]

[திரு. செ. மாதவன்]

பட்டும் படாததுமாக, மறைமுகமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதே ஒழிய, தெளிவுபட, திட்டவட்டமாக இந்த அரசாங்கம் எந்த எந்தத் தொழில்களை தேசியமயமாக்க முற்படுகிறது அதன் மூலம் வரியற்ற வருமானத்தை அதிகமாக்கப் போகிறது என்பதற்கு அமைச்சர் அவர்களால் விளக்கம் கூறப்படவில்லை. அப்படிச் கூறப் படாததற்குக் காரணம் என்ன என்பதுதான் எங்களுக்குப் புலப்படவில்லை.

திட்டத்தைப்பற்றி சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நாங்களும் இந்த மன்றத்தில் அடிக்கடி வற்புறுத்தி வருகிறோம், மாநிலத்திற்கு என்று ஒரு திட்டக் கமிஷன் வேண்டும், மாநிலத் திட்டங்களைத் தனியாக ஆராய்ந்து செயல்படுத்துவதற்கு ஒரு தனிக் கமிஷன் வேண்டும். எல்லாவற்றிற்கும் மத்திய சர்க்காரை எதிர்பார்க்கக் கூடாது. அவர்கள் கொடுக்கக்கூடிய திட்டங்களை நாம் செயல்படுத்துவதாக மட்டும் இருக்கக் கூடாது, 'நாங்கள் போடக்கூடிய திட்டங்களுக்கு நீங்கள் அனுமதி தாருங்கள், அதற்குப் பொருள் உதவி செய்யுங்கள்' என்று கெஞ்சிக் கேட்கக்கூடிய நிலையில் இருக்கக் கூடாது என்பதை வற்புறுத்திக் கொண்டு வருகிறோம். ஸ்டேட் பிளானிங் கமிஷன் இருந்தால் என்ன தவறு என்று எனக்குப் புரியவில்லை. அப்படி மாநிலத்திற்கு என்று ஒரு பிளானிங் கமிஷன் தனியாக இருந்தால்தான், திட்டங்களை அந்தக் கமிஷன் ஆராய்ந்து, அரசாங்கக் கொள்கைகளைச் செயல்படுத்துவதற்கும், புதிய திட்டங்களை உருவாக்குவதற்கும், அதன் மூலம் புதிய வருமானத்தை எப்படிப் பெற முடியும் என்று எல்லாம் ஆராய்ந்து பரிசீலனை நடத்துவதற்கும் ஒரு வாய்ப்பு ஏற்படும். அந்த வாய்ப்பையும் இந்த அரசாங்கம் தொடர்ந்து புறக்கணித்து வருகிறது என்று நான் கூற ஆசைப்படுகிறேன்.

இன்னொன்று, இருக்கக்கூடிய கருத்துக்களில் முரண்பாடான கருத்துக்களைப் பார்க்கிறோம். அந்தக் கருத்துக்களின் உண்மை பற்றிச் சந்தேகப்படக்கூடிய கருத்துக்களாக இருப்பதையும் பார்க்கிறோம். விவசாய உற்பத்தியைப்பற்றி நீண்ட முறையிலே தன்னுடைய உரையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள் அமைச்சர் அவர்கள். விவசாய உற்பத்தி உண்மையாகக் கூடியிருக்கிறதா? அப்படிச் கூடியிருந்தால் இந்த நாட்டில் ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய பஞ்சத்திற்குக் காரணம் என்ன? அதையும் தெளிவு படுத்த வேண்டும். விவசாய உற்பத்தியைக் கூட்டியிருக்கிறோம், அல்லது அடுத்த திட்டத்திலே அதிகரிக்கப் போகிறோம் என்று சொல்லப் பட்டிருக்கிறதே ஒழிய, 7 லட்சம் டன் அதிகமாக உற்பத்தி செய்திருக்கிறோம் என்ற புள்ளிவிவரம் எட்டில் தரப்பட்டிருக்கிறதே ஒழிய, நாட்டிலே உணவுப் பஞ்சம் ஏற்பட்டிருக்கிறதே. அதற்குக் காரணம் என்னவென்று சொல்லப்படவில்லை. ஒரு தாலுகாவிலிருந்து இன்னொரு தாலுகாவுக்குக்கூட நெல் கொண்டு போகக் கூடாது என்று இந்த அரசாங்கம் உத்தரவு போடக்கூடிய நிலையிலே இருக்கிறதே, அதற்குக் காரணம் என்ன? அதை அமைச்சர் அவர்கள் விளக்க வேண்டும். உற்பத்தியைப் பெருக்கி இருக்கிறோம் என்ற ஒரு காரணத்தைச் சொல்லி உண்மை நிலையை மறைக்கிறார்களா என்று இந்த மாநில மக்களுக்குச் சந்தேகமாக

[திரு. செ. மாதவன்]

[3rd March 1965]

இருக்கிறது. இந்த மாநில மக்களுக்குப் பொறுப்பானது இந்த மாநில அரசாங்கம் தான். அறிக்கையில் இது பற்றித் தெளிவாகக் கூறப்படவில்லை, சந்தேகத்திற்குத்தான் இடம் இருக்கிறது.

சேலம் உருக்கு ஆலையைப்பற்றி பல முறை இந்த மன்றத்தில் பேசப்பட்டு, பல அமைச்சர்கள் உறுதி தந்திருக்கிறார்கள். ஆனால், இன்றைக்கு அதுபற்றி சந்தேகம் இருக்கிறது அதன் நிலைமையைப் பற்றி தெளிவுபடுத்த வேண்டாமா? என்ன சொல்லி இருக்கிறார்கள்? மறை பொருளாக, 'நாங்கள் நம்புகிறோம்' என்று சொல்லுகிறார்கள். எத்தனை காலத்திற்கு நம்புகிறார்கள்? அதில் ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய கேடு என்ன? அந்தக் கேட்டை நிவர்த்திக்க இந்த மாநில அரசு என்ன செய்திருக்கிறது? ஒரு பக்கம் மத்திய சர்க்கார் மறுக்கும் தொனியில் பேசுகிறது; ஆனால், இங்கே மாநில சர்க்கார் அதை ஆரம்பிப்போம் என்று பேசுகிறது. அப்படி ஆரம்பிக்கும் பட்சத்தில், அது மாநில சர்க்கார் உடமையாக இருக்குமா அல்லது மத்திய சர்க்கார் உடமையாக இருக்குமா? அதிலே சந்தேகம். இப்படிப்பட்ட சந்தேகங்களை நிவர்த்திக்க வேண்டாமா? மறைபொருளாகக் குறிப்பிட்டால் மட்டும் போதுமா?

அதே மாதிரித்தான், ஹொகனக்கல் திட்டமும், மைசூர் மாநில சர்க்கார் சம்மதம் அளித்ததா இல்லையா? அவர்கள் தெரிவித்தது என்ன? மத்திய சர்க்காருடைய நிலைமை என்ன? மைசூர் சர்க்கார் ஆட்சேபித்தால், அவர்கள் எதிர்ப்பு என்ன? இதற்கெல்லாம் விளக்கம் வேண்டாமா? அப்படி எந்த விளக்கமும் கொடுக்கப்படவில்லை. ஆனால் ஒரு புதிய வார்த்தை வந்திருக்கிறது இப்பொழுது. தஸ்தூர் கம்பெனி அறிக்கை நமக்குச் சாதகமாக இருக்கிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்படி அதைத் தைரியமாகச் சொன்னதை நான் வரவேற்கிறேன். அப்படிப்பட்ட அறிக்கையை இந்த மன்றத்தின் முன் வைக்கக் கூடாதா? வைக்க வேண்டாமா? நாட்டிலே அது பற்றிய சர்ச்சை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே அது பற்றித் தெளிவாகப் பேசக் கூடாதா? பேசினால் என்ன தவறு? இன்றைக்கு உள்ள சூழ்நிலையிலே நமது பொருளாதாரத்திற்கு அது ஒவ்வாதது என்று சொல்கிறார் மத்திய சர்க்காரிலே உள்ள ஒரு அமைச்சர். நம்முடைய வளத்திற்கு அது அவசியம் என்று நம்முடைய தொழில் அமைச்சர் சொல்லுகிறார்கள். இரண்டிற்கும் முரண்பாடு இருக்கிறது. மாநில சர்க்காரும், மத்திய சர்க்காரும் ஒரே கட்சி ஆட்சியில் இருக்கும் போதும், இப்படிப்பட்ட முரண்பாடு ஏற்பட்டிருந்தால், அதற்கான விளக்கம் கொடுக்க வேண்டிய பொறுப்பு இந்தச் சர்க்காருக்கு இல்லையா? பொறுப்பைத் தட்டிக் கழிக்கப் பார்க்கிறார்களா? அல்லது பயப்படுகிறார்களா என்று புரியவில்லை.

வரியை ஏய்ப்பவர்களைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதை முழு மனதோடு வரவேற்கிறேன். ஆனால், அது சம்பந்தமாக நடவடிக்கை எடுக்கும்போது, அதற்கான முயற்சிகள் எடுக்கும் போது, என்ன என்ன திட்டங்களை வரையறுத்து வைத்திருக்கிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. சர்க்காருடைய சட்டமே செல்லாது

3rd March 1965]

[திரு. செ. மாதவன்]

என்று உயர் நீதி மன்றத்திலே சொல்லுகிறார்கள். வரியை ஏமாற்று கிறவர்களைத் தண்டிக்க, வரியை வசூலிக்க பயன்படுத்தும் விதிகள் தவறு என்று உயர் நீதி மன்றம் சொல்லியிருக்கிறது. விதிகளைப் பரிசீலனை செய்ய என்ன முயற்சி எடுத்தார்கள்? சர்க்காருக்கு அதிகாரம் இல்லையா, அதிகாரம் இருந்து அமலுக்குக் கொண் டவர அஞ்சுகிறதா என்று புரியவில்லை. ஆனால் ஒன்று மட்டும் தெளிவு. இந்த நாட்டிலே வரியை ஏய்க்கிறவர்கள் இருக்கிறார்கள், கோடிக்கணக்கான ரூபாய்கள் வசூலிக்கலாம், அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுத்தால். அப்படி வசூலிக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் இருக்கிறது என்பதெல்லாம், இன்றைக்கு 15 ஆண்டுகளுக் குப் பிறகாவது இந்த சர்க்கார் ஒத்துக்கொள்ளுகிறார்கள். வசூல் முறைபற்றி சிந்தித்துக் கொண்டு இருப்பதாக அமைச்சர் அறிக் கையில் இருந்து புலப்படுகிறது. ஆனால் திட்ட வட்டமாக வரி டிமிக்கி கொடுப்பவர்களிடமிருந்து வசூலிப்போம் என்று தெளி வாகச் சொல்லவில்லை.

அமைச்சர் அவர்கள் இறுதியாகத் தம்முடைய உரையில், சில அருமையான வாசகங்களைச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். சட்டத் தையும், ஒழுங்கையும் பற்றிப் பேசும்போது, உணர்ச்சி வசப் படாமல் அங்கத்தினர்கள் எச்சரிக்கையாக இருக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறார்கள். அதை மனப் பூர்வமாக ஆதரிக்கிறேன். ஆனால் உணர்ச்சி வசப்பட்டவர் யார்? உணர்ச்சியைத் தூண்டியவர் யார்? இந்த மாநிலத்திலே நடந்த நிகழ்ச்சிகளினால் அமைதிக்குப் பங்கம் ஏற்பட்டதற்கு யார் பொறுப்பு? இந்த மன்றத்திலே போன சட்டசபைக் கூட்டத்திலே இந்தப் பிரச்சினை எழுப்பப் பட்டது. அப்பொழுது நம் முதல் அமைச்சர் பேசிய பேச்சுக்களே விளக்கம் தருகின்றன. என்னென்ன அடக்குமுறை களைக் கையாள்வார்கள் என்று பேசினார்கள். அமைதியாகக் கூட்டம் போட்டாலும் தடுப்போம், கருப்புக் கொடி கட்டினால் அதை அறுப்போம், அதைப் போலீசார் அறுப்பார்கள் என்று பேசினார்கள். மக்கள் பார்த்துக் கொள்வார்கள் என்று பேசினார்கள். அகில இந்திய காங்கிரஸ் கமிட்டித் தலைவர் மக்களிடத்தில் குழப்பம் ஏற்படும் வண்ணம், எழுச்சி ஊட்டும் வண்ணம், வெறியூட்டும் வண்ணம் மாற்றுக் கட்சிகளைப் பற்றிப் பேசி இருக்கிறார்களே என்று இந்த மன்றத்திலே கேட்கப் பட்ட போது, என்ன பதில் சொன்னார்கள்? இன்றைக்குச் சட்டத்தையும் அமைதியையும் பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கும், அமைச்சர் அன்றை க்கு என்ன சொன்னார்கள்? அகில இந்திய காங்கிரஸ் கமிட்டித் தலைவர் மட்டும் என்ன, நானும் சொல்லுகிறேன், கருப்பு கொடியை அறுப்போம்; போலீசார்கள் அறுப்பார்கள் என்று கூறினார்கள். இதெல்லாம் பலாத்காரத்தைத் தூண்டுவது ஆகாதா? போலீஸ் கார்களைத் தூண்டிவிடுவது ஆகாதா? அதே சமயத்தில் முதல் அமைச்சருடைய சரித்திரத்தைப் பார்ப்போம். அவர்கள் இயற்கையாக 1957-வது ஆண்டில் பேசியிருக்கிறார்கள். வெள்ளைக்காரர் காலத்தில் தனக்கு என்ன ஏற்பட்டது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். வெள்ளைக்காரன் காங்கிரஸ் கட்சியை துரோகக் கும்பல், துரோக மனப்பான்மை உள்ள கட்சி என்று

[திரு. செ. மாதவன்]

[3rd March 1965]

குறிப்பிட்டான்; சென்னை மாநகரத்திலே போலீசார் லத்தி என் முதுகைப் பதம் பார்த்தது, அது வலித்தது என்று 57-ல் இந்த சட்ட மன்றத்திலே இதே முதல் அமைச்சர் சொல்லியிருக்கிறார். இதே முதல் அமைச்சர் இன்றைக்குப் போலீசாரைத் தூண்டு வதற்கு என்ன காரணம்? வெள்ளைக்கார அரசாங்கம் எதிர்க்கட்சியை அன்று துரோகக் கட்சி என்று வருணித்தது, போலீசார் லத்தி கனம் பக்தவத்சலம் முதுகைப் பதம் பார்த்தது. இன்றைக்கு அதே நிலையை இவர்கள் உண்டாக்கியிருக்கிறார்கள் என்று எங்களுக்கு அல்ல, மாநில மக்களுக்குத் தெரிகிறது. அதே தூண்டுதலை இந்த அரசாங்கம் இன்றைக்கு நடத்தியிருக்கிறது. அன்றைக்கு வெள்ளைக்காரன் தர்ப்பார் நடந்தது, இன்றைக்கு வெள்ளைக்காரன் தர்ப்பார் பக்தவத்சலம் தர்ப்பாராக நடக்கிறது. (ஆரவாரம்). அதுதான் மக்கள் உணர்ச்சியைத் தூண்டிவிட்டிருக்கிறது; வெறி உணர்ச்சியை ஊட்டியிருக்கிறது என்று குற்றம் சாட்ட விரும்புகிறேன். அன்றைக்கு அவர்கள் பேசிய பேச்சைப் பார்க்க வேண்டும். “அமைதியாக நடந்தாலும் அரசாங்கம் பார்த்துக் கொண்டிருக்க முடியாது” என்றார்கள். அமைதிக்குப் பங்கம் வரும் வகையில் பேசினார்களா இல்லையா என்று சிந்திக்க வேண்டும். அவர்கள் அப்படிப் பேசியது பலாத்காரத்தைத் தூண்டியது ஆகாதா என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். அதோடு நின்று விட்டாரா? துக்கம் கொண்டாட வேண்டும் என்றால், வீட்டில் துக்கம் கொண்டாடுங்கள் என்று சொன்னார்கள். அருமையான வாசகங்கள். சட்ட மன்றத்திலே முதல் அமைச்சர் வீட்டிலேயே துக்கம் கொண்டாடுங்கள் என்று சொன்னாரே என்று எங்கள் தலைவர் வீட்டிலேயே துக்கம் கொண்டாடுங்கள் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் அதையும் மறுத்தது யார்? கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் போன் செய்து, எஸ்.எஸ்.ஆர். வீட்டில் கொடியை அறுக்கச் சொன்னார்கள். இது பலாத்காரம் இல்லையா?..

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: அங்கத்தினர் பொறுப்போடு பேசவேண்டும். நான் போன் செய்தேன் என்று சொன்னார். தெரிந்து பேசவேண்டும், பொறுப்பை உணர்ந்து பேசவேண்டும். நான் ஒன்றும் சொல்லவில்லை.

திரு. செ. மாதவன்: பொறுப்பு? இப்பொழுது இன்றொரு பொறுப்பும் இருக்கிறது. ஒரு தனிப்பட்டவர் வீட்டில் ஏறிக் கொடியை அறுப்பதைத் தடுக்க மறந்துவிட்டார் அமைச்சர் அவர்கள். அதற்காவது போன் செய்தாரா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். அதோடு நின்றாரா? மாணவர்கள் ஊர்வலம் அமைதியாக நடந்தது. அவர்கள் உணர்ச்சியை மதித்து, அறிக்கை விட்டார்களா? எவ்வளவு கொந்தளிப்பு ஏற்பட்டிருந்தது. நூற்றுக்கணக்கான மாணவர்கள் தாக்கப் பட்டார்களே, அவர்களுக்கு ஆறுதலாக தங்களுடைய கொள்கையை விளக்கி அறிக்கை விட்டார்களா? அந்த முதல் அமைச்சர் இன்றைக்குப் பேசுகிறார்கள் அமைதியைப்பற்றி. ஆயிரக்கணக்கான மாணவர்கள் பலியான பிறகு இன்றைக்குப் பேசுகிறார்கள், பைலிங்க் வலிஸம், போராடுவேன், வெற்றி பெற்றுத்தான் திரும்புவேன், என்ற முழக்கங்கள் இன்றைக்குச் சொல்லுகிறார்கள். 25-ம் தேதி

3rd March 1965]

[திரு. செ. மாதவன்]

இந்தப் பேச்சு ஏன் வரவில்லை? சிந்திக்க வேண்டாமா? ஒரு ஆறுதல் வார்த்தை இந்த முதல் அமைச்சர் சொன்னார்களா? கொலைகள் நடந்தன. கலகங்கள் நடந்தன. எத்தனை உயிர்கள் போயின? ஒரு ஆறுதல் வார்த்தை சொன்னார்களா? பேரப்பிள்ளை எடுத்து, பிள்ளைப் பாசத்தை அறிந்து அனுபவித்த இந்த முதல் அமைச்சர் வாயிலிருந்து ஒரு ஆறுதல் வார்த்தை வரவேண்டாமா? அப்படி வரவில்லையே என்று உண்மையிலேயே வேதனைப்பட வேண்டியிருக்கிறது.

நடந்த புரட்சிக்கும், பலாத்காரத்திற்கும், கொலைகளுக்கும், யார் காரணம்? அதையும் சிந்திக்க வேண்டும். 25-ம் தேதி முதல் நிகழ்ச்சி நடந்தது. அதுதான் காரணம். வன்முறைதான் காரணம்.

மாணவர்கள் அமைதியாக ஊர்வலம் வருவதாக மதுரையில் அறிவித்திருந்தார்கள். ஆனால், என்ன நடந்தது? கலெக்டர் அறிக்கை விட்டிருக்கிறார். அந்த அறிக்கையை இந்தச் சர்க்கார் இதுவரை மறுக்கவில்லை. அது என்ன அறிக்கை? காங்கிரஸ் கட்டடத்தின் முன்னாலே ஊர்வலம் செல்கிறது. காங்கிரஸ் கொடிகட்டிய ஜீப்களில் ரௌடிகள் வந்தார்கள். இதை இல்லையென்று மறுக்கமுடியுமா? அவர்கள் வந்து மாணவர்களைத் தூண்டிவிட்டார்கள். காங்கிரஸ் கமிட்டி அலுவலகத்திலிருந்து அரிவாளைக் கொண்டு வந்தார்கள். ஆயுதங்களோடு வந்தார்கள். மாணவர்களை வெட்டினார்கள். இதை நாம் சிந்திக்க வேண்டாமா? முதலமைச்சர் அவர்கள் 'இல்லை' என்று மறுக்க முடியுமா? அதன் மீது என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது? (திருமதி பி. கே. ஆ. லக்ஷ்மி காந்தம்: அதை நிரூபிக்க முடியுமா?) (அதற்குப் பின்னாலேதான் இவ்வளவு புரட்சிகளும் நடந்திருக்கின்றன. 'நிரூபிக்க முடியுமா?' என்று கேட்பவர்கள்தான் நிரூபிக்க வேண்டும். அவர்கள் அந்த ஊரிலே இருக்கிறவர்கள். வெட்டியது உண்மை என்று தெரிந்தும், வெட்டியவர்கள் மீது என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது? அதுவும் இந்த மன்றத்திற்குச் சொல்லப்படவில்லை. அமைதியாகச் சென்ற மாணவர்கள் ஊர்வலம் ஓரிடத்திலே மட்டும்—காங்கிரஸ் கட்சி அலுவலகத்திற்கு முன்னால் மட்டும்—தாக்கப்பட்டதற்குக் காரணம் என்ன என்பதை இதுவரை எந்த அதிகாரியும் அமைச்சரும் விளக்க முன்வரவில்லை. அதன் விளைவுதான் அதைத் தொடர்ந்துதான் வன்முறைச் செயல்களில் மாணவர்களை ஈடுபட வைத்ததா என்று நாம் சிந்திக்க வேண்டும். இதற்கெல்லாம் காரணம் என்ன என்பதை இதுவரை எந்த அதிகாரியும் எந்த அமைச்சரும் விளக்க முன்வரவில்லை. அதன் விளைவுதான் அதைத் தொடர்ந்துதான் வன்முறைச் செயல்களில் மாணவர்களை ஈடுபட வைத்ததா என்று நாம் சிந்திக்க வேண்டும். இதற்கெல்லாம் காரணம் யார்? யார் வன்முறைச் செயல்களை முதலில் தூண்டியது என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். 'நிரூபிக்க வேண்டும்' என்று சொல்லிய அம்மையாருக்கே நன்றாகத் தெரியும்.

மதுரைக் கல்லூரியில் என்ன நடந்தது? யார் தாக்கப்பட்டார்கள் என்பதையும் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். கல்லூரியின் பின்னாலே தாக்கப்பட்டிருக்கிறார். கல்லூரியின் தலைவர்

[திரு. செ. மாதவன்]

[3rd March 1965]

தாக்கப்பட்டிருக்கிறார். தாக்கியதற்குப் பின்னால், அவரை ஹாஸ் பிடலிலேகூட 'அட்மிட்' செய்யமாட்டேன் என்றார்கள். அங்கே யுள்ள உயர்தர போலீஸ் அதிகாரி—டி. ஐ. ஜி., அவர்கள் உடனே அவரிடம் சென்று மன்னிப்புக் கேட்டார், அடித்ததற்காக. போலீ சார் அடித்துவிட்டு, கல்லூரித் தலைவரிடம் சென்று மன்னிப்புக் கேட்டார்கள் என்றால், தவறு யார் மீது என்பதற்கு விளக்கமே தேவையில்லை. இப்படிப்பட்ட நிலை ஏன் ஏற்பட்டது?

மதுரை தியாகராஜர் பொறியியற் கல்லூரியில் என்ன நடந்தது? மாணவர்கள் இருக்கும் ஒரு அறையிலே கண்ணீர்ப் புகை. கதவைச் சாத்திக்கொண்டு கண்ணீர்ப் புகை, ஜன்னலை மூடிவிட்டு உள்ளே கண்ணீர்ப் புகை. அதோடாவது விட்டார்களா? போலீசார் அடித்த அடியிலே, லத்தியிலே இருந்த பூண் அறையிலே விழுந்துவிட்டது. நாம் அந்த நிகழ்ச்சியைப் பார்க்க கவிலையா? அந்தக் கல்லூரியில் நுழைவதற்குப் போலீசார் பர்மிஷன் வாங்கினார்களா? கல்லூரிக்கு உள்ளே போலீசார் சென்று கண்ணீர்ப் புகை விடவேண்டுமென்று சட்டத்திலே இருக்கிறதா? இதையெல்லாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். இந்த நிகழ்ச்சிகள் போலீசாரால் நடத்தப்படவில்லையா? இது பலாத் காரம் இல்லையா? இதையெல்லாம் மறுக்க முடியுமா, என்று நான் முதலமைச்சர் அவர்களைக் கேட்க ஆசைப்படுகிறேன்.

போலீஸ் ஆட்சி இந்த முதலமைச்சர் ஆட்சியிலே வந்து விட்டது. ரூல் ஆஃப் லா கிடையாது. சட்டத்தின்படியுள்ள ஆட்சி புறக்கணிக்கப்பட்டிருக்கிறது. தமிழ்நாட்டு முதல் அமைச்சரின் விருப்பு வெறுப்புத்தான் நாட்டிலே சட்டமாக இருக்கிறதே யொழிய, உண்மையிலேயே அரசியல் அமைப்புச் சட்டப்படி ரூல் ஆஃப் லா இந்த நாட்டில் கிடையாது என்று நான் குற்றஞ்சாட்ட விரும்புகிறேன். அதனுடைய விளைவுதான் மிலிடரி ஆட்சி. போலீஸ் ஆட்சியாவது பரவாயில்லை. இன்று மிலிடரியைக் கூட்டிக் கொண்டு வந்து, பதவிக்குப் பக்கபலமாக வைத்துக் கொண்டிருக்கும் ஆட்சியை நாங்கள் மிலிடரி ஆட்சி என்றுதான் குறிப்பிட வேண்டியிருக்கிறது. (எதிர்க் கட்சியில் சில அங்கத்தினர்கள்; ஷேம், ஷேம்.) மிலிடரியைக் கொண்டுவந்த பிறகு என்ன ஆனது? கூடலூரில் பெண்கள் கற்பழிக்கப்பட்டார்கள். விடுகளைச் சூறையாடினார்கள் போலீசார். இதை 'இல்லை' என்று சொல்ல முடியுமா? நூற்றுக்கணக்கானவர்கள் கூடலூரில் சுட்டுத் தள்ளப்பட்டிருக்கிறார்கள். இதையும் 'இல்லை' என்று சொல்ல முடியுமா? இதற்கெல்லாம் யார் பொறுப்பு? அப்படிப்பட்ட மிலிடரி ஆட்சியை இந்த நாட்டில் கொண்டுவந்தார்களே, அதற்குப் பின்னராவது ஒரு இரக்கமான வார்த்தை உண்டா? இவ்வளவு கொலைகள் நடந்துவிட்ட பிறகாவது ஒரு இரக்கமான வார்த்தை உண்டா? இப்போதாவது ஒரு இரக்கமான வார்த்தை வராதா என்று இந்த நாட்டு மக்கள், மூன்று கோடி மக்கள் எதிர் பார்த்தார்கள். வந்ததா? அதற்குப் பதிலாக என்ன வந்தது, முதல் அமைச்சரிடமிருந்து? "இத்தனை வன்முறைச் செயல்களுக் கெல்லாம் காரணம், இடதுசாரிக் கம்யூனிஸ்டுகளும், திராவிட

3rd March 1965] [திரு. செ. மாதவன்]

முன்னேற்றக் கழகமும்” என்பது முதலமைச்சர் அவர்களின் ஒரு நான் அறிக்கை. இன்னும் சில நாட்கள் கழித்து, திடீர் என்று ஒரு அறிக்கை, “இல்லை இல்லை இதற்கெல்லாம் காரணம் சாராயம் காய்ச்சுகிறவர்களும் கள்ளக் கடத்தல்காரர்களும் தான்” என்று வருகிறது. அப்படியானால் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினரைக் கள்ளக்கடத்தல்காரர்கள் என்று முதல் அமைச்சர் நினைக்க வேண்டும், இடதுசாரி கம்யூனிஸ்டுக்காரர்களைச் சாராயம் காய்ச்சுகிறவர்கள் என்று கருதி, அவ்வாறு அவர்கள் வர்ணித்திருக்க வேண்டும். முதலமைச்சர் அவர்கள் விட்ட அறிக்கைகளில் இரண்டாவது அறிக்கைதான் சரி என்று ஒப்புக்கொண்டிருக்க வேண்டும். ஆனால், இரண்டு அறிக்கைகளையும் விட்டு அவருடைய ஆட்சியின் கையாலாகாதத்தைக் காட்டிக்கொண்டார்கள், முதல் அமைச்சர் அவர்கள், இதையும் ‘இல்லை’ என்று கூற முடியுமா? நான் முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்குச் சொல்கிறேன். நாங்கள் உங்கள் உள்ளத்தில் இரக்கமான வார்த்தையை எதிர் பார்த்துக் கொண்டிருக்க மேலும், மேலும் மக்களைப் புண்படுத்தும் வார்த்தைகளை ஏன் சொல்கிறீர்கள்? இதையும் சிந்திக்க வேண்டும். இதைப்பற்றிப் பத்திரிகை போட்டால் பத்திரிகை மீது நடவடிக்கை எடுக்கக் கடைசி ஆயுதத்தைப் பயன்படுத்தப் பார்க்கிறது இந்த அரசாங்கம். டிபென்ஸ் ஆப் இந்தியா ரூல்லை இந்த அரசாங்கம் தங்களுடைய சுயதேவைக்காக, தங்களுடைய சுயநலத்திற்காக, தங்களுடைய கட்சி நலத்திற்காக முதல் அமைச்சர் பதவியில் இருக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்திற்காகத் தான் பயன்படுத்துகிறது.

கனம் உதவி சபாநாயகர் : கேஸ் ஏதாவது இருந்தால் அதைப் பற்றிக் குறிப்பிட வேண்டாம்.

திரு. செ. மாதவன் : கேஸைப்பற்றி நான் சொல்லவில்லை. டிபென்ஸ் ஆப் இந்தியா ரூல்லைத் தங்களுடைய சுயநலத்திற்காகப் பயன்படுத்தி வருகிறது இந்த அரசாங்கம் என்ற குற்றச் சாட்டை நான் இங்கே சொல்ல விரும்புகிறேன். ஒரு அறிக்கை விடுகிறார்கள் என்றால், அந்த அறிக்கையைப் போட்டால் உடனே டிபென்ஸ் ஆப் இந்தியா ரூல்ஸ் இது எப்படி வந்தது? சீனக் காரனை எதிர்ப்பதற்காகக் கொண்டு வரக்கூடிய பாதுகாப்புச் சட்டத்தை, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திலிருந்து தங்களுடைய பதவியைப் பாதுகாத்துக் கொள்வதற்கு இந்த அரசாங்கம் பயன்படுத்துகிறது என்ற குற்றச்சாட்டை இங்கே நான் வைக்க விரும்புகிறேன். யார் யார் மீது டிபென்ஸ் ஆப் இந்தியா ரூல்லைப் போடுவது? செக்ஷன் 151-இன் கீழ் கேஸ் போட்டால் ‘ஹேபியஸ் கார்ப்பஸ்’ வந்துவிடும், சர்க்காரிலுள்ள வண்டவாள மெல்லாம் வெளி வந்துவிடும். இதை அமைச்சரும் போலீசாரர்களும் உணருகிறார்கள். உடனே, டிபென்ஸ் ஆப் இந்தியா ரூல்சைப் பயன்படுத்தி, கோர்ட்டுக்குச் செல்ல முடியாத சூழ்நிலையை உருவாக்க வேண்டும், இவர்களை மக்கள் புறக்கணிக்க வேண்டும் என்ற கீழ எண்ணத்தோடு ஒரு சில—கட்சித் தலைவர்களை— திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் உதவித் தலைவர் உட்பட அத்தனை பேரையும்—தங்கள் சுயநலத்திற்காக இந்த அரசாங்கம்

[திரு. செ. மாதவன்]

[3rd March 1965]

பழிவாங்குவதற்காக இப்படிச் செய்கிறது என்பதையும் நான் இங்கே கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். மாணவர்களை யார் தூண்டி விட்டது என்பதற்கு இதுவரை விளக்கம் கூறவில்லை. 'தூண்டிவிட்டார்கள்' என்ற சொற்களை தவருனவை என்று நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். காரணம், காங்கிரஸ் கட்சியிலே கூட, பொறுப்பான அமைச்சர்கள் உட்பட பொறுப்பான பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் உட்பட இந்தச் சபையிலேகூட சில பேர், 'மக்களுடைய எழுச்சி' என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். 'மக்களுடைய இந்த எழுச்சிக்குத் தலை வணங்குகிறோம். அதற்காக உண்டான விரதம் இருக்கிறோம்' என்று சொல்லக்கூடிய நிலைதான் இந்த நாட்டிலே உருவாகியிருக்கிறதே தவிர, 'ஒருசில கட்சிகளின் தூண்டுகோல்' என்று சொல்வதற்கு யாருமே முன் வரவில்லை, நம்முடைய முதலமைச்சரைத் தவிர. என் அப்படிச் செய்தார்கள்? பாதுகாப்புச் சட்டத்தைப் பயன்படுத்தி எகிரக்கட்சி உறுப்பினர்களின் உரிமையைப் பறித்துத்தான் இந்தப் பதவியில் இருக்க வேண்டுமா? இத்தனை கொலை செய்ததற்குப் பின்னாலும் இந்தப் பதவியில் இருக்க வேண்டுமா? ஜாலியன்வாலாபாக் கொலையைக் காங்கிரஸ் கட்சி வன்மையாகக் கண்டித்தது. டயர் போன்ற வெறியர்கள் சுட்டுக் கொன்றார்கள். இந்த நாட்டு மக்களை அந்த டயர் போன்றவர்கள் சுட்டுக் கொலை செய்ததை இதே காங்கிரஸ் கட்சி அன்று கண்டித்துப் பேசியது. ஆனால், சமீபத்தில் நடந்த நிகழ்ச்சிகளின்போது போலீசார் நடந்து கொண்ட விதத்திற்காகப் போலீசாரைத் தட்டிக் கொடுக்கிறார்கள். போலீசார்களைக் கண்டிப்பதற்கு மனம் வராவிட்டாலும், துன்பப்பட்ட மக்களுக்கு ஆறுதல் சொல்வதற்கு இரக்கம் இல்லாவிட்டாலும், போலீசாரைத் தட்டிக் கொடுக்கிறார்கள் என்றால் இது முறையாகுமா?

இத்தனையும் நடந்ததற்குப் பிறகு ஒவ்வொரு ஊரிலும் நடைபெறுவது என்ன? "யாரோ செய்தார்கள், பெரும் பெரும் கும்பல் செய்தது, ஆயிரக் கணக்கான கூட்டம் செய்தது" என்று இப்படியெல்லாம் அரசாங்கத்தின் குறிப்பேட்டில் இருக்கின்றன. இத்தனைக்கும் பின்னால், இன்றைக்கு நடைபெறுவது என்ன? ஏழை எளியவர்களை, ஆங்காங்கு வேலை செய்கின்றவர்களை, ஆபீசிலே வேலை செய்கின்றவர்களைக்கூட, இன்றைக்கு அரசாங்கம் கைது செய்து வருகின்றது. என்ன காரணம்? தங்களுடைய நிகழ்ச்சியை மூடி மறைப்பதற்காக, மக்களுடைய உள்ளத்தை வேறு பக்கம் திருப்புவதற்காக, இன்றைக்கு யார் யாரையோ கைது செய்து, அவர்கள் மீது வழக்குத் தொடுத்து வருகிறார்கள். அரசாங்கம் பழி வாங்கும் எண்ணத்துடன் செயல் படுகிறது என்று நான் குற்றம் சாட்ட விரும்புகிறேன்.

முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே பேசும்போதுகூட, இதைப் பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்வார்கள் என்று நான் எதிர்பார்த்திருந்தேன். பட்ஜெட் உரையிலேகூட, தாங்கள் செய்த தவறுகளை அல்லது போலீசார் செய்த தவறுகளை, இன்ன தவறு இப்படி ஏற்பட்டுவிட்டது என்று விளக்கவில்லை. முதலில் போலீசார் அடக்கு முறையில் ஈடுபடுவதற்கு ஓரளவு தயங்கக்

3rd March 1965] [திரு. செ. மாதவன்]

கூடிய சூழ்நிலை இருந்தது என்றாலும், 'மக்களை அடக்கியே தீருவேன்', 'மக்களை ஒடுக்கியே தீருவேன்' பலாத்காரம் மூலமாக என்று இன்றைய முதலமைச்சர் முடிவு எடுத்த காரணத்தால், மற்ற மாநிலங்களிலிருந்து கூடப் போலீசார்களைக் கடன் வாங்கியிருக்கிறார்கள். இது உண்மையா? இல்லையா, என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். வேறு மாநிலத்தவர்களை—பாஷை தெரியாதவர்களை—கூட்டி வந்து, பாஷை தெரியாத காரணத்தால், அடக்கச் சொல்லித் தமிழ் மக்களை அவமானப்படுத்தினர் இந்த முதல் அமைச்சர் என்று நான் குற்றம் சாட்டுகிறேன். குஜராத் போலீஸ், ஆந்திரா போலீஸ், மலபார் போலீஸ், இவை அத்தனையும் வந்து தமிழ் மக்களை வதைப்பதற்கு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் காரணமாக இருந்தார் என்பதையும் இங்கே தெளிவுபடுத்த விரும்புகிறேன். சட்டத்தை வைத்து இந்த நாட்டை ஆளுவதற்குப் பதிலாக தங்களுடைய ஆட்சியில் இரத்தக் கரை படிவதற்குக் காரணமாக இருந்த முதல் அமைச்சர் பதவியில் இருப்பதை நாங்கள் வன்மையாகக் கண்டிக்கிறோம். இந்த அரசாங்கம் நிச்சயம் இந்தச் செயல்களுக்குப் பின்னாலே ராஜினாமா செய்திருக்க வேண்டும் என்று வற்புறுத்தி நான் விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

* திரு. ஏ. சிதம்பரநாத நாடார் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே . . .

கனம் உதவி சபாநாயகர் : இனி ஒவ்வொரு அங்கத்தினரும் 15 நிமிடங்களுக்குள் தங்கள் உரையை முடித்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஏ. சிதம்பரநாத நாடார் : நமது முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்த நிதி நிலை அறிக்கையை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் பேசலாம் என்று நினைக்கிறேன். கழிந்த இந்திப் போராட்டத்தின் காரணமாக இறந்து போன மாணவர்களுக்கும், அதிகாரிகளுக்கும், பொதுமக்களுக்கும் எனது அனுதாபத்தைத் தெரிவித்துக் கொண்டு அஞ்சலி செய்கிறேன். (கைதட்டல்) யாரும் கைத்தட்டுவதற்கு அவசியம் இல்லை. ஸ்ரீமான் மாதவன் அவர்கள் நமது முதல் அமைச்சர் அவர்களைப் பற்றி வாயில் வந்த மாதிரித் திட்டினார்கள். நான் ஒன்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். மாணவர்கள் எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் கையிலும் இல்லை. எங்கள் கையிலும் இல்லை. கம்யூனிஸ்டு கையிலும் இல்லை. மாணவர்கள் கவுன்சில் கூடி அவர்களது அபிப்பிராயப் பிரகாரம், இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டத்தை வாபஸ் பெற்றார்கள். அவர்கள் இதற்காக ஸ்ரீமான் ராஜகோபாலாசாரி விடுத்த வேண்டுகோளுக்கும் மற்றும் வேறு யாருடைய வேண்டுகோளுக்கும் செவிசாய்க்கவில்லை. நாம் எல்லாம் அவர்களுக்குத் தலைவர்கள் இல்லை. (திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : நமக்கு அவர்கள்தான் தலைவர்கள்.) அவர்கள்தான் வருங்காலத் தலைவர்களாக வரப் போகிறார்கள். அத்தனையும் உண்மை. இந்த பட்ஜெட் உரையின் மீது பேசுவதென்றால் குறிப்பாக மூன்றே மூன்று பிரச்சினைகள்தான் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. ஒன்று உணவுப் பிரச்சினை. இன்னொன்று உத்தி

[திரு. ஏ. சிதம்பரநாத நாடார்] [3rd March 1965]

யோகப் பிரச்சினை. இன்னொன்று இந்திப் பிரச்சினை. இந்த மூன்று பிரச்சினைகளைப் பற்றித்தான் நாட்டில் உள்ள மக்கள் துருவித் துருவிப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்களே தவிர வேறு ஒன்றும் இல்லை. சட்டம் என்ன வேண்டுமானாலும் போடலாம். அவற்றால் ஒன்றும் நடக்கப் போவதில்லை. உண்மையைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். தவறு இருந்தால் திருத்திக் கொள்ளவேண்டும். இந்த நாட்டுக்கு ஆட்சி மொழியாக எது இருக்க வேண்டும் என்று முன்பே ஆராய்ந்தார்கள். மகாத்மா காந்தி அவர்களுக்கு இந்தத் தேசத்தின் பொதுமொழியாக இந்தி வரவேண்டும் என்று ஆசை இருந்தாலும்கூட நாட்டின் ஒற்றுமைக்காக, தேசிய ஐக்கியத்தை வளப்படுத்த வேண்டும் என்பதற்காக இணைப்பு மொழியாக ஆங்கிலம்தான் இருக்க வேண்டுமென்று ஆசை கொண்டார்கள். இதை அறியாத முறையில் இந்தியை கொண்டு வந்தால் என்ன ஆகும்? தேசிய ஒற்றுமைதான் பாதிக்கப்படும். இன்றைக்கு தேச ஒற்றுமைதான் முக்கியமே தவிர ஆட்சிமொழிப் பிரச்சினை முக்கியமல்ல. ஒற்றுமை குலையக் கூடாது என்ற காரணத்தினால் தான் அண்ணல் காந்தி இந்தியைக் கட்டாயமாகக் கொண்டு வரும் படி சொல்லவில்லை. அதனால்தான் இங்கே இந்திப் பிரசார சபா ஏற்பட்டது. கட்டாயமாகப் படி என்று வற்புறுத்தாத காரணத்தினால்தான் சென்னை மாலத்தில்தான், இதர மாநிலங்களிலிடமிருந்து அதிகமான பேர்கள் இந்தி படிக்க முன்வந்தார்கள் என்பதை நாம் மறுக்கவும் முடியாது, மறைக்கவும் முடியாது.

அடுத்தபடியாக இந்தியாவுக்குச் சுதந்திரம் கிடைத்து அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் தயாரிக்கப்பட்டபோது “இந்தியை” இந்தியாவின் ஆட்சிமொழியாகக் கொண்டு வரவேண்டும் என்று சிலர் வற்புறுத்தினார்கள். ஒட்டுக்கு விடப்பட்டபோது 77, சாதகமாக வந்தது. கூடாது என்று 77 வந்தது. அதற்குக் காரணம் யார்? தென்னகத்தில் (எதிர்க்கட்சிக்காரர்களைச் சுட்டிக்காட்டி) உங்கள் மாதிரி இருந்த அங்கத்தினர்கள்தான். அவர்கள்தான் “இராமன் ஆண்டால் என்ன, இராவணன் ஆண்டால் என்ன” என்று உதாசினமாக ஒட்டுப் போடாமல் சும்மா இருந்து விட்டார்கள். எனவே காலடிங் ஓட்டாக ராஜன் பாபு அவர்கள் இந்திக்குச் சாதகமாகத் தம் ஓட்டைக் கொடுத்தார். அவர்தாம் ஒரு பீஹாரியாக இருந்த காரணத்தாலும் இந்திதான் பொதுமொழியாக வரவேண்டும் என்ற கொள்கை உடையவராக இருந்த காரணத்தாலும் அப்படிச் செய்துவிட்டார். அவர் இம் மாதிரிச் செய்திருக்கக் கூடாது. இதை நாம் எல்லோரும் அறிவோம். இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் டாக்டர் சுப்பராயன் அவர்கள் நமக்கு ஆபத்து இல்லாத, முன்னேற்றமுள்ள உருது Lexicology யைத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னதற்கு யாரும் செவிசாய்த்ததாகத் தெரியவில்லை. காரணம், இந்தி நாட்டின் ஆட்சி மொழியாக வரப் போகிறது என்று யாரும் எதிர்பார்க்கவில்லை. கடைசியில் இந்தித் திணிப்பு வந்தது. (ஆரவாரம்) (எதிர்க்கட்சிகளைப் பார்த்து) நீங்கள் சும்மா இருங்கள் ஐயா. (திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி: உங்கள் கருத்தை வரவேற்கிறோம்.) நீங்கள் ஒன்றும் வரவேற்க வேண்டாம், உங்களுக்காகச் சொல்லவில்லை.

3rd March 1965] [திரு. ஏ. சிதம்பரநாத நாடார்]

உண்மையை எடுத்துச் சொல்கிறேன். தவறுகளைத் திருத்த காங்கிரஸ்காரர்களாகிய எங்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். இன்று இந்தி ஆட்சி மொழித் திணிப்பு வந்த காரணத்தால், நாட்டினுடைய குழப்பத்திற்கும், சமாதான ஒற்றுமைக் குறைவுக்கும், உயிர்ச் சேதங்களுக்கும், பொருட் சேதங்களுக்கும் ஆளாகிவிட்டோம். அதன் காரணமாக மாணவர் சமுதாயத்துக்கும் பெற்றோர்களுக்கும், நிம்மதிக் குறைவும் ஏற்பட்டுவிட்டது. அவர்கள் கடன் வாங்கிப் பிள்ளைகளைப் படிப்புக்காக வெளியூர்களுக்கு அனுப்பி விட்டு—இன்றையதினம் பிள்ளைகள் உயிரோடு வரவேண்டுமே என்ற மனக் குழப்பத்தில் ஆழ்ந்து இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு நாம் ஆறுதல் தரக்கூடிய காரியங்களைத்தான் உடனடியாகச் செய்ய வேண்டும். நிச்சயமாக இந்தியை ஆட்சிமொழியாகக் கொண்டு வந்தால் இந்த தேசத்தின் ஒற்றுமை அற்றுப் போகும். இந்த உண்மையை நாம் மட்டும் அல்ல, இந்தி பேசாத ராஜ்யங்களில் என்றோன மேற்கு வங்காளத்து அறிஞர்கள் ஒன்று கூடி என்ன தீர்மானம் செய்தார்கள்? அங்கே ஏற்பட்ட பயங்கரக் கொந்தளிப்புக்கு யார் காரணம்? நிச்சயமாக நான் சொல்லமாட்டேன். சர்க்காரைக் குறை சொல்லிப் பயன் இல்லை. மாணவர்களைக் குறை சொல்லிப் பயன் இல்லை. தேச ஒற்றுமை தான் அவசியம் என்றால் இந்தி வர முடியாது. (எதிர்க் கட்சிகளில் பலத்த ஆசுவாரம்.) நீங்கள் கொஞ்சம் சுமமா இருங்கள் ஐயா. உங்களை நாங்கள் விடப்போவது இல்லை. உங்கள் கொள்கை வேறு. நாங்கள் சொல்வதன் அடிப்படையே வேறு. ஆங்கிலம் தொடர்ந்து இணைப்பு மொழியாக இல்லாவிட்டால் தேச ஒற்றுமை தான் குலையும். ஆங்கிலம் இல்லை என்றால் காமன்வெல்த் பாண்டேஜ், டிப்ளமாடிக் கல்சர் எல்லாம் போய்விடும். அதற்காக நான் இந்தி பாஷை கூடாது என்று சொல்லவில்லை. எனக்குத் தமிழ் தெரியும். மலையாளம் தெரியும். ஆங்கிலம் தெரியும். “தும் இந்தி மாலும்” என்று சொல்லத் தெரியும். மூன்று பாஷை என்ன, நான்காவது பாஷையையும் ஒருவன் விரும்பிக் கற்றால் அதில் குற்றமில்லை. ஆனால் எந்த பாஷையை ஆகட்டும், கட்டாயமாகக் கற்க வேண்டும் என்று நிர்ப்பந்தப்படுத்த வேண்டாம். கட்டாயம் ஏன்? படித்தேயாக வேண்டுமென்று நிர்ப்பந்திக் கக் கூடாது. நமது சர்க்காரிலே, எனது மதிப்பிற்குரிய ஸ்ரீமான் பக்தவத்சலம் அவர்களுடைய தலைமையில் இப்படிப்பட்ட ஒரு சம்பவம் நடக்காது என்று எண்ணுகின்றேன்.

நம்மைச் சுற்றியுள்ள பாகிஸ்தான், மலேசியா, சிலோன், பர்மா ஆகிய நாடுகள் ஆங்கிலத்தைத்தான் ஆட்சி மொழியாகக் கொண்டிருக்கின்றன. ஏன் கானடா நாட்டில்கூட இங்கிலீஷ்தான் ஆட்சி மொழியாக இருக்க வேண்டுமென்று சொல்லவில்லையா? அப்படி இருக்கும்பொழுது நாம் இங்கிலீஷை ஆட்சி மொழியாகக் கொண்டாலென்ன? அதனால் தமிழை மறக்க வேண்டுமென்ற அர்த்தமல்ல. “தமிழை மறப்பவன், தாயை மறப்பவன்” என்று பிரச்சாரம் செய்கிறார்கள். அது எங்களுக்கும் தெரியும். நாங்கள் தமிழையும் மறக்க மாட்டோம். தாயையும் மறக்கமாட்

[திரு. ஏ. சிதம்பரநாத நாடார்]

[3rd March 1965]

டோம். எங்கள் கட்சியும் மறக்கவில்லை. எங்களுக்கும் நல்ல முறையில் சட்டபூர்வமாக நடக்கத் தெரியும். இந்தியாவில் என்ன நடக்கிறது என்றால் ஹிந்தியைக் கட்டாயமாகப் புகுத்தியே தீருவோம் என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் இந்தியர்களாகிய நமக்குப் பசியும் பட்டினியும், வேலை இல்லாத திண்டாட்டமும், ஒரு புறம் தாண்டவம் ஆட, சினர்களும் பாகிஸ்தானியர்களும் ஒரு பக்கம் எதிர்ப்பைத் தெரிவிக்க, இந்தியைத் திணிப்பதற்காக விலை யுயர்ந்த உயிர்களையும் பொருள்களையும் பலியாக்கவேண்டுமானால் ரோம் நகர் எரியும்பொழுது நீரோ ராஜா நிம்மதியாக பிடிவாசித்த கதையாகும்.” அந்த நிலையில்தான் இது இருக்கிறது. அந்த நிலை வரக் கூடாது. அப்படி வராமல் நாங்கள் பாதுகாப்போம். காங்கிரஸ்தான் சரியான கட்சி. இந்த நாட்டுக்குச் சரியான வழிகாட்ட காங்கிரஸால்தான் முடியும்.

அடுத்து 1967-ல் தி.மு.க. மந்திரிசபை அமைக்கப் போகிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். எங்கே அமைக்கப் போகிறார்கள்? (ஒரு அங்கத்தினர்: அமைக்கத்தான் போகிறோம்.) கட்டாயம் அமைக்கப் போவதில்லை. பார்ப்போம். அது “முடவன் கொம்புத் தேனுக்கு ஆசைப்பட்ட கதையாகும்.”

இந்தியாவிலே ஆங்கிலோ-இண்டியன் என்று ஒரு கம்யூனிட்டி இருக்கிறது. அவர்களுக்கு இந்தியாவிலுள்ள ஒரு பாஷையும் சொந்தமில்லை. ஏன்-இந்த 14 பாஷைகளுமே தெரியாது. ஸ்ரீ பிராங்க் அந்தோணிகூட இதைச் சொல்கிறார். இவர்கள் நமது நன்மைக்கும் தீமைக்கும் பங்கு கொண்டவர்கள். அதை மறந்து விடக் கூடாது. இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் மாற்றுக் கட்சித் தோழர்கள் நமது சர்க்காரைக் குறை கூறுகிறார்கள். நமது சர்க்கார் இந்த நாடு குட்டிச் சவராக வேண்டுமென்று ஒருநாளும் ஆசைப்படாது. நாம் நன்கு வாழ வேண்டும், மாணவர்கள் நன்றாகப் படிக்க வேண்டும் என்றுதான் சர்க்கார் விரும்புகிறது. குற்றம் இல்லாத கட்சியே கிடையாது. நாங்கள் கூட்டம் கூடி திருத்த வேண்டிய இடத்தில் திருத்துவோம், எங்கள் கட்சிச் சார்பில். ஸ்ரீ எஸ். எஸ். ஆர்., கூட ஆழ்காக அடிக்கடி “கடமை, கட்சி, கண்ணியம்” என்று சொல்வார்கள். (சிரிப்பு) சிரிக்காதீர்கள்.

திரு. எஸ். எஸ். ராஜேந்திரன்: “கடமை கண்ணியம், கட்டுப்பாடு” என்று திருத்திக் கொள்ளவும்.

திரு. ஏ. சிதம்பரநாத நாடார்: அந்தக் கடமை, கண்ணியம், கட்டுப்பாடு எங்களுக்கு மட்டும் இல்லையா? இந்தச் சூழ்நிலையைச் சுமுகமாக வெற்றியடைச் செய்வதற்கு எல்லாக் கட்சித் தோழர்களும் விருப்பு வெறுப்பின்றி நாட்டின் ஒற்றுமைக்காகப் பாடுபட வேண்டும். நமது சர்க்கார் அதே சமயத்தில் மாணவர்கள் பேரிலுள்ள அத்தனை கேஸ்களையும் நிபந்தனை இன்றி வாபஸ் வாங்க அன்பாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். மாணவர்கள் அத்தனை பேரும் ஒழுங்காகத் தங்கள் தங்கள் பாடசாலைகளுக்கும், கல்லூரிக்கும் சென்று வரப்போகும் தேர்வுகளில் வெற்றி பெற்று அவரவர் களுடைய பெற்றோர்களின் ஆசையை நிறைவேற்றக் கேட்டுக்

3rd March 1965] [திரு. ஏ. சிதம்பரநாத நாடார்]

கொள்ளுகிறேன். மாணவர்கள் தங்கள் தாய்தந்தையார்கள் என்ன நோக்கத்திற்காகத் தங்களை அனுப்பினார்களோ அந்த நோக்கம் நின்றவேறும்படி நடந்துகொள்ள வேண்டும். நன்றாகப் படிக்க வேண்டும். பரிட்சை பாஸ் செய்ய வேண்டும். 'மனிதன் தப்பு தவறைத் திருத்திக் கொள்ள வேண்டும், தவறைத் திருத்திக் கொள்ளக்கூடிய கட்சி இந்த நாட்டில் காங்கிரஸ் கட்சி ஒன்றுதான். தவறிருந்தால் நாங்கள் திருத்திக் கொள்வோம். அதுபற்றி உங்களுக்குக் கவலையே வேண்டியதில்லை. ஆகவே, யார் என்ன சொன்னாலும் நீங்கள் மாணவர்கள் காரியங்களில் தலையிட வேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அவர்களும் அவர்களது பொறுப்பை அறிந்து நடந்து கொள்வார்கள். நன்றாகப் படித்தால்தான் ஐ.ஏ.எஸ்., ஐ.பி.எஸ். ஆக வரமுடியும்; இந்த கவுன்சில் தலைவராக வரமுடியும் என்றெல்லாம் மாணவர்களுக்குத் தெரியும். மாணவர்களோடு விளையாடுவது தீயோடு விளையாடுவது என்பது நான் சொல்லாமலே யாருக்கும் தெரியும்.

மாணவர்கள் எப்போழுதுமே இந்த தி.மு.க. சுதந்திராக் கட்சி எல்லாம் சொன்னால் கேட்கமாட்டார்கள். (ஒரு கணம் அங்கத்தினர்: காங்கிரஸ் சொன்னால் கேட்பார்களா?) (சிரிப்பு).

(மணி அடிக்கப்பட்டது.)

கடைசியாக ஒரு வார்த்தை அரிசியைப்பற்றி. எங்கள் மாவட்டத்தில் 5 லட்சம் ரூபாய் செலவழித்திருக்கிறார்கள், 200 செக் போஸ்டர்கள் வைப்பதற்கு. என்ன பிரயோஜனம்? பசி, பட்டினி எல்லாம் இந்தக் கண்ட்ரோலினால் வந்தது. யாரோ ஒன்றிரண்டு எதிர்க் கட்சித் தலைவர்கள் சொன்னார்கள் என்பதால் கண்ட்ரோல் உண்டாக்கி நாட்டைக் குழப்புகிறார்கள். தஞ்சாவூரிலிருந்து எங்களை அரிசி வாங்குவதற்குச் சம்மதித்தால் நிச்சயமாக இந்தப் பட்டினியும் வராது, பசியும் வராது. இப்படிப்பட்டக் குழப்பமும் ஏற்படாது. மேலும் அரிசி நெல் கட்டுப்பாட்டுக்காக வைத்திருக்கும் செக் போஸ்ட் செலவுக்காக வைத்திருக்கும் ரூபாய்க்கு எங்கள் மாவட்டத்திற்கு அரிசி வாங்கித் தந்தால் இந்த நிலையே வந்திருக்காது.

(உதவி சபாநாயகர் மணி அடித்தார்.)

மன்னிக்கவும். ஒரு நிமிடத்தில் முடித்துவிடுகிறேன்.

எங்களுக்கு ஒழுங்காக வேலை கிடைப்பது கடினமாக இருக்கிறது. ஸ்டேட் டிரான்ஸ் போர்ட்டில் கூட எங்கள் பதியைச் சேர்ந்த ஒருவருக்குக்கூட வேலை கிடைக்கவில்லை. கிடைக்குமென்று சொன்னார்கள். சொல்லி ஒரு பயனும் இல்லை. தகப்பனிடம் மகன் அழுகிறான். அதுபோல் நாங்கள் உங்களிடம் சொல்லிக் கொள்கிறோம். இந்தக் கஷ்டத்தைப் போக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். கட்சி வித்தியாசமில்லாமல்-எதிர்க் கட்சி, மற்ற கட்சிகள்-எல்லாக் கட்சிகளும் சேர்ந்து கவனித்தால் தான் வெற்றி முழுமையாகக் காண முடியும் என்று தெரிவித்துக் கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. எ. கோ. பாலகிருஷ்ணன் : சட்ட மன்றத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்று நடந்து கொண்டிருக்கின்ற பட்ஜெட் பொது விவாதத்தில் எனது கருத்துக்களையும் வெளியிட ஆசைப் படுகின்றேன். முதன்முதலாக, முதலமைச்சர் அவர்கள், அறிக்கையில் விவசாயத்தைப்பற்றிய தலைப்புக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். விவசாயம் இந்த நாட்டினுடைய முதுகெலும்பு போல் இருக்கிறது. விவசாயத்தைப்பற்றிப் பேசிக்கொண்டே வருகிறார்களே தவிர, விவசாயம் இன்றைய நிலையில் எப்படியிருக்கிறது என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். பொதுவாக விவசாயம் முன்னேற வேண்டுமென்றால், நீர்வளம், நீர்வளம், உரவளம் வேண்டும். இந்த மூன்று வளங்களையும் நோக்க மன வளம் வேண்டும். ஆக இந்த நான்கு வளமும் தேவைப்படுகிறது. அத்தனையும் இருந்தால் கூட கடைசியாகச் சொன்ன இந்த மன வளம் இருக்கிறதா என்று பார்த்தால் இல்லை. உண்மையிலேயே மனப்பூர்வமாக மன வளம் இருக்கிறதா என்று பார்த்தால் இல்லையென்று நான் கண்டிப்பாக, உறுதியாகச் சொல்ல முடியும். ஒவ்வொரு ஆண்டிலும் விவசாய உற்பத்தி பெருகி வருகிறது என்று அமைச்சர் அவர்களுடைய அறிக்கையிலே காணப்படுகிறதே தவிர, 1961-ல் என்ன ஆயிற்று? 1962-ல் என்ன ஆயிற்று? 1963-ல் என்ன ஆயிற்று? 1964-ல் என்ன ஆயிற்று? 1965-ல் என்ன ஆகுமோ? இந்த நிலைமைதான் இருக்கிறதே தவிர உற்பத்தி பெருகிற்று என்று சொல்வதை என்னால் நம்ப முடியவில்லை. இதிலே என்னுடைய பகுதியை ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் உண்மையிலேயே தென்னாற்காடு ஜில்லாவில் நஞ்சை நிலம் எவ்வளவு, புஞ்சை நிலம் எவ்வளவு, நஞ்சை நிலத்தில் எவ்வளவு பயிராகிறது, புஞ்சை நிலத்தில் என்னென்ன பயிராகிறது என்று பார்த்தால் புஞ்சையிலே சவுக்கைப் போடுவதோடு கூட நஞ்சையிலும் சவுக்கைப் போட்டு விடுகிறார்கள் இந்த வேதனையான நிலைமை எங்களுடைய பகுதியில் இருக்கிறது. நஞ்சையில் கூட சவுக்கைப் போடுவது என்பது எந்த விதியின் கீழ் இருக்கிறது என்று தெரியவில்லை. நூறு, நூற்றைம்பது காணி நிலம் உள்ள மிராசுதார் தன்னுடைய நிலம் பூராவும் சவுக்கைப் போட்டு விட்ட காரணத்தால் அதன் அருகில் ஏழைகள் வைத்துள்ள ஒரு காணி, அரைக்காணி நிலத்தில் கூட விவசாயம் செய்ய முடியாத நிலைமை இருக்கிறது. இந்த நிலைமையில் எப்படி விவசாயம் பெருகும் என்று அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். எனக்கு மற்ற மாகாணங்களைப் பொறுத்த விஷயங்களோ மற்ற மாவட்டங்களைப் பொறுத்த விஷயங்களோ தெரியாது. இந்த நிலைமையிலே தொன்று தொட்டு நீண்ட நாட்களாகப் பயிர் செய்து வந்த விவசாயிகளை சூத்தகைதாரர்கள்—கிட்டத்தட்ட சுமார் 40 குடும்பங்களை—பயிர் செய்யக் கூடாது என்று வெளியேற்றி விட்டார்கள். அவர்கள் அரசாங்கத்திற்கு மனுக் கொடுத்தும் 'நீங்கள் கோர்ட்டில் கேஸ் போடுங்கள்' என்று சொல்லிவிட்டார்கள். ஏழை ஹரிஜனங்கள் தங்களுடைய குறையைச் சொல்ல தனி இலாகா இருக்கிறதே அந்த இலாகாவிலே கேஸ் போட உதவி செய்யும்படி கேட்டால்,

3rd March 1965] [திரு. எ. கோ. பாலகிருஷ்ணன்]

‘அதிலே நாங்கள் ஒன்றும் செய்ய முடியாது; சொந்தச் செலவிலே கேஸ் போட்டுக் கொள்ளுங்கள்’ என்று சொல்லிவிட்டார்கள். இப்படிச் சொல்வதற்காக அந்தத் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு ஒரு இலாகா தேவைதானா? எதற்காக அந்த இலாகா இருக்கிறது என்று என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து அதைப் பரிசீலிக்க வேண்டும்.

உர விநியோகம், பொறுக்கு விதை என்றெல்லாம் சொல்கிறார்கள் கரைக்கும்போது அறைக்கிற ஊறுகாயும், நரைக்கும்போது பிறக்கிற பிள்ளையும் ஒன்று என்று கூறுவார்கள். அந்த நிலையிலே தான் இருக்கிறது உர விநியோகம். காலாகாலத்தில் எந்த உரம் வேண்டுமோ அந்த உரம் கொடுப்படுவதில்லை. பாவிடால் கிடைக்கவில்லை யென்று டி.டி.சி., கூட்டத்தில் முறையிட்டோம். ‘டைக்ட்ருக்குத் தந்தி கொடுத்து விட்டோம்; இல்லையென்று சொல்கிறார்கள் என்று சொல்லிவிட்டார்கள். ‘நாங்கள் என்ன செய்வது?’ என்று கை விரித்து விட்டார்கள். இந்த நிலைமையில் விவசாய உற்பத்தி பெருகும் என்று எவ்வாறு எதிர்பார்க்க முடியும்?

பாசனம் என்று சொல்லும்போதே திடீர் திடீரென்று ஒரு அதிர்ச்சி உண்டாகிறது. திண்டிவனம் தாலுகா, செஞ்சி தாலுகா, கள்ளக்குறிச்சி தாலுகா போன்றவை வரட்சியான தாலுகாக்கள். நீர்ப்பாசனம் என்று சொன்னால் எந்தக் கடையில் விற்கிறது; விறரால் வாங்கிக் கொள்ளலாமே என்று பேசிக் கொண்டிருக்கும் நிலை தான் இருக்கிறது. திரு. ஓ. பி. ராமாசாமி ரெட்டியார் அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்த நேரத்திலே, ‘தென்னாற்காடு மாவட்டம் வட ஆற்காடு மாவட்டம், செங்கற்பட்டு மாவட்டம் ஆகிய மூன்று மாவட்டங்களும் சுபிட்சம் அடையவேண்டுமென்று சொன்னால் ஆந்திரப் பகுதியில் இருக்கிற கிருஷ்ண கோதாவரி ஆற்றிலே அணை கட்டிக் கால்வாய் மூலமாக அந்தத் தண்ணீரைக் கொண்டு வந்தாலொழிய வேறு எந்த முயற்சியாலும் பலன் ஏற்படாது’ என்று அந்தக் காலத்திலேயே சொன்னார். அதே கருத்தைத்தான் ராஜ்ய சபையில், டெல்லியிலே அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். விவசாய அபிவிருத்திக்காகச் சொன்ன நான்கு கருத்துக்களைப்பற்றி இதுவரை யாராவது பரிசீலனை செய்தார்களா? ஒன்று ஐந்து ஏக்கருக்குக் குறைந்தவர்களுக்கு நில வரியே இருக்கக் கூடாது; இரண்டு கிருஷ்ண கோதாவரி நீரைத் தென்னகத்திற்குக் கொண்டு வரவேண்டும். இதுபோன்று இன்னும் இரண்டு கருத்துக்களைச் சொன்னது எனக்கு இப்போது ஞாபகத்திற்கு வரவில்லை. அந்தத் திட்டங்களை எல்லாம் நீங்கள் பரிசீலனை செய்து பார்த்தீர்களா?

சிறுபாசனத் திட்டங்களுக்காகப் பல கோடிகள் ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதாகக் கூறப்படுகிறது. கோடி என்று பார்த்தால் எங்கள் பகுதியில் இருண்டு கிடக்கிற தெருக்கோடியையும், வறண்டு கிடக்கிற ஏரிக் கோடியையும் தான் பார்க்கிறோம். வேறு எந்தக் கோடியையும் எங்களால் பார்க்க முடியவில்லை. கோடி என்பது யாருக்குப் பயன்படுகிறது என்பது தெரியாத நிலையிலே நாங்கள் தவிக்கிறோம்,

[திரு. எ. கோ. பாலகிருஷ்ணன்] [3rd March 1965]

கிணறு வெட்டுவதற்காகக் கிணறு ஒன்றுக்கு இரண்டாயிரம் ரூபாயிலிருந்து ஐயாயிரம் ரூபாய் வரை கொடுப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். கிணறு வெட்ட வேண்டுமென்றால் கடன் கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் அணை கட்ட வேண்டுமென்றால் சர்க்கார் பணம்—இதிலே என்ன அடிப்படை நியாயம் இருக்கிறது என்று புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. விவசாயம் நீர்ப்பாசன வசதி இல்லாத இடங்களில் நன்றாக நடப்பதற்கு வசதிகளைச் செய்து தரவேண்டும். இப்போது வசதியுள்ளவர்களுக்கு வசதி செய்து கொடுக்கிறார்களே தவிர வசதி இல்லாத இடங்களுக்கு வேண்டிய வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்படவில்லை. தஞ்சையில் கிணறு வெட்ட கடன் கொடுக்கிறார்கள். காய்ந்துபோய்க் கிடக்கிற தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் இந்த மாதிரி உதவிகள் கொடுத்தால் நன்றாக இருக்கும். எங்கள் பகுதியில் 100 அடிக்குக் கீழே தண்ணீர் ஓட்டம் இருக்கிறது என்று நிபுணர்கள் சொல்கிறார்கள். அதற்காக இதுவரை என்ன செய்திருக்கிறார்கள்? இந்தச் சட்டசபையிலே எத்தனையோ முறை எடுத்துச் சொல்லியும் செய்யவில்லை. அடுத்தது நடுத்தரப்பாசனம். எங்கள் பகுதியில் வீடூர் நீர்த்தேக்கம் நடுத்தரப் பாசனத்தில் வரும் என்று நினைக்கிறேன். வீடூரில் அணை கட்டுவதால் தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் திண்டிவனம் தாலுகா பலன் அடையும் என்று நினைத்தோம். ஆனால் என்னுடைய ஊருக்கும் வீடூர் நீர்த்தேக்கத்திட்டத்திற்கும் நான்கு மைல் தூரம் இருக்கிறது. அங்கிருந்து தண்ணீர் பாண்டிச்சேரிக்குப் போகிறது. அந்த அணையைக் கட்டிய செலவு நம்முடைய சர்க்கார் செலவா அல்லது பாண்டிச்சேரிச் செலவா என்று தெரியவில்லை. அது யாருடைய செலவிலே கட்டப்பட்டிருந்தாலும் அது நம்முடைய எல்லையிலே இருப்பதால் நமக்கும் அதில் பங்கு வேண்டும்.

நான் பலமுறை கேட்டேன். ஒரு பக்கமாகக் கொண்டு போகிறீர்களே, நான்கு மைல்களுக்குள் நாங்கள் இருக்கிறோம். இன்னொரு பக்கம் கிளை வாய்க்கால் வெட்டி எங்கள் பகுதிக்குத் திருப்பினால் சுமார் 25 கிராமங்கள் பயன் அடையுமே, விவசாயம் பெருகவும் வசதியாக இருக்கும் என்று கேட்டேன். 3,200 ஏக்கருக்குத்தான் ஆயக்கட்டு இருக்கிறது. அணையை உயர்த்தினால் சில ஊர்கள் அடிபட்டுப்போய்விடுமே என்று கூறினார்கள். பின்னர் நாலேந்து ஆண்டுகள் கழித்து தண்ணீர் எந்த அளவு மிச்சப்படுகிறது என்று பார்த்து யோசனை செய்யலாம் என்று சொன்னார்கள். இதுபற்றி இங்கு கேள்வி கேட்டபோது அமைச்சர் அவர்கள் தனிக் கேள்வி போடுங்கள் என்று சொன்னார்கள். சட்டசபையில் சொல்லும் போது, தனிக் கேள்வி போடுங்கள். தனிக் கேள்வி போடுங்கள் என்று சொன்னால், நான் அறிந்த மட்டில் அப்படி யாரும் தனிக் கேள்வி போட்டதாகத் தெரியவில்லை. இன்று நடப்பது இன்று. நாளைக்கு வேறு என்றுதான் இருக்கிறது. மறுநாள் என்றால் இன்று நடந்ததை விட்டு விட்டு அடுத்த நாள் நிகழ்ச்சி என்ன என்றுதான் இருக்கிறதே தவிர போன காரியத்தைப் பார்க்க முடியவில்லை. வீடூர் நீர்த்தேக்கத்தின் வட புறம் ஒரு காவாய் வெட்ட வேண்டும். அதிகாரிகளைக் கொண்டு அதைப் பரிசீலனை செய்து அப்படி ஒரு காவாயை வெட்டித் திருப்பினால் அங்குள்ள

3rd March 1965] [திரு. எ. கோ. பாலகிருஷ்ணன்]

நஞ்சைக்கு பருவக்காலத்திலாவது நாற்று விட உபயோகமாயிருக்கும். அடுத்த படியாக, சாத்தனார் நீர்த்தேக்கம், இரண்டாவது பகுதியில் இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். நான் 1962-ல் இருந்து சொல்லி வருகிறேன். 1963-ல் சொன்னேன், 1964-ல் சொன்னேன் இப்போதும் சொல்கிறேன். சாத்தனார் நீர்த்தேக்கத்திலிருந்து திண்டிவனம் தாலுகாவிற்கு நீர்ப்பாசன வசதி செய்து கொடுப்பது மிகச் சலபம். அதற்கு லட்சக்கணக்கில் ஒன்றும் செலவு ஆகாது. ஆயிரக் கணக்கில் ரூபாய் இருந்தால் போதும். இதைச் செய்யக் கூடாதா? அங்கிருந்து தண்ணீரை சங்கராபரணி ஆற்றில் இறக்கி விட்டால் வீடீர் வரை வற்றாத நீர் இருக்கும். வீடீர் நீர்த் தேக்கத்தை முதலில் திறக்கும்போது. அப்போது நான் உத்தியோகத்தில் இருந்தேன். அப்போதைய முதல் அமைச்சர் அவர்கள் பேச்சைக் கேட்டேன். தண்ணீர் பாய்ச்சுவதற்குக் கிடைக்கா விட்டாலும் தண்ணீர் தேக்கி வைத்திருந்தால் ஊற்று கிளம்பும். என்னின் போட்டு ஜாம் ஜாம் என்று இறைத்துக் கொள்ளலாம் என்று சொன்னார்கள். 10, 11 களும் தோண்டிப் பார்த்தோம். 15 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இருந்த நீர் ஊற்று இப்போது இல்லை. எதை வைத்துக் கொண்டு அப்படிச் சொன்னார்கள் என்று தெரியவில்லை. சாத்தனார் நீர்த்தேக்கத்திலிருந்து சங்கராபரணி ஆற்றுக்கு ஒரு கிளை வாய்க்கால் மூலம் அந்தத் தண்ணீரைத் திருப்பினால் விவசாயத்திற்கு மிக உதவிகரமாக இருக்கும், அப்படிச் செய்தால் அங்குள்ள விவசாயிகள் அமைச்சரவைக்கு நன்றியுடையவர்களாக இருப்பார்கள் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக கிருஷ்ண, கோதாவரி தண்ணீர் தென் ஆற்காடு, வடஆற்காடு, செங்கல்பட்டு ஆகிய இடங்களுக்கு வந்தாலொழிய அவை உருப்படவே இருப்பாது. ஆகவே திரு. ஓ. பி. ஆர்-ன் அபிப்பிராயப்படி அது நிறைவேறியாக வேண்டும். அந்தத் தண்ணீர் இங்கு வரவேண்டும், மூன்று மாவட்டமும் பாய வேண்டும், விவசாயம் பெருக வேண்டும். அதை தயவு செய்து அமைச்சர் அவர்கள் சிந்தித்து, நடைமுறைக்குக் கொண்டு வந்து செயல்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. கா. நா. பழனிசாமி கவுண்டர் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்திருக்கும் இந்த பட்ஜெட்டை நான் மனப்பூர்வமாக வரவேற்கிறேன். இதில் புது வரிகள் எதுவும் போடாத காரணத்தினால் மக்களுக்கு இது மிகவும் திருப்தியை அளித்திருக்கிறது என்பதை மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். தமிழ் நாட்டுச் சரித்திரத்தில் நடந்திராத அளவில் பெரிய பெரிய சம்பவங்கள் நடத்திருப்பது நமக்கு வேதனையை அளிக்கின்றன. ஜனவரி 25-ம் தேதியிலிருந்து பிப்ரவரி 11-ம் தேதி வரை தமிழ்நாட்டில் பல இனங்கள், கேடுகள் விளைந்திருக்கின்றன. இந்தச் சபை அதற்கு வருத்தம் தெரிவிக்க வேண்டியிருக்கிறது. அந்த நேரத்தில் மக்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கவும், அமைதியை நிலைநாட்டவும் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துக் கொண்ட நடவடிக்கைகளைப் பாராட்டுகிறேன். இன்றைய தினம் இந்தி எதிர்ப்புப் பெயரளவில் இருக்கிறதே தவிர

12-00
noon.

[திரு. கா. நா. பழனிசாமி கவுண்டர்] [3rd March 1965]

இந்தி இன்றைய தினம் புதிதாக வந்து விட வில்லை. சுதந்திரம் பெற்ற பின் 1947-ல் இருந்து நம் நாட்டில் இந்தி வளர்ந்து கொண்டு வருகிறது. பெயரளவில் மாணவர்கள் செய்தார்கள் என்றால் மாணவர்களைத் தூண்டிவிட்டு எதிர்க்கட்சியினர் செய்திருக்கிறார்கள். அது குறித்து நாம் வருத்தப்பட வேண்டியிருக்கிறது. திரு. மாதவன் அவர்கள் அது பற்றி விரிவாகப் பேசினார்கள், வேகமாகப் பேசினார்கள். முதல் அமைச்சர் அவர்களைக் குறை கூறினார்கள், கண்டித்தார்கள். முதல் அமைச்சர் அவர்களிடம் தனிப்பட்ட முறையில் அபிப்பிராயபேதம் இருக்காது, முதல் அமைச்சர் அவர்கள் பல காரிங்களை செய்திருக்காமல் முடியாது, முதல் அமைச்சர் அவர்களை விரட்டினால் அவர்கள் ஆட்சி பிடித்தை விட்டுப் போய்விடுவார்கள். நாம் வர முடியாதா என்று கூட நினைக்கலாம். எவ்வளவு மிரட்டினாலும் எவ்வளவு பயமுறுத்தினாலும் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் விலக மாட்டார்கள் என்று காங்கிரஸ் கட்சி சார்பாக நான் உறுதியாகச் சொல்லி கொள்கிறேன். சட்டசபை என்றால் மரியாதையாகப் பேச வேண்டும்.

* * * *

சட்டசபை என்றால் கட்டுப்பாடுடன் நாம் எப்போதும் கவனித்துப் பேசவேண்டும். எதிர்க்கட்சியினர் தூண்டி விட்டுத் தான் கிளர்ச்சிகள் நடந்தன. கோவையைப் பொறுத்தவரை, திருப்பூரில் சப்-இன்ஸ்பெக்டர்களைக் கொன்றார்கள் என்றால் அதில் 1 சதவிகிதம் கூட மாணவர்கள் இல்லை. எதிர்க்கட்சியினரின் தூண்டுதலின் பேரில் தான் செய்தார்கள் என்று நான் அழுத்தமாகச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். போலீஸ் விசாரணை இருக்கிறது, சட்ட சபையில் வர இருக்கிறது, எல்லா எதிர்க்கட்சிகளும் சேர்ந்துதான் செய்திருக்கின்றன. திருநெல்வேலி, கோவை, மதுரை போன்ற இடங்களில் காங்கிரஸ்காரர்கள்தான் அடிப்பட்டார்களே தவிர எதிர்க்கட்சியினர் அடிப்படவில்லை. எதிர்க்கட்சிக்காரர்களைத் திட்டக் கூட இல்லை. அவர்கள் உதவியால் காங்கிரஸ்காரர்கள் மேல் பாய்ந்தார்கள். எதிர்க்கட்சிகள் என்றால் ஆளும் கட்சிக்கு நல்ல யோசனைகள் கூற வேண்டும். சமீபத்தில் நடந்தது பற்றி நல்ல யோசனைகள் கூறவேண்டும். தக்க நடவடிக்கைகள் இல்லாவிட்டால் 11-ம் தேதி எல்லாமே அழிந்து போயிருக்கும் முதல் அமைச்சர் அவர்களையும் மற்ற அமைச்சர்களையும் சந்தித்து யோசனை சொல்லி ஒத்துழைத்து தமிழ் நாட்டின் பண்பாட்டிற்கு இழுக்கு ஏற்படாத முறையில் செய்திருக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்வதை விட்டு குற்றங்கள் சொல்லிக் கொண்டு குற்றவாளிகள் என்று சொல்லிக்கொண்டு போவது தவறு. முதல் அமைச்சர் அவர்கள் எதிர்க்கட்சியினருக்கு அதிக இடம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். காங்கிரஸ் ஆட்சி எதிர்க்கட்சியினருக்கு அதிக இடம் கொடுத்திருக்கிறது. காங்கிரஸ் ஆட்சிக்குப்பதிலாக ஆங்கிலேயர்கள் ஆட்சி இருந்திருந்தால் அல்லது வேறு கட்சி இருந்திருந்தால் எதிர்க்கட்சிக்காரர்களுக்கு இவ்வளவு

3rd March 1965] [திரு. கா. நா. பழனிசாமி கவுண்டர்]

சலுகைகள் கொடுத்திருக்கமாட்டார்கள். முதல் அமைச்சர் அவர்கள் எதிர்க்கட்சியினருக்குக் கொடுத்த இடம்தான் இவ்வளவுக்கும் காரணம். மாணவர்களுக்கு அதிக இடம் கொடுத்திருக்கிறார்கள் ஆசிரியர்கள். கட்சிப் பாகுபாட்டின் காரணமாக ஆசிரியர்கள் சிலர் மாணவர்களைக் கெடுக்கிறார்கள். இங்கு காங்கிரஸ் ஆட்சி இல்லாவிட்டால், இன்றையதினம் எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் இவ்வளவு வளர்ந்திருக்க முடியாது. தமிழ்நாட்டில் இவ்வளவு தூரம் வளர்ந்திருக்க முடியாது. முதல் அமைச்சர் அவர்கள் நடவடிக்கைகளை இன்னும் கடினமாக எடுத்திருக்க வேண்டும். 25-ம் தேதியே மாணவர்கள் வந்தபோது முதல் அமைச்சர் அவர்கள் நல்ல தக்க நடவடிக்கைகள் எடுத்திருந்தால் 12 நாட்கள் அது வளர்ந்திருக்காது. கடினமான நடவடிக்கைகள் எடுக்கவில்லை என்றுதான் கருதுகிறேன். மற்றவர்களும் அதை ஒத்துக் கொள்கிறார்கள். திருப்பூரில் நடந்த நிகழ்ச்சிகள் எல்லாம் அங்குள்ள சரித்திரத்தில் பதிந்திருக்கும். அதே போல் திருநெல்வேலி, மற்றும் இதுபோல் பிற இடங்களில் நடந்த சம்பவங்களும் அந்தந்த இடத்தின் சரித்திரத்தில் பதிந்திருக்கும் மாணவர்கள் மட்டும் இதற்குக் காரணம் என்று சொல்லிவிட முடியாது. எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் தான் இதற்கு முக்கிய காரணம் என்பதைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக போலீஸ் பாதுகாப்புத்தான் நமக்கு மிகவும் தேவையாக இருக்கிறது. ஆனால் இப்போதுள்ள முறையில் போலீசுக்குப் போதிய அளவு அதிகாரம் இல்லாமல் இருக்கிறது. நம்முடைய நாட்டில் இருக்கின்ற போலீசுக்குப் போதிய அதிகாரமில்லாத நிலைதான் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. சென்ற 11-ம் தேதி, 12-ம் தேதி இந்த நாட்களில் எல்லாம் மிலிட்டரி படைகள் இல்லாவிட்டால் இதைவிட இன்னும் மோசமாக 100-க்கு 50 பேர்கள் இறந்து போயிருப்பார்கள். அந்த முறையில் அதிகாரிகள் தகுந்த முறையில் நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள். இத்தகைய அதிகாரிகளுக்கு நிறைய அதிகாரம் கொடுக்க வேண்டியது மிகவும் அவசியம். நாகர்கோவிலில் நடந்த சம்பவத்தில் பொதுமக்கள் சொன்னதற்கிணங்க நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் நல்ல எண்ணத்தோடு, இதில் பாதிக்கப்பட்ட மாணவர்களுக்கு உதவிசெய்து இதில் ஈடுபட்ட போலீஸைக் கண்டித்ததின் காரணமாகத்தான் இத்தகைய நிலை ஏற்பட்டது என்று நினைக்கிறேன். முக்கியமாகப் பாதுகாப்பில் ஈடுபட்டிருக்கும் இந்த போலீஸ் அதிகாரிகளுக்கு நாம் தற்காப்புக் கொடுக்க வேண்டியது மிகவும் அவசியம். முக்கியமாக இவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் சம்பளம் மிகக் குறைவாக இருக்கிறது. கான்ஸ்டபிள்களுக்குக் குறைந்தது 100 ரூபாயாவது இருக்க வேண்டும். சாதாரணமாக மத்திய சர்க்காரிலோ அல்லது பாங்கிலோ வேலை செய்யும் ஒரு ப்யூனுக்குக்கூட 100 ரூபாய் சம்பளம் இருக்கிறது. அந்த முறையில் பார்க்கும்போது நம்முடைய போலீஸ் கான்ஸ்டபிள்களுக்குக் குறைந்த அளவு 100 ரூபாயாவது சம்பளம் இருக்க வேண்டும். தலைமை கான்ஸ்டபிள்களுக்கு 150 ரூபாய் இருக்க வேண்டும். சப்-இன்ஸ்பெக்டர்களுக்கு 250 ரூபாய் இருக்க வேண்டும். ஐ.ஜி.-க்கு 3,000 ரூபாயாவது இருக்க வேண்டும்.

[திரு. கா. நா. பழனிசாமி கவுண்டர்] [3rd March 1965]

அதோடு இவர்களுக்குச் சாதாரண கான்ஸ்டபிள் முதல் மேலுள்ள அதிகாரிகள் வரையிலும் தகுந்த அதிகாரங்கள் கொடுக்க வேண்டும். அவ்விதம் அதிகாரங்களை கொடுத்திருந்தால் சமீபத்தில் ஏற்பட்ட பல நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்றிருக்காது என்பதுதான் என் அபிப்பிராயம். பொதுமக்களைக் காப்பாற்ற வேண்டிய பொறுப்பு போலீசுக்கு இருக்கிறது. தமிழ்நாட்டு மக்களுடைய பாதுகாப்பில் நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு மிகுந்த அக்கறை உண்டு என்பதை எல்லோரும் அறிவார்கள். அந்த எண்ணத்தில் மக்களுடைய பாதுகாப்பை எண்ணி இனிமேலாவது போலீஸ் அதிகாரிகளுக்குத் தக்க அதிகாரங்கள் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதோடு அவர்களுக்குப் போக்குவரத்து வசதியும் செய்து கொடுக்க வேண்டும். ஒவ்வொரு போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்கும் ஒரு ஜீப் வீதமாவது கொடுக்க வேண்டியது மிக அவசியம். பஞ்சாயத்து யூனியன் ஒவ்வொன்றிலும் ஒவ்வொரு ஜீப் இருக்கிறது. ஒரு லட்சம் ஜனத்தொகை கொண்ட ஒவ்வொரு இடத்திலும் இருக்கிற இடங்களுக்கு எல்லாம் தனிப்பட்ட முறையில் ரிசர்வ் போலீஸ் வைத்திருக்க வேண்டும். அந்த வகையில் போலீஸை ரீஆர்கனைஸ் செய்ய வேண்டும். அப்படிச் செய்தால்தான் பயமில்லாமல் மக்கள் வாழ முடியும். அதோடு இன்றையதினம் முக்கியமாக நாட்டில் இந்த நிலைமை ஏற்பட்டதற்கு காரணம், எதிர்க்கட்சியால் தூண்டப்பட்டு, நகரங்களிலுள்ள தொழிலாளர்களும், மற்ற உத்தியோகஸ்தர்களும் அடிக்கடி தங்கள் குறைகளைத் தெரிவிப்பதும், அதற்குச் சர்க்கார் செவி சாய்ப்பதுமாக இருந்த காரணத்தால், ஊதியத்தை அதிகப் படுத்தினார்கள். அதன் காரணமாக விலைவாசியும் ஏறிக் கொண்டே போனது. ஆனால் விவசாயத்தைப் பொறுத்தவரையில் சர்க்கார் போதிய கவனம் செலுத்தவில்லை. முன்னால் ஒன்றரை ரூபாய் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். விவசாயக் கூலிக்கு, இப்போது ஒன்றேழுமுகால் ரூபாய் வீதம் விவசாயக் கூலிக்குக் கிடைத்துக் கொண்டிருக்கிறது. அதே நேரத்தில் பருப்பு போன்ற தான்யங்களின் விலைகள் எல்லாம் எவ்வளவோ உயர்ந்து கொண்டே போகிறது. இப்போது நிலைமை என்ன என்றால் இரண்டும் கெட்டான் நிலைமையில் இருக்கிறது. ஒரு பக்கத்தில், விலையேறிக் கொண்டே போகிறது, அதே நேரத்தில் விவசாயிகளுடைய நிலைமை முன்னேறாமல் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ரேஷன் கொண்டு வரவேண்டுமென்றால் ஒன்று பூரணமாக ரேஷன் கொண்டு வரவேண்டும். அல்லது உணவுக் கட்டுப்பாட்டை எடுத்துவிட வேண்டும். இப்போதுள்ள நிலையில் நல்ல மழை பெய்திருக்கிறது. ஆகவே இப்போது அரை குறையாக இருந்து வரும் உணவுக் கட்டுப்பாட்டை எடுத்துவிடுவது தான் நல்லது. முக்கியமாகச் சர்க்காரைப் பொறுத்தவரையில் விவசாயிகளின்மீது சிரத்தை இல்லாமல் இருக்கிறது. மற்றபடி இருக்கின்ற தொழிலாளர்கள், உத்தியோகஸ்தர்கள் இவர்கள் சத்தம் போட்டார்கள் என்றால் உடனே ஊதியத்தை அதிகப்படுத்திக் கொடுத்துவிடுகிறார்கள். விவசாய உற்பத்தியைப்பற்றி விவசாய இலாகா கவனித்துக் கொண்டிருந்தால்கூட, நல்லமுறையில் விவசாயத்தைப்பொறுத்த

3rd March 1965] [திரு. கா. நா. பழனிசாமி கவுண்டர்]

வரையில் இருக்கின்ற முறைகளை எல்லாம் ரீ ஆர்கனைஸ் செய்து, நல்ல உரங்கள், பொறுக்கு விதைகள் இவைகளை எல்லாம் கொடுப்பதற்கு வழிவகை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மதுவிலக்கைப் பொறுத்தவரையில், சரியான முறையில் இதை அமல் நடத்த முடியாத நிலைமை தான் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. திருப்பூரில் நடைபெற்ற சப்-இன்ஸ்பெக்டர்கள் கொலைக்குக் கூட மதுவிலக்குக் கட்டுப்பாடுதான் காரணம் என்று சொல்லலாம். ஒன்று இதை நல்ல முறையில் அமல் நடத்த வேண்டும். அல்லது அடியோடு இதை எடுத்துவிட வேண்டும். முக்கியமாக இதனால் ஏற்படக்கூடிய தீயச் செயல்களை எல்லாம் தடுக்கின்ற வகையில் சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதோடு கல்வி விஷயத்தில், நம்முடைய நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் ஏதோ பொறுப்பில்லாமல் போய்க் கொண்டிருக்கிறது. ஆசிரியர்களை எல்லாம் தேர்ந்தெடுக்கும் போது, அவர்கள் அரசியல் கட்சிகளைச் சேராதவர்களாக இருக்கிறார்களா என்பதை எல்லாம் பார்த்து ஆசிரியர்களை எடுக்க வேண்டும். கட்சிப் பிரசாரத்திற்காகப் பள்ளிக்கூடத்தில் வந்து வேலை செய்யக் கூடாது. இதற்கெல்லாம் இடம் கொடுத்ததின் காரணமாகத்தான் நமக்கு இத்தகைய கஷ்டங்கள் எல்லாம் வந்திருக்கின்றன. ஆகவே இதையும் நல்லமுறையில் சீர்திருத்தம் செய்யவேண்டும். நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் கல்வி அமைச்சராக இருக்கின்ற காரணத்தால் நல்ல முறையில் இதைப்பற்றிப் பரிசீலனை செய்து திருத்தி அமைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக நகரசபைகளைப் பொறுத்தவரையில், இவைகளுக்குப் பொருளாதார வசதி மிக மிகக் குறைந்து கொண்டு வருகிறது. திருப்பூர் நகரசபையைப் பொறுத்தவரையில் நாலேந்து வருடங்களாக ரோடுகள் எதுவும் போடுவதற்கு வசதியில்லாமல் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. நகரசபைகளினுடைய வருவாயைப் பற்றி பரிசீலனை செய்வதற்காக முன்பு ஒரு கமிஷன் நியமிக்கப்பட்டு, பற்றாக் குறையாக இருக்கின்ற வருமானத்தைச் சர்க்கார் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறது. பொதுவாக வெளியிடங்களில் இருந்து வருகின்றவர்கள் நகரங்களைப் பார்த்து விட்டு நம்மைப்பற்றி மதிப்பிடுகிறார்கள். சென்னை ராஜ்யத்திற்கு வருகிறார்கள் என்றால் சென்னை நகரத்தைப் பார்த்துவிட்டுத்தான் மதிப்பிடுகிறார்கள். ஆகவே நகரங்களை நல்ல முறையில் வைத்திருப்பது மிகவும் முக்கியம். ஆகவே நகரசபைகளை நல்ல முறையில் வைத்து நிர்வாகம் செய்வதற்கு வசதியாக வேண்டிய எல்லா உறுதுணைகளையும் அரசாங்கம் செய்துதர வேண்டும் என்று முதலமைச்சர் அவர்களை நகரசபைத் தலைவர் என்ற முறையில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் அங்கங்கே செயல்படுகின்றன. இவை ஒவ்வொன்றுக்கும் ஒவ்வொரு ஜீப் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. இந்த ஜீப்களை எடுத்தாவது போலீஸ் ஸ்டேஷன்

[திரு. கா. நா. பழனிசாமி கவுண்டர்] [3rd March 1965]

களுக்குக் கொடுக்கலாம். பத்துப் பதினைந்து கிராமங்களைக் கொண்டதாகத்தான் ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்து யூனியனும் இருக்கிறது. இதில் பல அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். எக்ஸ்டன்ஷன் ஆபீஸர்கள் என்று நூலைந்து பேர்கள் இருக்கிறார்கள். அக்ரிகல்சர், ஈ.ஓ. வெட்டரனரி ஆபீஸர் என்றெல்லாம் பல அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். இவர்களுக்கெல்லாம் ஒரு நாளில் ஐந்து நிமிஷங்கள் கூட அங்கே வேலை கிடையாது. இவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகின்ற சம்பளத்தைப் பார்த்தால் சுமார் 3,000 ரூபாய் ஒரு மாதத்திற்கு செலவாகிறது. இதைப்பற்றி அடிக்கடி முதலமைச்சர் அவர்களிடத்திலே கூட சொல்லியிருக்கிறேன். நான் அடிக்கடி இதைப் பற்றி சொல்வதைப் பார்த்து அவர்கள் கோபத்தோடு கூட 'ஏன் இதைப்பற்றி அடிக்கடி சொல்லுகிறீர்கள்' என்று கேட்டிருக்கிறார்கள். இவ்விதம் ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கும் 3,000 ரூபாய் செலவாகிறது. 375 பஞ்சாயத்து யூனியன்களையும் எடுத்துக் கொண்டால் எவ்வளவோ பணம் செலவு செய்யப்படுவது தெரியும். இதைப்பற்றியும் கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் நன்கு பரிசீலனை செய்து முடிவு எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு, இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் பேச அனுமதி கொடுத்தமைக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

*
“திரு. எஸ். ஜே. ராமசாமி : மதிப்புக்குரிய துணைத் தலைவர்”.

அவர்களே, இந்த 1965-66-ம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையின் மீது எனது கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நமது மாநில முதலமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் பட்ஜெட் மிக மிகத் திறமை வாய்ந்த பட்ஜெட்டாகத் தான் இருக்கிறது என்று சொல்லிக்கொள்ளலாம். ஏனென்றால், வரியே இல்லாமல் குறைவு ஏற்பட்டிருந்தாலும் அந்த குறைவைச் சரிக்கட்டாமல் அப்படியே விட்டு, வரி ஏதும் இல்லாமல் பட்ஜெட்டைக் கொண்டு வந்திருப்பதற்கு நாம் மிக மிக மகிழ்ச்சி அடைகிறோம் என்று நான் சொல்ல முற்படுகிறேன். ஆனால் கிராமங்களில் இருக்கக் கூடியவர்களுடைய நிலைமையை நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் எண்ணிப் பார்த்து இந்த பட்ஜெட்டிலே வழிவகை செய்திருக்க வேண்டும் என்பது தான் எனது சொந்தக் கருத்தாக இருக்கிறது. நாம் இன்றைக்குப் பார்க்கிறோம், கிராமங்களில் இருக்கக் கூடியவர்களுடைய பொருளாதார நிலை உயர்ந்திருக்கிறதா என்று பார்த்தால் உயரவே இல்லை. நடுத்தர வகுப்பினர், கடை நிலையில் இருக்கக் கூடியவர்கள், சாதாரண சிப்பந்திகள் என்று சொல்லக் கூடியவர்கள் ஆகிய இவர்கள் எல்லாருடைய வருமானம் ஒரு வருஷத்திலாவது, ஒரு மாதத்திலாவது உயர்ந்ததா என்று பார்த்தால் வருமானம் உயர்ந்தாலும், வருமானம் உயர்ந்த அளவுக்குச் செலவினமும் கூடிக்கொண்டு போகிறதே தவிர மிச்சம் ஆவது கிடையாது. கிராமத்தில் இருக்கிற விவசாயிகள் ஆகட்டும், மத்திய தர வகுப்பினர் ஆகட்டும், கீழ்த்தர சிப்பந்திகள் ஆகட்டும் அவர்களுக்குப் பற்றாக்குறை இருந்துகொண்டுதான் இருக்கிறது. அதே போல மாநில அரசாங்கம் பற்றாக்குறை பட்ஜெட்டாக

3rd March 1965] [திரு. எஸ். ஜே. ராமசாமி]

இப்போது அமைந்திருக்கிறது. ஒரு மாதத்தில், விவசாயி ஆகட்டும், மத்திய தர வகுப்பினர் ஆகட்டும், சம்பாதிக்கும் பொருளை வைத்துக்கொண்டு, அவருடைய குடும்பத்தை, மகனுடைய படிப்பு மற்றும் குடும்பச் செலவுகள் அதாவது துணி மணிகள், மளிகை சாமான்கள் இவைகளை யெல்லாம் வாங்குவது போன்றவற்றுக்குச் செலவு செய்து மிச்சம் ஏதாவது கையில் இருக்கிறதா என்று பார்த்தால் உண்மையிலேயே மிஞ்சுவது கிடையாது. நாட்டின் பொருளாதார வளர்ச்சி கிராமங்களில் வளர்ந்தாலொழிய, நகரங்களில் வளர்ந்தால் எந்த விதமான பிரயோசனமும் கிடையாது என்று நான் கருதுகிறேன். இன்றைக்கு நாம் நகரத்தில் பார்க்கிறோம். இந்த வருஷம் ஒரு கார் வைத்திருக்கிறார்கள். அடுத்த வருஷம் அந்தக் காரை விற்று விட்டு, வேறு ஒரு புதிய கார், மெருகு அழியாத சொகுசான கார் வைத்துக் கொண்டு போகிறார்கள். கிராமத்தில் இருக்கிறவர்களுக்கு ஒரு மூட்டை சிமெண்ட் கூட கிடைக்காமல் இருக்கிறது. இங்கு இருக்கிற பில்டிங்குகளைப் பார்த்தால் இன்றைக்கு இருக்கிற பில்டிங்கை இடித்து விட்டு புது பில்டிங்கைக் கட்டி விடுகிறார்கள். அந்த அளவுக்கு இங்கே தாராளமாகச் சிமெண்ட் கிடைக்கிறது. இதைக் கொஞ்சம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். கிராமப் பொருளாதார நிலை எந்த வகையிலும் உயரவில்லை. நகரத்தில் இருக்கிற பொருளாதார நிலை வேண்டுமானால் உயர்ந்திருக்கிறது. சாதாரண விவசாயிகள், சாதாரணமாக கிராமங்களில் இருக்கிறவர்கள், மத்திய தர வகுப்பினர்கள் ஆகியவர்களுக்கு இந்த பட்ஜெட்டில் எந்த விதமான நன்மையும் இருக்கும் என்று எனக்குப் புலப்படவில்லை என்று தான் இந்த பட்ஜெட்டைப்பற்றி நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நிதி நிலை அறிக்கையில் நமது முதல் அமைச்சர் அவர்களால் ஒன்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. நடப்பு ஆண்டில் 3.25 லட்சம் மெட்ரிக் டன் வரையில் ரசாயன உர வகைகள் உயரும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ரசாயன உர வகைகளைப் பொறுத்த வரையில் எங்கள் மாவட்டத்தில் அவைகள் சரிவரக் கிடைப்பது கிடையாது. இதைப் பற்றி ஒவ்வொரு ஆண்டும் சொல்லிக்கொண்டு தான் வருகிறோம். எட்டிலே மொபைல் வானில் கூடக் கொடுக்கிறோம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறதே தவிர விவசாயிகளுக்கு நியாயமான விலையில் உர வகைகள் கிடைக்கிறதா என்று பார்த்தால் உண்மையில் கிடைப்பது கிடையாது. 31 ரூபாய் சில்லரை ஒரு மூட்டை யூரியா என்றால் மார்க்கெட்டில் 50 ரூபாய்க்கு விற்கிறது. எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் வாங்கிக் கொள்ளலாம். எப்படி அந்த அளவுக்கு மார்க்கெட்டுக்கு வந்தது? சர்க்கார் நிர்வாகத்தில் ஓட்டைகள் இருக்கின்றன. அவர்கள் வைத்திருக்கிற கோவாப்ப ரேட்டில் டிபார்ட்மெண்டில் ஓட்டை உடைசல்கள் இருக்கின்றன. அந்த ஓட்டை உடைசல்களைத் தடுத்து நிறுத்தாமல் அதிகமான அளவுக்கு ரசாயன உரங்களைக் கொடுத்து விட்டோம் என்று எட்டில் இருந்தால் என்ன பயன் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை.

[திரு. எஸ். ஜே. ராமசாமி] [3rd March 1965]

இந்த நேரத்தில் இன்னொன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். ஹோல்லேஸ் வியாபாரிகளை வைத்து உணவு தானியங்களை வாங்குகிறார்கள். இதைப் பற்றி நான் முன்பே குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். எங்கள் பக்கத்திலே மரக்கால் போட்டு அளந்துகொண்டு போகிறார்கள். அது எப்படியாவது போகட்டும். சில்லரையாக வாங்க ஆர்.ஸி. லைசென்ஸ் வழங்குகிறார்கள். தாசில்தார்கள் அத்தகைய லைசென்ஸை வழங்குகிறார்கள். அத்தகைய சில்லரை வியாபாரி நெல்லைப் பிடித்து அரிசி ஆக்கி விற்கிறார். அந்த முறையில் நெல்லைப் பிடித்துக்கொண்டு வரும்போது, 'எதற்காக நெல்லைப் பிடித்தாய், தேவை இல்லை' என்று சொல்லி சில்லரை வியாபாரியிடம் இருக்கும் நெல்லைப் பிடுங்கி மொத்த வியாபாரிகளிடத்தில் ஒப்படைக்கிறார்கள். அப்படியென்றால் ஏன் லைசென்ஸ் கொடுக்க வேண்டும்? இது அரசாங்கத்தின் நடக்கிறது. சில்லரை வியாபாரிகள் கொள்முதல் செய்து சில்லரையாக விற்று விடுகிறார்கள். சர்க்கார் விலை ரூ. 1.24 என்றால் சில்லரை வியாபாரிகள் ரூ. 1.15 க்கு விற்கிறார்கள். இந்த நிலையில் அவர்கள் கொள் முதல் செய்ததை மொத்த வியாபாரிகளிடம் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லுவது முறையற்றது என்று இந்த நேரத்தில் கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாகச் சொல்லப் போனால், நமது மாநிலத்திற்கு சென்ற மாதம் 11, 12, 13 ஆகிய தேதிகள் மிகவும் துக்ககரமான நாட்கள் ஆகும். துரதிருஷ்டமான நாட்கள் என்று கூடச் சொல்லலாம். மாணவர்கள் நடத்திய வன்முறைகள் இருக்கிறதே, போலீஸ் அடக்குமுறைகள் இருக்கிறதே அவைகளைப் பற்றி எனக்கு முன்னே பேசிய கனம் அங்கத்தினர் மாதவன் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். நடந்த நிகழ்ச்சிகள் யாரும் வெட்கித் தலை குனிய வேண்டிய நிகழ்ச்சிகள் ஆகும். நான் கட்சி வேறுபாடு இல்லாமல் சொல்லுகிறேன். போலீஸ் வன்முறைகள் நடத்தப்பட்டிருக்கின்றன. மாணவர்கள், சிறு சிறு பிள்ளைகள், மொட்டுக்கள் பிஞ்சுகள் என்று சொல்லக் கூடிய அத்தனை பேர்களும் சிறைகளில் இருந்தார்கள். நானே இதைப் பார்த்தேன். கொஞ்சம் கூட உண்மைக்குப் புறம்பாகச் சொல்லவில்லை. சிறை வாயிலில் நின்று பார்த்திருந்தால் தெரியும். சொல்ல முடியாத கூட்டம். எப்படி எனக்குத் தெரியும் என்றால் எனது மகனும் ஒருவனாக இருந்தான். நான் போலீஸ் கமிஷனர் ஆஃபீஸுக்குப் போய் எனது விஸிட்டிங் கார்டைக் காட்டி 'நான் அரசாங்கம் தொகுதியின் பிரதிநிதி, உள்ளே போலீஸ் கமிஷனரைப் பார்க்க வேண்டும்' என்று அங்கு இருந்த போலீஸ் கான்ஸ்டேபிளிடத்தில் கொடுத்தேன். அதற்கு கான்ஸ்டேபிள் 'இப்போது பார்க்க முடியாது, அப்புறம் பார்த்துக் கொள்ளலாம் என்று சொல்லுகிறார்' என்று தெரிவித்தார். 'நான் அரசாங்கம் தொகுதியின் பிரதிநிதி, எனது மகனும் சிறையிலே இருக்கிறான், டெபுடி கமிஷனரைப் பார்க்க வேண்டும்', என்று சொன்னபோது 'நீங்கள் மரியாதையாகப் போய் விடுங்கள்' என்று சொன்னார். எனக்கே இந்த மாதிரி அனுபவம் ஏற்பட்டது என்றால் சாதாரணமாக உள்ளவர்கள் பிள்ளைகளைப் பள்ளிக்கு

3rd March 1965] [திரு. எஸ். ஜே. ராமசாமி]

அனுப்பி, போலீசாரால் பிடிக்கப்பட்டு சிறைக்குப் போயிருந்தால் அவர்கள் நிலைமை என்ன ஆவது? தெரிந்தோ தெரியாமலோ மாணவர்கள் செய்து விட்டார்கள். பெரியவர்கள், சொல்லப் போனால் நமது மதிப்புக்குரிய முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இதை ஓரளவுக்குச் சீர்தூக்கிப் பார்த்து மாணவர்களிடத்தில் அவர்களுடைய பரோபகாரத்தைக் காட்டிக் கொள்ள வேண்டும். ஒரு கப்பல் இருக்கிறது என்றால், அந்தக் கப்பல் தலைவன் கடலில் போகும்போது பெரிய பெரிய சுறு மீன்களைக் கண்டு பயப்பட மாட்டான். ஆனால் சிறு சிறு மீன்கள் வரும்போது அவைகளைக் கண்டு பயப்படுவான். ஏனென்றால் அந்தச் சிறு சிறு மீன்கள் கப்பலையே கவிழ்த்து விடுமாம். அதைப் போல, மாணவர்களைக் கூப்பிட்டு ஒரு வார்த்தை அவர்களோடு பேசியிருந்தால், இந்த அளவுக்கு நிலைமை மோசமாகப் போய் இருக்காது என்று தான் நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மதுரையைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். எல்லோருக்கும் பிரின்ஸிபால் ஒரு அறிக்கையை அனுப்பி வைத்திருக்கிறார்கள். அந்த அறிக்கையில் ஒரு இடத்தில் சொல்லுகிறார்கள் . . .

12-30
p.m.

கனம் உதவி சபாநாயகர் : கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் அதைப் பற்றிக் குறிப்பிட வேண்டாம்.

திரு. எஸ். ஜே. ராமசாமி : மாநில அரசாங்கமும், மாநில முதல் அமைச்சர் அவர்களும், இந்த நிலைமையில் இதையெல்லாம் கொஞ்சம் சீர்தூக்கிப் பார்த்து மாணவர்கள் மீது போடப்பட்ட வழக்குகளை, அவர்களுடைய வளர்ச்சிக்கு, அவர்களுடைய படிப்புக்கு, எதற்கும் குறுக்கே நிற்காமல், வாபஸ் வாங்கிக்கொண்டு, அவர்களை வாழ விடுங்கள், வாழ விடுங்கள் என்று கூறி, என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* SRIMATHI B. LAKSHMINARASAMMA : Mr. Deputy Speaker, Sir, I am glad to associate myself in this Budget Debate. The Hon. the Chief Minister has so ably presented a well-planned budget for the coming year which I am sure will be wholeheartedly welcomed by all. A perusal of the budget proposals should convince every one that what is possible has been well done. Every department has been allotted enough funds. But, I submit that the problems of our State cannot be solved by liberal allotments alone to different departments. It is not a case of mere increased expenditure. There has to be a purposive policy and there should be wholehearted, instinctive and spontaneous response from all sections of the people to our Government's programme of development. Otherwise, due to vacillations, delays and mismanagement, there will be a big gap between targets and achievements and our entire planning for the welfare of our people will be in jeopardy.

Sir, we are on the eve of formulating our Fourth Plan for a quick growth of our State's economy and for raising the living standards of our people. The Plan will have to be designed in such a manner that will help rapid growth of our State's industrial and agricultural output. It is only by concentrated effort on specific

[Srimathi B. Lakshminarasamma] [3rd March 1965]

factors which promote productivity directly, that it will be possible for us to increase our production in all fronts and control the price level. It will be undesirable that we should dissipate our resources in non-productive fields and thereby increasing inflationary pressure on our economy. So, in the Fourth Plan our outlays must be such that they will augment productivity in all sectors and improve the economic prosperity of our State.

Sir, while the development of our industries and the increase in output of our industrial products in recent years give us great joy and hope, the lag in agriculture damps our enthusiasm and causes us much concern and anxiety. To achieve self-sufficiency in food-grains and increase agricultural production, there is urgent need for adopting a system of new measures by intensification of our agriculture, by better utilisation of the achievements in modern science, engineering and technology and advanced know-how of our research institutions. Till now, our industrialists have not been taking any direct interest in our agriculture. It is absolutely necessary that they must take such an interest at least in future. At least those who run industries primarily based on agriculture should be asked to evince an interest in agricultural development. Their experience will be useful and it may be possible for them to impart to agriculture the techniques that make the successful running of industries. Steps should also be taken simultaneously to see that large quantities of chemical fertilisers, insecticides, etc., are manufactured in our State for plant growth and protection.

Unlike in some foreign countries like the United States or Japan, the cultivators in our State lack an organisations for collective representation of their grievances or for demanding assistance or protection from the Government. It behoves our State's Agricultural Ministry to take the cultivators into their confidence and consult them while fixing agricultural or food policies. Our ryots should not be neglected or ignored any longer because they lack an organisation to bargain or agitate collectively.

Now, turning to Medicine and Public Health, I wish to say that it is extremely gratifying to note that the Government are doing their very best to promote the growth of the standards of medical and public health services for the people. That the two Departments have been provided with substantially increased allotments clearly indicate that the Government are attaching great importance and significance to health protection. While new and lovely hospitals with the latest and best of equipments and large bed strength are coming up at all important centres, most of the hospitals at taluk headquarters continue to remain neglected with poor facilities and accommodation. Something has to be done in the near future to improve the conditions of these neglected institutions by providing them with better clinical facilities and increased bed strength.

3rd March 1965] [Srimathi B. Lakshminarasamma]

There is yet another important subject that should be tackled by our Health Ministry and that is the problem of providing protected drinking water supply on hygienic lines to some of the growing town panchayats which are also taluk headquarters. Drinking water supply schemes for these areas should be drawn up and implemented in the course of the coming year or two. It is imperative for the development and growth of these townships. In this connection, I request the Minister for Public Health to take early steps for improving the hospital at Tirukoilur and for providing drinking water supply to the Tirukoilur Town Panchayat.

Next, Sir, I wish to refer to the various Commercial Taxes now being levied in the State. Several are the handicaps which the merchant community undergo in the working of these tax system and rules. It will be greatly welcomed by the traders, if the Government were to take steps to simplify and rationalise the commercial tax structure and remove all procedural difficulties experienced by business community. It will also be greatly welcomed by the trade if a uniform low rate of Sales Tax for all goods is fixed by the Government. We need the merchant community in our economic life to facilitate exchange of goods and services between producers and consumers. The Government Officers, particularly of the Sales Tax department think that all traders and merchants are anti-social elements, hoarders, exploiters and tax evaders. It is wrong and erroneous. It is they who pay large amounts by way of sales tax and swell the revenues of our State. It is therefore just and proper that their grievances and various difficulties are promptly and properly looked into and redressed by the Government.

Thank you, Sir, for giving me this opportunity to speak.

* திரு. தா. சின்னசாமி: கனம் சட்ட மன்ற உதவித் தலைவர் அவர்களே, தற்பொழுது இங்கு நடந்து கொண்டிருக்கும் பட்ஜெட் விவாதத்தின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நம்முடைய முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இந்த விவாதத்தை முன்னிட்டு, நாட்டிலுடைய நலன்களைப்பற்றி இந்த அறிக்கையிலே சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஏழைகளுடைய கண்ணீர் கூரிய வான் என்று சொல்லுவது வழக்கம். என்னுடைய வட்டாரத்தில், கள்ளக்குரிச்சியில், தென் ஆற்காடு ஜில்லாவில் மார்க்கெட் கமிட்டித் திறப்பு விழாவுக்கு நமது முதல் அமைச்சர் அவர்களும் செய்தித் துறை அமைச்சர் அவர்களும் வந்திருந்தார்கள். இம் மாதிரி ஒரு கமிட்டி அமைத்துக் கொண்டு விவசாயிகளிடத்திலிருந்து தானியங்களை, நெல்லைப் பறிமுதல் செய்துகொண்டு, பரிகாரம் செய்வதில் புண்ணியம் இல்லை. எவ்வளவு தூரம் சர்க்கார் அந்த லெவி முறையின் மூலம் தங்கள் கையைப் பொருளா தாரத்தில் வைக்கிறதோ, அவ்வளவு தூரம் அது ஏழைகளுக்குச் சமையாக இருக்கும், சர்க்காருக்கு அதனால் ஒரு நல்ல பெயரும் கிடைக்காது என்று அன்றைக்கே சொன்னேன். சர்க்கார் உண்மையிலேயே ஏழைகளுக்கு உபயோகமாகச் செய்யவேண்டுமென்றால், நீர்ப்பாசனம் இல்லாத இடங்களுக்கு, இறைத்துப் பிழைக்கக்கூடிய எங்கள் பகுதி போன்ற இடங்களுக்கு மின்

[திரு. தா. சின்னசாமி] [3rd March 1965]

சாரத்தை விரிவுபடுத்தி, ஏழை விவசாயிகளுக்கு மின்சாரம் மூலமாக வசதி செய்து கொடுத்து, அவர்கள் சொந்தப் பொறுப்பில் கேணிகள் வெட்டியிருந்தாலும் கூட, அவர்களுக்கு வேண்டிய மின்சார வசதியைச் செய்து கொடுத்தால், அவர்கள் உணவுப் பொருள்களை அதிகமாக உற்பத்தி ஆக்குவார்கள் என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதே நேரத்தில், எங்களுடைய வட்டாரங்களில் மின்சாரம் வேண்டும் என்று விரும்பி, எத்தனையோ விண்ணப்பங்களை அனுப்பினோம். ஆனால், மின்சார இலாகாவின், 2, 3 வருஷங்கள் ஆகியும், கம்பங்களை மட்டும் நடட்டுவிட்டு, மற்ற வேலைகள் எதுவும் செய்யாமல் விட்டுவிடுகிறார்கள். அதற்கு என்ன காரணம் என்றே தெரியவில்லை. நான் நினைக்கிறேன், அந்த வட்டாரத்தில் எதிர்க்கட்சிக்காரர் அங்கத்தினராக இருப்பதால்தானே என்னமோ என்று நினைக்கவேண்டி இருக்கிறது. நம்முடைய முதல் அமைச்சர் இந்தப் பொறுப்பில் இருக்கும் இந்த நேரத்திலே, எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்த அங்கத்தினராக இருந்தாலும், எல்லாப் பகுதிகளுக்கும், ஒரு குடும்பம்போல் பரிபாலனம் செய்தால் தான் நன்றாக இருக்கும் என்பதை இந்த முதல் அமைச்சருக்கு எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அதே நேரத்திலே இன்னொன்றும் சொல்ல விரும்புகிறேன். எனக்குத் தெரிந்தவரை, ஞாபகம் வந்ததைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஜனவரி மாதம் 27-ம் தேதி மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவசரக் கூட்டம் என்று சொல்லியிருந்தார்கள். நான் கடலூர் கலெக்டர் ஆபீஸ் உள்ளே இருந்தேன். அப்பொழுது ஒரு அபாய அறிவிப்புபோல் செய்தி வந்தது. அப்பொழுது அவர்கள் சிதம்பரத்திற்கு ஜீப்பிலே போய்க்கொண்டு இருந்தார்கள். நான் கவர்ன்மென்ட் எக்ஸ்பிரஸ் பஸ்ஸில் போய்க்கொண்டு இருந்தேன். அப்பொழுது கேள்விப்பட்டேன், சிதம்பரத்தில் ராணுவம், போலீஸ் இவர்கள் சுட்டார்கள் என்று. என்.சி.சி. பிள்ளைகளும் பாதிக்கப்பட்டார்கள். ரூமில் டமீல் என்று சத்தம் கிளம்பியது. பொது மக்கள் ஓடையிலும் அங்கும் இங்கும் ஓடி ஒளிந்தார்கள். என்னுடைய பையனும் அங்கே பி.எஸ்.சி. படிக்கிறான். ஒரு பிள்ளை சுட்டுக் கொல்லப்பட்டான் என்று கேட்டதும், உயிரைக் கையில் பிடித்துக்கொண்டு ஓடிப் பார்க்கும்போது அது ராஜேந்திரன் என்று வேறொரு பையன் என்று தெரிந்தது. அங்கே பின்வாங்கி ஓடிக்கொண்டிருந்த மானவர்களையும் போலீஸ் சுட்டு வீழ்த்தியது. அந்த மாதிரி நிலைமை உருவாகாமல் முதல் அமைச்சர் பார்த்துக்கொள்ளவில்லை.

முன் காலத்து அமைச்சரைப்பற்றிக் கதைகளில் மூலம் தெரிந்து கொள்கிறோம். புதிய அமைச்சர் வந்தாராம், அவரைக் கேட்டார்கள், அரசனுடைய மார்பில் ஒருவன் பாதம் பட்டால், அவனை என்ன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்க அந்தப் புதிய மந்திரி அவனுடைய கால்களை முறிக்க வேண்டும் என்று சொன்னானாம். ஆனால், பழைய அமைச்சர், அந்தக் கால்களுக்கு ஆபரணங்கள் பூட்டி ஆதரவுடன் பார்க்க வேண்டும், என்று சொன்னார். வனென்றால், அரசனுடைய மார்பில் பாதம் படக்கூடியது, அவருடைய

3rd March 1965] [திரு. தா. சின்னசாமி]

பிள்ளையினுடையதாகத்தான் இருக்கும். பழைய மந்திரி சொன்னது எவ்வளவு பொறுத்தமானது, சரியானது என்று இந்த மன்றத்திலே உள்ளவர்களுக்குத் தெரியும். ஆகவே, ஒரு குழந்தையைப் பெற்று எத்தனையோ ஆசையுடன் வளர்த்து எடுத்த தாய் தந்தையர்கள், தன்னுடைய பிள்ளை இப்பேர்ப்பட்ட ஆபத்தில் சிக்கினான் என்று கேட்டால் என்ன பாடுபடுவார்கள் என்பதைக் கனம் முதல் அமைச்சர் சிந்தனை செய்து பார்க்க வேண்டும். அர்ஜுனன் ஈசுவரனை மண்டையில் அடித்து வரம் வாங்கியது போல், சர்க்கார் அல்லது அமைச்சர் ஈசுவரனுக்குச் சமமானவர்கள். ஆகையால் பிள்ளைகள் அமைச்சர் மண்டையில் அடித்து வரம் கேட்பதைப்போல் சர்க்காரைக் கேட்பதற்கும் உரிமை உண்டு. மற்ற எல்லாத் தெய்வங்களையும் சும்பிடுவது கிடையாது. அந்தப் பழக்கம் கிடையயாது, எனக்கும் கிடையாது. அறநெறி காப்பவர் அமைச்சர், ஆகவே அமைச்சர் ஈசுவரனுக்குச் சமம். ஆகவே, அப்படிப்பட்டவர்கள், பிள்ளைகள் நல்ல கல்வி கற்றுக் கொள்வதோடு, இம் மாதிரிச் செயல்கள் நடக்காமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். எனக்குத் தெரிந்த வரையில் சொல்லுகிறேன், ஆளுங் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் இதெல்லாம் தங்களுக்கு நல்லது என்று நினைக்கிறார்களோ என்னவோ தெரியவில்லை. துரியோதனதிகள் பெரும் படையாகத்தான் இருந்தார்கள். சிற்றரசர்கள் அவர்களுடைய அடக்கு முறைக்கு அடங்க வேண்டியிருந்தது. ஆனால், காலம், நேரம் வந்த காலத்தில், படை பலம், பண பலம், ஆள் பலம் அத்தனையும் காணாது போய்விட்டது. இந்த மன்றத்திலே ஆட்சி பீடத்திலே எத்தனை நாளைக்கு இருப்போம் என்பது நமக்கே தெரியாது. ஆகையினால் அதை நினைத்துப் பார்க்க வேண்டும். ஒரு பெரிய முனிவரைக் கண்டபோது அவர் நல்ல எண்ணத்தால்தான் 'நான் 21 பிரமணர்களைக் கண்டிருக்கிறேன்' என்று சொன்னாராம். அப்படியெல்லாம் இருக்கும்போது, இப்படி அடக்கு முறையால் ஆட்சி செய்யாமல், ஆட்சி பீடத்தில் நன்றாக இருந்து, நியாயமாக நீதி பரிபாலனம் செய்ய வேண்டும். மாணவர்களின் கல்விக்கு இடையூறு இல்லாமல்—இந்த இயக்கத்தில் ஈடுபட்டு கைது செய்யப் பட்டிருக்கிற மாணவர்களை, அவர்களுடைய குற்றத்தைச் சிறு பிள்ளைகள் செய்ததைப் பெரியோர் பொறுப்பது கடன் என்ற முறையில், மன்னித்து—அவர்களை விடுதலை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடிக்கிறேன்.

* திரு. டி. கார்ச்சா கவுடர் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, மதிப்பிற்குரிய கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்களால் சமர்ப்பிக்கப் பட்டிருக்கிற இந்த பட்ஜெட்டை ஆதரித்து என்னுடைய உரையை ஆரம்பிக்கிறேன். பட்ஜெட்டை ஆராய்வதற்கு முன்னே, நாட்டிலே சென்ற மாதத்திலே ஏற்பட்ட வன்முறைகளைப் பற்றிக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். மாணவர்கள், ஹிந்தி எதிர்ப்பு என்று 25-ம் தேதி செய்த கிளர்ச்சி ஏன் என்று தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். அதில் எனக்குச் சந்தேகங்கள் இருக்கின்றன. எந்தக் கட்சிக் காரர்கள், தங்கள் கையால் ஆகாததனத்தைக் காட்டாமல் இருக்க, மாணவர்களைத் தூண்டிவிட்டு, தங்களுடைய கட்சியைப் பலப்படுத்த

[திரு. டி. கார்ச்சா கவுடர்] [3rd March 1965]

முயன்றார்கள் என்பதற்கு என்னிடமும் சில தகவல்கள் இருக்கின்றன. மாணவர்கள் தலைவராக இருந்த ராமன் என்பவர் எங்கள் ஜில்லாவில் இருந்து சென்னைக்கு வந்து ராஜதானிக் கல்லூரிகளில் படிப்பவர். அவரை நான் பிப்ரவரி 4-ம் தேதி கூப் பிட்டுக் கேட்டேன் : “எதற்கு இப்படிச் செய்கிறீர்கள், மொழிப் பிரச்சினை இருந்தால், நமது முதல் அமைச்சர் இருக்கிறார்களே, அவர்களிடம் சொல்லக் கூடாது? அகில இந்திய காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் திரு. காமராஜ் இருக்கிறாரே. இவர்கள் இருவரால் தீர்க்க முடியாததை நீங்கள் எப்படித் தீர்த்துவிடுவீர்கள்” என்று. அதற்கு அவர் சொன்னார், “நாங்கள் ஏதோ இந்திக்காகப் போராட்டம் நடத்த வேண்டும் என்று உத்தேசிக்கவில்லை. திராவிட முன்னேற்றக் கட்சிக்காரர்கள், சில கல்லூரிகளில், அவர்கள் கட்சி அபிப்பிராயம் கொண்ட மாணவர்கள் உள்ள கல்லூரிகளில், இல்லாததை எல்லாம் சொல்லி, இந்த இயக்கத்தை ஏற்படுத்தினார்கள். இயக்கம் நடத்த எங்களுக்குத் தடை இருக்கிறது. ஆகையினால், நீங்கள் நடத்துங்கள் என்று சொல்லி, அவர்களுடைய அனுதாபிகளான மாணவர்களைத் தூண்டிவிட்டதனால், இந்த இயக்கம் நடந்தது” என்று என்னிடம் சொன்னார். அதுவுமல்லாமல், “இந்த இயக்கத்தை நீங்கள் எப்படி நடத்துகிறீர்கள்? இந்த இயக்கம் நடத்தப் பணம் எங்கிருந்து கிடைக்கிறது? இவ்வளவு பெருவாரியான பணம் எங்கிருந்து கிடைக்கிறது?” என்று நான் கேட்டேன். “ராஜாஜி அவர்களிடம் சென்று பணம் கேட்டோம். அவர் ‘ஆலோசனை வேண்டுமானால் தருகிறேன், பணம் தர முடியாது’ என்று கூறிவிட்டார். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் எங்களுக்குப் பணம் கொடுத்தார்கள். கம்யூனிஸ்டுகள் எங்களுக்குப் பணம் வாரி வாரிக் கொடுக்கிறார்கள்” என்றெல்லாம் என்னிடம் சொல்லியிருக்கிறார். இவ்விதமான சூழ்நிலையிலே தமிழ் நாட்டில் நடந்த இந்தப் பெரும் கொலைகளுக்கும், கொள்ளைகளுக்கும் யார் காரணம் என்பதை இந்தத் தமிழ்நாடு நன்றாக அறியும் என்று நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். மக்களைத் தூண்டிவிட்டு, மாணவர்களைத் தூண்டிவிட்டு, குறிப்பாக திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் செய்த அட்டேழியங்களை நான் இந்தச் சமயத்திலே இந்தச் சபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர ஆசைப்படுகிறேன்.

அநேகமாக எல்லா ஜில்லாக்களிலும் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நடந்திருக்கிறது. கோவை ஜில்லாவில் திருப்பூரில் நடந்த சம்பவத்திலிருந்து, நாமெல்லாம் இருபதாம் நூற்றாண்டில்தான் வாழ்கிறோமா, நாமெல்லாம் நாகரிகமான மக்கள்தானா, அல்லது கற்காலத்திலிருக்கும் காட்டுமிராண்டுகளா என்கிற உணர்ச்சி எனக்கு ஏற்படுகிறது. சட்டத்தையும் அமைதியையும் பாதுகாக்க, மக்களின் உடைமையையும், உரிமையையும், உயிரையும் பாதுகாக்க இருக்கும் போலீஸ் ஸப்-இன்ஸ்பெக்டர்களைப் பிடித்து, அவர்கள் மீது பெட்ரோலை ஊற்றி, தாக்கத்திற்குத் தண்ணீர் கேட்கும் போது வாயிலும் பெட்ரோலை ஊற்றி, தீயை வைத்துக் கொளுத்தியிருக்கிறார்கள். இதைவிட மோசமான, காட்டுமிராண்டித்

3rd March 1965] [திரு. டி. கார்ச்சா கவுடர்]

தன்மான செய்கை வேறு என்ன—எதிர்க்கட்சி தூண்டி—செய்திருக்க முடியும் என்பதை இந்தச் சபை சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

திரு. எஸ். மணி : ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர்.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர், சார். கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் பேசும்போது, அந்தப் போலீஸ் காரரின் இறப்புக்குக் காரணம் எதிர்க்கட்சிகளின் தூண்டுதல் என்று குறிப்பிடுகிறார்கள். It is an insinuation. அதற்கும் எந்த எதிர்க்கட்சிக்காரர்களுக்கும் சம்பந்தம் இல்லை. எங்கள் தலைவர்களால் இந்த வன்முறை கண்டிக்கப்பட்டும் கூட, கனம் உறுப்பினர் தொடர்ந்து சொல்வதை நான் பலமாக ஆட்சேபிக்கிறேன். கனம் அங்கத்தினர் சொல்லியதைத் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளவேண்டும்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இது ஒரு பாயின்ட் ஆப் ஆர்டருக்குரியது அல்ல. தனிப்பட்ட யாரையும் கனம் உறுப்பினர் சொல்லவில்லை. ஆகவே, இதிலே பாயின்ட் ஆப் ஆர்டருக்கே இடம் இல்லை. கனம் உறுப்பினர் யாராவது மறுக்க வேண்டுமென்றால், அவர்கள் பின்னால் பேசும்போது மறுத்துப் பேசலாம் என்பது என் அபிப்பிராயம் ஆகும்.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : இந்தச் சபையில் இருக்கும் எல்லா எதிர்க்கட்சியினரையும் கனம் உறுப்பினர் குறிப்பிடுகிறார்.

The hon. Member must not make vague allegation against representatives of political parties. It is definitely an insinuation and I request the Deputy Speaker to give a ruling on this matter.

கனம் உதவி சபாநாயகர் : கனம் அங்கத்தினர் பேசும்போது, 'சட்டசபையிலே இருக்கின்ற எதிர்க்கட்சிகள் செய்த தூண்டுதல்' என்று சொல்லவில்லை. 'பொதுவாக, அரசியல் எதிர்க்கட்சிகள்' என்று குறிப்பிட்டார்கள். ஆகையால், இதைப்பற்றி ஒன்றும் ஒழுங்குப் பிரச்சினை எழவில்லை.

திரு. டி. கார்ச்சா கவுடர் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நான் பேசுவதைக் கட்டுப்படுத்த உதவி சபாநாயகராகிய தங்களுக்குத்தான் அதிகாரம் இருக்கிறதே தவிர, எதிர்க்கட்சியினர் எனக்குச் சொல்லிக் கொடுக்க வேண்டாம் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மதுரையில் நடந்த சம்பவத்தைப்பற்றி நான் கூற ஆசைப்படுகிறேன். போலீஸ்காரகளை அடித்துக் கொன்றிருக்கிறார்கள். யார் அடித்துக் கொன்றார்கள், யார் கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை

திரு. செ. மாதவன் : ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர், சார்.

திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, மதுரையில் எந்தப் போலீஸ்காரரை யார் அடித்துக்

[திரு. இராம. அரங்கண்ணல்]

[3rd March 1965]

கொன்றார் என்று கனம் உறுப்பினர் சொல்லட்டும். உண்மை இல்லாத செய்தியைச் சொல்ல வேண்டாம் என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

திரு. டி. கார்ச்சா கவுடர் : மதுரை ஜில்லாவில் கூடலூரில் நான் சொல்கிற நிகழ்ச்சி நடைபெற்றிருக்கிறது.

அடுத்தபடியாக, சிதம்பரம் சர்வகலாசாலை ரிஜிஸ்ட்ரார் வீட்டுக்குப் போகும்படி மாணவர்களைத் தூண்டிவிட்டு, ரிஜிஸ்ட்ராருடைய உடமைகளையும், துணிமணிகளையும், நகை, ரொக்கம் முதலியவைகளையும் எரிப்பதென்றால், அது நியாயமா? அதை எதிர்க்கட்சியினர் ஒத்துக்கொள்கிறார்களா என்று நான் அறிய விரும்புகிறேன்.

SRI K. A. MATHIALAGAN : Sir, no opposition party has supported it. We definitely condemn all acts of incendiarism.

கனம் உதவி சபாநாயகர் : கனம் அங்கத்தினர், 'நியாயமா? ஒத்துக் கொள்கிறார்களா?' என்று நான் கேட்கிறார்.

திரு. டி. கார்ச்சா கவுடர் : இன்று உலகத்திலேயே மிகச் சிறந்த தத்துவஞானி என்று புகழப்படுபவரும், தேசத்தின் தலைவருமான டாக்டர் எஸ். ராதாகிருஷ்ணன் அவர்களுடைய திருத்தணி வீட்டுக்குச் சென்று, அங்கே உள்ள லைப்ரரியிலுள்ள மேஜை, நாற்காலிகளை உடைத்து, ஆங்கிலப் புத்தகங்களை எடுத்து எரித்திருக்கிறார்களே, அதுவும் எதிர்க்கட்சியினரின் தூண்டுதல்தான் என்று நான் கூறிக்கொள்ளுகின்றேன்.

SRI K. A. MATHIALAGAN : I object to the vague allegation repeatedly made by the hon. Member against other parties even after a ruling has been given by the Chair.

'எதிர்க்கட்சிகள்' என்று கனம் உறுப்பினர் சொல்லிக் கொண்டே இருக்கிறார். எந்த எதிர்க்கட்சியில் யார் என்று அவர் சொல்லவேண்டும்.

Let him substantiate it. He should not make vague allegations.

கனம் உதவி சபாநாயகர் : 'எதிர்க்கட்சிகள்' என்று சொன்னாலும், இங்கே இருக்கின்ற அங்கத்தினர்கள் என்று அவர் குறிப்பிடவில்லை. அரசியல் எதிர்க்கட்சிகளைச் சேர்ந்தவர்களை அவர் குறிப்பிட்டிருக்கலாம். ஆகையால் ஒழுங்குப் பிரச்சினை எழவில்லை.

திரு. டி. கார்ச்சா கவுடர் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, பாண்டிச்சேரியில் அரவிந்த ஆசிரமத்திலே புகுந்து, செய்யத் தகாத அட்டேழியங்களைச் செய்திருக்கிறார்கள். வாயால் சொல்ல முடியாத அட்டேழியங்களைச் செய்திருக்கிறார்கள். இதை யார் செய்தார்கள்? 'கடவுள் இல்லை' என்று சொல்பவர்களைத் தவிர வேறு யார் அந்தக் காரியத்தைச் செய்ய முடியும்?

திரு. பி. முருகையன் : 'கடவுள் இல்லை' என்ற கொள்கையை உடையவர்கள் காங்கிரசிலே கூட இருக்கிறார்கள்.

3rd March 1965]

திரு. டி. கார்ச்சா கவுடர் : ரயில்வேக்கள் நமது உடைமைகள், அப்படிப்பட்ட ரயில்வே ஸ்டேஷன்களையும், ரயில் பெட்டிகளையும் சென்னையிலே எரித்திருக்கிறார்கள். எதிர்க்கட்சியால் தூண்டப்பட்ட ரௌடிகளையும், எதிர்க் கட்சியால் தூண்டப்பட்ட சமூக விரோத சக்திகளையும், எதிர்க் கட்சியிலே உள்ள இப்படிப்பட்ட சிலரையும் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் அல்லது பிரங்கி வைத்துச் சுட்டு இந்த நாட்டின் மக்களுக்குப் பாதுகாப்புக் கொடுத்திருந்தாலும் நான் வரவேற்றிருப்பேன் என்று இந்தச் சமயத்திலே நான் கூறிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அவர் மாத்திரம் போலீசாருக்குச் சுடும் உத்தரவு இட்டிராவிட்டால், இந்தச் சட்டசபையில் நாம் இங்கே கூட முடியுமா என்பதே சந்தேகம்தான். சட்டசபைக் காங்கிஸ் கட்சி அங்கத்தினர்கள் உயிருடன் இங்கே வந்து சேர்ந்திருக்க முடியுமா என்பதும் சந்தேகமே. ஏனென்றால், அவ்வளவு ஆபத்தான நிலைமை இருந்திருக்கிறது என்பதை இந்தச் சமயத்திலே நான் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இவ்வளவு தூரம் மாணவர்களைத் தூண்டி விட்டும்கூட, இப்பொழுது அமைதியான சூழ்நிலை வந்திருக்கிறது. மாணவர் தலைவர்கள் முதல் அமைச்சர் அவர்களை நேற்று பார்த்திருக்கிறார்கள். “நாங்கள் எட்டாந் தேதி பள்ளிக்கூடத்திற்குப் போய்விடுகிறோம், முதல் அமைச்சர் மொழிப் பிரச்சனை சம்பந்தமாகச் சொல்லியிருப்பதொடல்லாமல் எங்களுக்கு மன நிறைவு அளிக்கிறது” என்று சொன்ன பிறகும் கூட, இன்று கனம் உறுப்பினர் திரு. மாதவன் அவர்கள் நமது முதல் அமைச்சரைப் பார்த்து, சொல்லாத மொழிகளை யெல்லாம் சொல்லியிருக்கிறார்.

SRI S. MADHAVAN : The Hon. Speaker has allowed me to speak.

திரு. டி. கார்ச்சா கவுடர் : அவரைத் தனிப்பட்ட முறையில் குறைகூறிப் பேசினதைப்பற்றி நான் மிகவும் வருத்தம் அடைகிறேன். இந்த இயக்கம் ஆரம்பித்ததை நாம் சற்று கவனத்தில் கொள்ளவேண்டும். ‘இந்தி ஒழிக’ என்ற இயக்கத்தைக் காட்டிலும், முதல் அமைச்சரின் மேலிருக்கும் அத்தனை பொறுமையையும், அத்தனை வெறுப்பையும் காட்டக்கூடிய அளவில் எதிர்க்கட்சிகள் மாணவர்களைத் தூண்டிவிட்டு இருக்கிறார்கள். ‘இந்தி ஒழிக’ என்றிருந்தாலும், ‘முதலமைச்சர் ஒழிக’ என்ற கோஷத்தை மாணவர்கள் கூறும்படி எதிர்க்கட்சிகள் செய்திருக்கின்றன என்பதை இந்தச் சமயத்திலே நான் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். என்ன சொன்னார்கள்? ‘இந்தி ஒழிக’, ‘தமிழ் வாழ்க’ என்று கூறுகிறார்கள். தமிழ் எங்கே வாழ்கிறது? என்று நான் கேட்கிறேன். (எதிர்த் தரப்பில் ஆரவாரம்). தமிழைக் காப்பதற்கு இந்த அரசு எடுத்துக்கொண்ட நடவடிக்கை என்ன? கோவைக் கல்லூரியிலும் மற்ற சில கல்லூரிகளிலும் மாணவர்களைத் தமிழ் மீடியம் மூலமாகப் படிக்கச் சொல்லி முதலமைச்சர் அவர்கள் ஏற்பாடு செய்திருந்தார்கள். ஏன் ஒரு கல்லூரி மாணவனும் அங்கே சேரவில்லை? தமிழில் ஆர்வம் இல்லை. மாணவர்களிடையே தமிழுக்குச் செல்வாக்கே கிடையாது. மாணவர்கள் விரும்புவ

[திரு. டி. கார்ச்சா கவுடர்] [3rd March 1965]

1-00. தெல்லாம் ஆங்கிலம். ஆனால், மாணவர்கள் 'இந்தி ஒழிக',
p.m. 'ஆங்கிலம் வாழ்க' என்று சொல்லியிருந்தால் அது மாணவர்
இயக்கமாக இருந்திருக்கும். ஆனால் இந்தி ஒழிக, தமிழ் வாழ்க
என்று சொல்வதன் அர்த்தமே திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின்
துண்டுதல் அன்றி வேறு ஒன்றும் இல்லையென்று இந்தச் சந்தர்ப்
பத்தில் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இதைப்பற்றி நான் பேசி உணர்ச்சி வசப்பட
விரும்பவில்லை. இன்னும் எவ்வளவோ நடந்து இருக்கின்றன.
ஆயினும் பட்ஜெட்டைப் பற்றிச் சில வார்த்தைகள் கூறிக்கொள்ள
ஆசைப்படுகிறேன்.

நாம் என்ன செய்திருக்கிறோம் இந்த ஐந்தாண்டு காலத்தில்
என்பதைத் தனியாக நின்று ஆலோசிக்க வேண்டும். உதாரண
மாக நான் ஒரு சிறு கிராமத்தில் இருந்து வருபவன். அந்த
கிராமத்தில் 1947-க்கு முன்னால் ஒன்றும் கிடையாது. 1947-க்குப்
பிறகு மின்சார சப்ளை கிடைத்திருக்கிறது. ப்ரொடெக்டெட்
வாடர் சப்ளை கிடைத்திருக்கிறது. ஒரு எலிமெண்டரி ஸ்கூல்
பில்டிங் கட்டியிருக்கிறார்கள். ஒரு மைலுக்குள் ஹைஸ்கூல்
கட்டியிருக்கிறார்கள். போஸ்டாபீஸ் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள்.
உணவுக்காக கோவாப்ரேடிவ் சொசைடி வைக்கப்பட்டு
இருக்கிறது. தார் போட்ட ரோடு போட்டு இருக்கிறார்கள்.
ஒரு லைப்ரரி இருக்கிறது. ஒரு கம்ப்யூனிடி ஹால் ஏற்படுத்தியிருக்
கிறார்கள். இப்போது டெலிபோன் போட்டுக் கொண்டு வருகிறா
ர்கள். இது நிலகிரியில் உள்ள ஒரு கிராமத்தைப் பற்றிச் சொல்
கிறேன். இதைவிட ஒரு கேஸ்நல் அரசாங்கம், மக்களுக்குக்காகப்
பாடுபடுகின்ற அரசாங்கம் என்ன செய்ய முடியும்? இதைச் சற்று
சிந்தித்துப் பார்க்குமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மது அரசாங்க அதிகாரிகளுக்கும், சிப்பந்தி
களுக்கும் டி. ஏ. உயர்த்திக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதைப்
பற்றி நமது அதிகாரிகளும், சர்க்கார் ஊழியர்களும் மன நிறை
வுடன் பாராட்டுகிறார்கள். இந்த ஒரு சலுகையை கிராம அதிகாரி
களுக்கும், சமீபத்தில்தான் அவர்களுடைய சம்பளத்தை உயர்த்
திக் கொடுத்திருக்கிறோம் என்றாலும்--அவர்களுக்கும் இந்த டி.ஏ.
உயர்வைக் கொடுத்தால் நல்லதாக இருக்கும் என்று நான் தெரி
வித்துக் கொள்கிறேன்.

பென்ஷன் இருக்கிறது. ஆசிரியர்களுடைய பென்ஷன் ஐந்து
ரூபாய், ஆறு ரூபாய், எட்டு ரூபாய் என்ற நிலைமையில் இருக்
கிறது. அவர்கள் எல்லாம் முதல் அமைச்சர் அவர்களிடத்தில்
வந்து முறையிட்டு இருக்கிறார்கள். ஒல்ட் ஏஜ் பென்ஷன் அளவுக்
காவது உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கோரியிருக்கிறா
ர்கள். ஆகவே இப்படித் குறைந்த பென்ஷன் வாங்குபவர்களுக்கு 20
ரூபாய் அளவுக்காவது உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று
இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக் கொண்டு எனக்கு பேச
சந்தர்ப்பம் அளித்த சபாநாயகருக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்
கிறேன்.

3rd March 1965]

திருமதி சி. குழந்தை அம்மாள் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நமது முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற இந்த நிதி நிலை அறிக்கையை ஆதரித்து ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த ஆண்டிலே சிறப்பாக சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டத்திற்கு, குறுகிய கால வெள்ளாமை உற்பத்தியைப் பெருக்க அதிகப்படியான தொகை ஒதுக்கி இருப்பதை நான் பாராட்டுகிறேன். வரவேற்கிறேன். காரணம் என்னுடைய வட்டாரமானது பஞ்சப் பிரதேசம். வறண்ட பகுதி, மழை மறைந்த பிரதேசம். அந்தப் பகுதியில் ஒரு கிணறு வெட்ட ஐயாயிரம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள் என்றால் இருபத்தையாயிரம் ரூபாய் செலவு செய்ய வேண்டியதாக இருக்கிறது. அப்படி வெட்டினாலும் தண்ணீர் குறைவாக இருக்கிறது. பவர் ட்ரில் கொண்டு வந்து தண்ணீரை வெளிக் கொணர நமது சர்க்கார் தீவிர முயற்சி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்பதை ரூபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். ஏற்கனவே கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவில் இருக்கிற ஐந்து பவர் ட்ரில்களும் மிக மிகப் பழமையானது. அதைப் புதுப்பிக்க வேண்டுமென்று சொன்னால் வெளிநாட்டுச் செலாவணிகிடைக்கவில்லை. இருக்கிற ட்ரில்களை ரிப்பேர் செய்து ஒட்டுங்கள் என்று அறிவிக்கிறார்கள். இந்த ட்ரில்களை என்ன தான் ரிப்பேர் செய்தாலும் கூட ஆழமாகக் குழி போட முடியாது. அதிகப் பிரயாசைப்பட்டு குறைந்த லாபத்தைப் பெறவதில் பயன் கிடையாது. ஆகவே எப்படியாவது அந்நியச் செலாவணியைப் பெற்று நம்முடைய மாநிலத்தைப் பொறுத்த வரையில் 50 பவர் ட்ரில்களையாவது இறக்குமதி செய்து விவசாயிகளுக்கு வழங்க வேண்டுமென்ற யோசனையைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நடுத்தர பெரிய பாசனத் திட்டத்தின் அடிப்படையில் எங்கள் ஜில்லாவில் இப்போது பரிசீலனையில் இருந்து வருவது மேல் பாவனித் திட்டம். குறிப்பாக பல்லடம், அவிநாசி, கோவை தாலுகாக்கள் மிக மிக வறண்ட பகுதியாக இருக்கின்றன. ஒரு கிணறு எடுக்க வேண்டுமென்றால் 125 அடி ஆழம் போக வேண்டும். சென்ற ஆண்டில் ஒரு கிணற்றுக்கு ஒரு பம்பு செட்டு போட்டு இறைத்தார்கள் என்றால் இந்த ஆண்டு 2 பம்பு செட்டு போட வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. முன்பு 75 ரூபாய் மின்சாரக் கட்டணம் கட்டினவர்கள் இப்போது 130 ரூபாய் மின்சாரக் கட்டணம் கட்ட வேண்டியிருக்கிறது. இப்படி விவசாயச் செலவுகள் அதிகப்படப் பட விவசாயிகள் கடனில் ஆழ்ந்து போகிறார்கள். அந்த விவசாயிகளுடைய கஷ்டத்தைப் போக்க என்ன என்ன நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளலாம் என்பது பரிசீலனை செய்ய வேண்டிய விஷயம். வருடா வருடம் இப்படிப் பாசன வசதி இன்றி அவர்கள் கஷ்டப்படுவதைத் தடுக்க நிரந்தரப் பரிகாரமாக மேல்பவானித் திட்டத்தில் இந்தப் பகுதி இடம் பெறவேண்டும் என்று பணிவுடன் அமைச்சரவையைப் பார்த்துச் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

அதற்கடுத்தபடியாக, கால்நடை தீவன உற்பத்தியைப் பெருக்குவது சம்பந்தமாகப் பார்த்தால் கரும்பு, பருத்தி, சிகரி போன்று பொருள்கள் கிடைக்கக் கூடிய பகுதியில் அதிகமாக உற்பத்தி

[திருமதி சி. குழந்தை அம்மாள்] [3rd March 1965]

செய்கிறார்கள். விவசாய காலேஜ் மூலமாக அவர்களுக்கு நல்ல முறையில் உதவி செய்ய வழி வகுக்க வேண்டும். இன்றைய தினம் போதுமான தீவனம் கிடைக்கவில்லை.

அதற்கும் மேலே அரிசி விநியோகம். அந்த விநியோகத்தில் நான்கைந்து மாதமாக ஏற்பட்டுள்ள அனுபவத்தைக் கொண்டு நான் சொல்ல முடியும். ஆந்திராவில் இருந்து பச்சை அரிசி தான் வருகிறது. அதுவும் நொறுங்கலாக வருகிறது. எங்கள் பகுதியில் உள்ளவர்கள் புழுங்கல் அரிசியைச் சாப்பிடுபவர்கள். இந்தப் பச்சை அரிசிக் குருணை அவர்களுக்குப் பயன்படவே இல்லை. ஆகவே நமது அரசாங்கம் கண்டிப்பாக ஆந்திரா சர்க்காரை நெல்லாகவே அனுப்ப ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். நாம் இங்கே புழுங்கலாக ஆக்கிக் கொள்ள முடியும்.

அடுத்தபடியாக, உணவு தானியக் கார்ப்பரேஷனை அமைத்திருக்கிறார்கள். அந்தக் கார்ப்பரேஷன் துவரம் பருப்பு, உளுத்தம் பருப்பு, எண்ணை வகைகள் ஆகியவற்றை படிப்படியாக விநியோகிக்க தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக ஒவ்வொரு ஆண்டும் கல்விக்காக லட்சக் கணக்கான ரூபாய் செலவு செய்கிறோம். இது பற்றி என் அனுபவத்தைச் சொன்னால் என் தொகுதியில் 71 பள்ளிக்கூடங்களில் எட்டாவது, ஒன்பதாவது இடங்களுக்கு இடம் பற்றாமல் இருக்கிறது. முதல் ஆண்டில் அனுமதித்த ஹரிஜன மாணவர்களை அப்புறம் அனுமதிக்க முடியவில்லை. ஆகவே கண்டிப்பாக குடும்பக் கட்டுப்பாடு திட்டத்தின் மூலம் இந்த நாட்டில் நிலவும் பஞ்சத்தையும், பட்டினியையும் போக்க தீவிர கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைப் பணிவன் புடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஹரிஜன நல இலாகாவில் தாசில்தார்கள் போட்டு இருக்கிறார்கள். அந்தத் தாசில்தார்கள் எல்லாம் டெம் பரரியாகப் போடப்பட்டு இருப்பதால் பர்மெனன்ட் வேகன்ஸ் வரும் போது வேறு இடங்களுக்குப் போக முயற்சிக்கிறார்கள். இதனால் அத்துறையில் அனுபவம் பெற்றவர்களுடைய சேவை நமக்குக் கிடைக்காமல் போகிறது. ஆகவே, மூன்றாண்டு ஐந்தாண்டு என்பதாக ஒரு இலாகாவில் நிரந்தரமாக்கப்படாமல் அதிகாரிகள் இருந்தால் அந்த இலாகாவை பர்மனென்ட் செய்து அந்த அதிகாரிகளையும் பர்மனென்ட் செய்ய வேண்டும்.

அதற்கு அடுத்தபடியாக, வீட்டு வாடகைப் படியாக 9 ரூபாய் எங்கள் பகுதியில் கொடுக்கப்படுகிறது. கோயம்புத்தூரில் ஒரு ஆள் கூட 9 ரூபாய் வாடகைக்கு ஒரு வீட்டைப் பெற முடியாது. ஆகவே ஜில்லாக்களில் உள்ள டெபுடி தாசில்தார், லோயர் டிவிஷன் குமஸ்தாக்கள், டெலிபோன் ஆபரேட்டர்கள் ஆகிய எல்லா சர்க்கார் சிப்பந்திகளுக்கும் மூவாயிரம் ரூபாய் வரைக்கும் செலவு செய்து வீடு கட்டும் திட்டத்தைச் சீக்கிரமாக அமுல் நடத்த வேண்டும்.

தேச நெருக்கடி காரணமாக சென்ற ஆண்டு நிறுத்தப்பட்ட திட்டங்களை இவ் வாண்டு எடுத்துக் கொள்ள அனுமதித்திருப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். நான்காண்டுகளாக என்

3rd March 1965] [திருமதி சி. குழந்தையம்மாள்]

னுடைய பகுதியில் ப்ரைமரி ஹெல்த் சென்டர் வேலை நிறுத்தப் பட்டு இருக்கிறது. கேட்டால் அது மலேரியா ஒழிப்புத் திட்டத் தின் கீழ் வருகிறது என்கிறார்கள். ஆனால் எந்தத் திட்டத்தின் கீழும் அது மேற்கொள்ளப்படவில்லை. இன்னும் எத்தனை நாளைக்கு ஒத்திப் போடுவார்களோ தெரியவில்லை. கட்டிடச் செலவு ஆண்டுக்கு ஆண்டு அதிகரித்துக் கொண்டே போகிறது. சென்ற ஆண்டு நாலாயிரத்தில் கட்டக் கூடிய கட்டிடத்திற்கு இவ்வாண்டு ஐயாயிரம் செலவாகும். இரும்பு, சிமென்ட் ஆகியவற்றின் விலை ஏறிக் கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே கட்டிடங்கள் இல்லாத குறையைப் போக்க தீவிரமாகக் கட்டிடத்தைக் கட்ட நமது அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இப்பொழுது பவர்லூம்ஸ், அன்ஆதரைஸ்டு பவர்லூம்ஸ் என்று சொல்லிக் கொடுக்கிறார்கள். லைசென்ஸ் வந்துவிட்டது. எல். 4 லைசென்ஸ் எல்லாம் வந்துவிட்டது. மின்சார சப்ளை வேண்டுமென்று மின்சாரம் கொடுக்கிற எலக்ட்ரிசிட்டி டிபார்ட்மென்டைக் கேட்டால், அவர்கள் பஞ்சாயத்திலிருந்து என். ஓ. சி. லைசென்ஸ் வாங்கிவர வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். பஞ்சாயத்தில் போய்க் கேட்டால் எலக்ட்ரிசிட்டி லைசென்ஸ் வேண்டும் என்கிறார்கள். இப்படி 'நெய்யுக்கு உழுக்கு ஆதரவா, உழுக்குக்கு நெய் ஆதரவா' என்று சொல்கிற மாதிரி இருக்கிறது. இந்தக் கஷ்டத்தைப் போக்க சட்டத்தைத் திருத்தவேண்டும். லைசென்ஸ் வாங்கி ஆறு மாதங்கள் ஆகிவிட்டன. ஆறு மாதங்கள் ஆகியும் கூட ஓட்ட முடியாமல் இருக்கிறார்கள். அந்த ஆறு மாதங்களுக்கு வட்டி என்ன ஆவது? இதைச் செய்பவர்கள் ஏழைகள் தான். ஏழைகளின் பணத்திற்குப் பாதுகாப்பு வேண்டுமானால் இந்தக் கஷ்டத்தை நிவர்த்திக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சென்ற 12-2-1965-இல் நடந்த நிகழ்ச்சிகள் பற்றி என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். திரு. செ. மாதவன் அவர்கள் அடக்குமுறை பற்றி அவருடைய கருத்துக் களைச் சொன்னார்கள். எங்கள் ஜில்லாவிலே ஏற்பட்ட ஒரு சம்பவத்தைக் குறிப்பிட்டுவிட்டு நான் என்னுடைய உரையை முடிக்கலாம் என்று நினைக்கிறேன். திருப்பூரிலே, போலீஸ்காரர்களை, சமூக விரோதிகள் பிடித்துக் கட்டிப் போட்டு அவர்கள் மேல் வண்டியை ஏற்றி—பாசமான ஹிருகு வண்டியை ஏற்றி—அதற்கு மேலும் சிலபேர்கள் ஏறி உட்கார்ந்துகொண்டு, அந்த வண்டியை அவர்கள் மேல் ஏற்றி அவர்களைக் கசக்கி, நசுக்கி, பின்பு பெட்ரோலை ஊற்றி நெருப்பு வைத்திருக்கிறார்கள். அந்த நெருப்புச் சம்பவத்தை பார்க்கும்பொழுது, இந்த நாட்டிலே மனிதனாகப் பிறந்த யாருமே கலங்காமல் இருக்க முடியாது. அப்படி இறந்தவருக்கு ஐந்து குழந்தைகள். 32 வயதுள்ள மனைவி 70 வயதுள்ள தகப்பனர். 60 வயதுள்ள தாயார், ஒரே ஒரு மகள். உங்கள் வீட்டில் இப்படி நடந்திருந்தால் சும்மா இருப்பீர்களா? அதை யோசித்துப் பார்க்காமல் இந்தக் கொலைகார மஃதிரிசபை

[திருமதி சி. குழந்தையம்மாள்] [3rd March 1965]

ஒழிக என்று சொல்கிறார்கள். எனவே, சமூக விரோதச் சக்திகளை இந்த நாட்டிலே அனுமதிக்கக் கூடாது. வள்ளுவர் கூறிய மாதிரி,

“ பல்குழுவும் பாழ்செய்யு முட்பகையும் வேந்தலைக்கும்
கொல்குறும்பு மில்லது நாடு ”.

அடக்க வேண்டியதை அடக்குவது சர்க்காருடைய கடமையாகும். ஆகவே போலீசாருக்குத் தாராளமாக அதிகாரங்களைக் கொடுக்க வேண்டும்.

சர்க்காரன் பேட்டையில் ஒரு ஊர்வலம் நடந்தது. திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தார்கள் அந்த ஊர்வலத்தில் . . .

(மணி அடிக்கப்பட்டது)

வடநாட்டுப் பெண்களுடைய ஜடையைப் பிடித்து இழுத்து ஊர்வலத்திற்கு அழைத்திருக்கிறார்கள். டில்லியில் தமிழ்நாட்டுப் பெண்கள் இருக்கிறார்கள். பம்பாயில் உள்ள தமிழ்நாட்டுப் பெண்களுக்கு இப்படி ஏற்பட்டிருந்தால் என்ன ஆவது? அதைக் கொஞ்சம்கூடச் சிந்தித்துப் பாராமல் ஜாதியின் பெயரால் மொழியின் பெயரால் பெண் தன்மையை மானபங்கப் படுத்தியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, அப்படிப்பட்ட சமூக விரோத சக்திகளை அடக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

பிரமேட்டில் ஐ.என்.டி.யூ.சி ஆபீசுக்குத் தீ வைத்திருக்கிறார்கள். அது சம்பந்தமாக ஒருவரை அரஸ்ட் செய்திருக்கிறார்கள். அவர் தீவிர தி.மு.க. அங்கத்தினராக இருப்பவர். அப்படியானால் தி.மு.க. வில் தீ வைக்கக் கற்பித்து இருக்கிறார்களா?

SRI S. MADHAVAN : The matter is sub judice. They have been arrested. They may belong to the D.M.K. Party. But the Court has to decide the question whether they have committed the offence or not. It is not the hon. Member who should decide it.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The Court will not decide as to which party they belong.

திருமதி சி. குழந்தையம்மாள் : நடந்ததைத்தான் நான் சொல்கிறேன். சோமனூரில் வந்து பார்த்தால் தெரியும். வெளிநாட்டிலேயிருந்து வந்த பஞ்ச இறக்குமதி செய்யப்பட்டு இருந்தது. இரண்டு லட்சம், மூன்று லட்சம் ரூபாய் பெறுமானமுள்ள பஞ்ச இருந்தது. அன்னியச் செலாவணி சிடைப்பதே தர்ம சங்கடமாக இருக்கிற இந்த நேரத்தில் பஞ்ச இறக்குமதியாகி இருந்ததை தாக்கிக் கொண்டுபோய் இருக்கிறார்கள். அமோனியம் சல்பேட் எடுத்துக்கொண்டு போய் இருக்கிறார்கள். அனசிப் பழம், ஆப்பிள் பழம், எண்ணெய் டின்கள் முதலிய பொருள்களை எடுத்துக் கொண்டு போயிருக்கிறார்கள். ஈஜிப்ட்ஸ் காட்டனுக்கு இரண்டு லட்சம், மூன்று லட்சம் பெறக்கூடிய அந்தக் காட்டனுக்கும் தீ வைத்திருக்கிறார்கள். அங்கு ரயில்வே ஸ்டேஷனே இல்லாத அளவுக்கு அழித்திருக்கிறார்கள். இந்த நாட்டிலே, அழிவு வேலை

3rd March 1965] [திருமதி சி. குழந்தையம்மாள்]

களில் ஈடுபடுபவர்கள் யாராப் இருந்தாலும் அவர்கள் சமூக விரோதிகள்தான். அவர்களைத் துப்பாக்கியால் சுட்டது தப்பு என்று சொன்னால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. வள்ளுவர் கூறுகிறார்.

“செய்தக்கஅல்ல செயக்கெடுஞ் செய்தக்க
செய்யாமை யானும் கெடும்”.

செய்ய வேண்டியதைச் செய்யாமல் விட்டாலும் கேடுதான் வரும் என்று சொல்லியிருக்கின்றார். ஒரு இடத்தில் நெருப்பு வைத்தவர்களைச் சும்மா விட்டுவிட்டால் அவர்கள் ஊரையே கொளுத்தி விடுவார்கள். ஒரு ஊரிலே நடந்த சம்பவத்தைப் பார்க்கும் பொழுது எந்த மானமுள்ள ஆணை பெண்ணை பொறுத்துக் கொள்ள முடியாது. இதைவிட அபாயமானது கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவில் கார்கள் எல்லாம் விளையாட்டுப் பொருள்களாக ஆகி விட்டதுதான். கார்கள் வந்தால் கற்களைப் போடுகிறார்கள். கார்களை நிறுத்தி இந்தி ஒழிக, தமிழ் வாழ்க என்று எல்லாம் எழுதினார்கள். 20,000 ரூபாய் போட்டு வாங்கிய கார்கள் எல்லாம், 2 அணு 3 அணு கொடுத்து வாங்கிய குழந்தை விளையாட்டுப் பொருள்களைப் போல் ஆகிவிட்டது. கார் எல்லாம் விளையாட்டுக் கருவிகளா? பொருளாதார வளம் பெருகுவதற்கு சீக்கிரமாக வேலைகளைச் செய்வதற்காக மத்திய தரப்பினர்கள் தான் காரர்கள் வைத்திருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய காரைப் பாழாக்கிவிட்டால் மீண்டும் அவைகளைப் புதுப்பிப்பதற்கு அவர்கள் என்ன கஷ்டப்படுவார்கள் என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். பணக்காரர்களானாலும் சரி, ஏழைகளானாலும் சரி, உடமைகளுக்குப் பாதுகாப்புத் தர வேண்டுமென்றால் அவர்களுடைய சொத்துக்கள் அழிக்கப்படாமல் காப்பாற்றப்பட வேண்டுமென்றால் துப்பாக்கியால் சுடத்தான் வேண்டும். அல்லது கடுங்காவல் தண்டனை வழங்கத்தான் வேண்டும். இன்னும் தீவிரமான நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். ஆனால் இந்தச் சம்பவங்கள் மாணவர்கள் என்று சொல்லி மாணவர்கள் பெயரால் நடந்தது. அவர்களைச் சொல்லிக் குற்றமில்லை. ஆகையால் இந்த மாதிரிச் சம்பவங்கள் நடைபெறாமல் இருப்பதற்கு நம்முடைய மந்திரி சபை தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொண்டு, இப்படிப்பட்ட குழப்பமான சமயத்திலே, முதலமைச்சர் அவர்களும் மற்ற மந்திரிகளும் சீக்கிரமாகப் பிரச்சினை தீருவதற்கான யோசனைகளைச் செய்து, நல்ல முறையில் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டதற்கு என்னுடைய பாராட்டுதல்களைத் தெரிவித்துக்கொண்டு முடிக்கிறேன்.

* திரு. சி. வே. வேலப்பன்: சட்டமன்றத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1965-66-ஆம் ஆண்டு நிதிநிலையறிக்கையின் மீது என்னுடைய ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைப் பரிசீலிப்பதற்கு முன்பு நாம் வேதனைப்பட்ட உள்ளத்தோடு சில விஷயங்களை இந்த மாமன்றத்தில் கேட்கிறோம். அண்மையில் நடைபெற்ற, அதாவது இந்தித் திணிப்பினைக்கண்டிக்கின்ற அந்த நிகழ்ச்சியைப் பார்க்கிறபோது, இந்த அரசு எடுத்துக்கொள்ள

[திரு. சி. வே. வேலப்பன்] | 3rd March 1965

வேண்டிய நடவடிக்கையை செய்ய வேண்டிய காரியத்தை ஒழுங்காகச் செய்யவில்லை என்றும், அதோடு மட்டுமல்லாமல் அரசாங்கமே இதனைத் தூண்டிவிட்டிருக்குமோ என்ற ஐயப்பாடும் நமக்குத் தோன்றுகிறது. ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் இங்கு குறிப்பிடுகின்றபொழுது, இதை முழுக்க முழுக்க தி.மு.க. தூண்டிவிட்டது என்று கூறினார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தூண்டியதா என்பதை இந்தத் திணிப்பினைக் கண்டிக்கிற முறையில் இதுவரை எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகளையும், கட்டுக்கோப்பு முறைகளையும் பார்த்தால் தெரியும். மாணவர்கள் திட்டவட்டமாகச் சொல்லிவிட்டார்கள். எந்த அரசியல் கட்சிக்கும் எங்களுக்கும் சம்பந்தமில்லை; எந்த அரசியல் தலைவர் அறிக்கை வெளியிட்டாலும் நாங்கள் கட்டுப்படமாட்டோம். எங்கள் உரிமையை நாங்கள் பெற்றே தீருவோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இத்தனையும் நடந்த பிறகு, திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தான் பொறுப்பு என்று சட்டமன்றத்திலே விவாதிக்கிறார்கள். உதாரணத்தின் மூலம் விளக்கவேண்டுமானால், நான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவன்; என்னுடைய தொகுதியையும், அதன் சுற்றுப்புறத் தொகுதிகளையும் அங்கு நடந்த தீச் செயல்களையும் பார்த்தால் அதற்குத் தூபமிட்டது காங்கிரஸ் கட்சிதான் என்பதை என்னால் நிரூபிக்க முடியும். என்னுடைய தொகுதியில் எந்தவிதமான அசம்பாவிதமும் நடைபெறவில்லை. ஆனால் என்னுடைய தொகுதியைச் சுற்றியுள்ள தொகுதிகளில், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் அல்லாத மற்ற தொகுதிகளில் வடக்கே திருச்செங்கோட்டில் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நடைபெற்றிருக்கிறது; மாணவர்கள் இறந்திருக்கிறார்கள். கீழ்புறம் இருக்கிற நாமக்கல் தொகுதியில் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நடந்திருக்கிறது; மாணவர்கள் அடிபட்டிருக்கிறார்கள். தெற்கே இருக்கின்ற கரூர் தொகுதியில் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நடைபெற்று இருக்கிறது; சர்க்கார் பொருள்களுக்கும், உடைமைகளுக்கும் சேதம் விளைந்திருக்கிறது. மேல்புறம் இருப்பது சோஷலிஸ்ட் நண்பர் நல்லசிவம் அவர்கள் தொகுதி; சென்னிமலைத் தொகுதி. இதை நான் ஏன் குறிப்பிடுகிறேன் என்று சொன்னால், காங்கிரஸ் பிரதிநிதிகள் இருக்கின்ற கரூர், நாமக்கல், திருச்செங்கோடு ஆகிய பகுதிகளில்தான் இந்தச் சம்பவங்கள் நடந்திருக்கின்றன என்பதைப் பார்க்கும்போது காங்கிரஸ்காரர்களே இந்த நிலைமைக்குக் காரணமோ என்ற ஐயம் ஏற்படுகிறது. நியாயமான குடும்பச் செலவுக்குப் பணம் கொடுக்காத குடும்பத் தலைவன் இருந்தால், அதனால் ஏற்படுகிற அதிருப்தியைக் காட்டுவதற்காக தன்னுடைய பிள்ளையை விட்டு 'அப்பாவிடம் இதைக்கேள், அதைக்கேள்' என்று சொல்வதைப் போல் ஆளும் கட்சியிலே இருப்பவர்கள் நேரடியாக தங்களுடைய விருப்பத்தைச் சொல்ல முடியாத நிலையிலே இந்த மாதிரிச் செயல்களிலே ஈடுபட்டார்களோ என்று எண்ணத் தோன்றுகிறது. இந்தச் சம்பவங்களுக்கு பதிலைந்து நாட்களுக்கு முன்னால் நானும் உயர்தர போலீஸ் அதிகாரியும் கலந்து பேசிக் கொள்கிற நிலை ஏற்பட்டது. அப்போது 'அமைதியைக் காப்பதற்கு நல்ல முறையில் வேண்டிய எல்லாவிதமான நடவடிக்கைகளையும் எடுத்துக் கொள்ளுங்கள்; என்னுடைய

3rd March 1965] [திரு. சி. வே. வேலப்பன்]

தொகுதியில் ஏதேனும் அசம்பாவிதம் ஏற்பட்டால் அதற்கு நான் பொறுப்பாளி' என்று உத்தரவாதம் கொடுத்தேன். அவர் அங்கு எடுத்துக் கொண்ட முறைகளும் ஒழுங்காக இருந்தன. சிறு அசம்பாவிதம் கூட நடைபெறவில்லை. திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் அறிஞர் அண்ணா அவர்களின் கட்டளைப்படி போட்ட போராட்டத் திட்டங்களை எல்லாம் மிக அமைதியான முறையிலே செவ்வனே நடத்தி வந்திருக்கிறது. தம்மைத்தாமே கட்டுப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டுமென்பது தான் போராட்டத் திட்டம். தன்னித்தானே வருத்திக் கொண்டு நாங்கள் இந்தத் திணிப்பைக் கண்டித்தோம். இந்தத் திணிப்பைப் பொறுத்து அமைச்சர்கள் இப்போது மேற்கொண்ட நடவடிக்கைகளை முன்னரே மேற்கொண்டிருந்தால் இந்த விளைவுகள் எல்லாம் ஏற்பட்டிருக்க முடியாது. நடைபெற்ற அசம்பாவிதங்கள் எல்லாம் மாணவர்கள் பெயராலே மற்றவர்களால் செய்யப்பட்டவையே ஆகும். கடந்த சுதந்திரப் போராட்ட காலத்தில் நடந்த போராட்டத்திற்குப் பிறகு நமது தமிழகத்தில் இப்படிப்பட்ட கோரச் செயல்கள் நடைபெற்றதில்லை. அப்போது ஏற்பட்டது போன்று இப்போது ஏற்பட்ட கோரச் செயல்களுக்கு காங்கிரஸ்காரர்களே உடந்தையாக இருந்தார்களோ என்று அஞ்ச வேண்டியிருக்கிறது.

அடுத்து என்னுடைய தொகுதியைப் பற்றி எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். என்னுடைய தொகுதியில் திருமணி முத்தாறு, பொன்னியாறு திட்டத்தை நிறைவேற்றிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று பல மாநாடுகள் மூலமாகவும், அமைச்சர்களிடத்தில் நேரடியாகவும், மகஜர்கள் மூலமாகவும் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றிக் கொடுக்க வேண்டும் என்று 7,000 கையெழுத்திட்ட மகஜரை முன்னாள் முதலமைச்சர் அவர்களிடத்தில் கொடுத்திருக்கிறார்கள். மூவாயிரம் கையெழுத்திட்டு மாவட்ட கலெக்டர் அவர்களுக்கு அனுப்பி இருக்கிறார்கள். மதிப்புக்குரிய கக்கன் அவர்களுக்கு இலச்சிபாயனாயம் பஞ்சாயத்து வாசித்தளித்த வரவேற்பிலும் அதைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இதை நிறைவேற்றினால்தான் திருச்செங்கோடு, ராசிபுரம், நாமக்கல் பகுதிகளில் விவசாயம் பெருக வழி ஏற்படும். நமது அரசு விவசாயத்திற்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கிறது என்று எழுத்திலேதான் பார்க்க முடிகிறது. இந்தியாவிலேயே அதிக உற்பத்தி செய்வது ஏக்கர் விகிதாசாரத்தில் பார்க்கும்போது அது நமது சென்னை மாநிலந்தான் என்று அரசாங்க குறிப்பு இருக்கிறது. அதிலும் குறிப்பாக சேலம் மாவட்டத்தில் தான் ஏக்கர் விகிதாசாரப்படி அதிக விவசாயம் செய்யப்படுகிறது என்ற நிலை இருக்கிறது. நல்ல நில வளம் இருக்கிறது. பாடுபட வேண்டுமென்ற மனவளம் மக்களுக்கு இருக்கிறது. ஆகவே நீர் வளத்தைக் கொடுத்தால் அந்தப் பகுதியில் நல்ல முறையில் விவசாயத்தைப் பெருக்க முடியும். திருமணி முத்தாறு, பொன்னியாறு திட்டத்தை நிறைவேற்றிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் இந்தச் சட்ட சபைக்கு வந்ததில் இருந்து ஒவ்வொரு ஆண்டும் வரவு-செலவுத் திட்டத்தின் போதும், விவசாய மானியக் கோரிக்கையின் போதும் வற்புறுத்திப் பேசி வந்திருக்கிறேன். சிறிய

[திரு. சி. வே. வேல்பபன்] | 3rd March 1965

பிரச்சினைகளை யெல்லாம் நான் இங்கே வந்து சொல்வதில்லை. அவற்றையெல்லாம் எடுத்துக் கூறுவதற்கு மாவட்ட அபிவிருத்தி மன்றங்கள் இருக்கின்றன. அமைச்சர் அவர்கள் தங்களுடைய பதிலிலே திட்டவட்டமாக இந்தத் திட்டம் நிறைவேற்றப்படும் அல்லது நிறைவேற்றப்படாது என்று கூறிவிட்டாலாவது நன்றாக இருக்கும். அதை நாங்கள் எங்கள் எஜமானவர்களான பொது மக்களிடத்திலே எடுத்துச் சொல்ல முடியும். கடந்த மூன்று ஆண்டுகளாக இந்த அமைச்சரவை இதைப் பற்றி யாதொரு பதிலும் கொடுக்கவில்லை. மத்திய சர்க்கார் நீர்ப்பாசன அமைச்சர் அவர்களுக்கு திருமணி முத்தாறு, பொன்னியாறு திட்டம் எந்த நிலையில் இருக்கிறது என்று கேட்டு எழுதியதற்கு திரு. கே. எஸ். ராவ் அவர்கள் பதில் அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அதிலே மத்திய அரசு மேற்படி திட்டத்தை மூன்றாவது திட்டத்தில் எடுத்துக் கொள்ளலாமா என மாநில அரசினரைக் கேட்டதற்கு மாநில அரசு திருமணி முத்தாறு, பொன்னியாறு திட்டம் தவிர மற்ற திட்டங்களை எடுத்துக்கொள்ளலாமென எழுதியுள்ளார்கள். இருந்தாலும் மாநில சர்க்காரை “நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே சேர்த்துக்கொள்ளும்படி எழுதியிருக்கிறோம்” என்று எழுதியிருக்கிறார்கள். ஆனால் விவசாயத்திற்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்கிற இந்தச் சர்க்காரின் நிதிநிலை அறிக்கையைப் பார்க்கும்போது அந்தத் திட்டத்தைப் பற்றி எதுவுமே இல்லை. இந்தத் திட்டத்தை நீங்கள் பரிசீலனை செய்வதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை ஏன் நீங்கள் உடனடியாக எடுத்துக்கொள்ளக் கூடாது? பரிசீலனை செய்து இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்ற முடியும், முடியாது என்று நீங்கள் தீர்ப்பு அளிக்கக் கூடாதா?

இந்தத் திட்டம் நிறைவேற்றப்படுமானால், பேசுகிற நான் முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்தவன் என்ற ஐயப்பாடு உங்களுக்கு இருந்தால் மக்கள் நலன் கருதி, அங்குள்ள மக்கள் நல் வாழ்வு வாழ வேண்டுமென்று நீங்கள் கருதினால், நான் அதற்கு இடையூறாக இருப்பதாக உங்களுக்குத் தோன்றினால் வேண்டுமானால் என் ராஜினாமாவைக்கூட எழுதித் கொடுக்க நான் தயாராகயிருக்கிறேன். அருள் கூர்ந்து நீங்கள் கவனிக்க வேண்டும். செய்ய வேண்டிய காரியங்களைச் செய்தால்தான் அரசாங்கத்தின் மீது மக்கள் கவனத்தைத் திருப்ப முடியும். தேர்தலின்போது மற்ற அமைச்சர் கூறியதுபோல் போர் வெல்ஸ் ஏற்படுத்திக் கொடுக்கிறோம் என்று அப்போது சொன்னால் முடியாது. திட்டங்கள் நல்ல முறையில் நிறைவேற்றப்பட வேண்டும். நிறைவேற்றப்படுகிற திட்டங்கள் நல்ல முறையில் இருந்தால் அதற்காக மக்கள் பங்குப் பணத்தை விதிக்கிற தொகை எவ்வளவு தொகையாக இருந்தாலும் அந்தப் பகுதிகளுக்குச் சென்று மக்களிடத்தில் இருந்து அதை வாங்கிக் கொடுக்க நாங்கள் தயாராயிருக்கிறோமென திருச்செங்கோடு, ராசிபுரம், நாமக்கல் வட்ப விவசாயிகளின் சார்பில் கேட்டுக் கொள்கிறேன். விவசாயத் திற்கு முக்கியத்துவம் அளிக்கிறோம் என்கிறார்கள். முதல் அமைச்சர் அவர்கள் 1950 ஆண்டில் ஜோடர்பாளையம் அணைக்கட்டில் வந்து பேசினார்கள். விவசாயிகள் இதைப்

3rd March 1965] [திரு. சி. வே. வேல்பபன்]

பயன்படுத்தி உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டுமென்கிறார்கள். அதை நம்பியவர்கள் இப்போது அவதிக்குள்ளாகி இருக்கிறார்கள். நெல் விவசாயம் செய்கிறவர்களுக்கு சர்க்கார் தண்டநீர்க் கூலி ஆண்டுக்கு ஏக்கருக்கு 400 ரூபாய் ஆகும். 400 ரூபாய் கட்டுகிறார்கள். அதே நேரத்தில் கரும்பு விவசாயம் செய்கிறவர்கள் ஆண்டு ஒன்றுக்கு 200 ரூபாய் கட்டுகிறார்கள். உணவு அமைச்சர் அவர்கள் விவசாயம் புதிதாக ஆரம்பிக்கப்பட்டால் நஷ்டம் ஏற்படும் என்று சொன்னார்கள். ஆக இந்த 400 ரூபாய் விதிப்பதைத் தவிர்க்க வேண்டும். இதையும் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இந்த உரையை நான் ஏற்றுக் கொள்ள முடியாத நிலையில் இருக்கிறேன் என்று கூறி விடை பெறுகிறேன். வணக்கம்.

MR. DEPUTY SPEAKER : The House will now adjourn 1-30
and meet again at 8-30 a.m. to-morrow. p.m.

The House then adjourned.

VII.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

Nil.

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS